

EVROPSKÁ CENTRÁLNÍ BANKA

BANKOVNÍ DOHLED

Výroční zpráva ECB o činnosti dohledu

2014

březen 2015

BANKING SUPERVISION

Obsah

Předmluva Maria Draghiho, prezidenta ECB	3
Předmluva Danièle Nouyové, předsedkyně Rady dohledu	4
1 Přehled o jednotném mechanismu dohledu	10
1.1 Odpovědnost a externí komunikace	10
1.2 Rada dohledu a řídicí výbor	14
1.3 Správní revizní komise a mediační komise	17
1.4 Organizace funkce dohledu v ECB	20
1.5 Rámec pro úzkou spolupráci	25
1.6 Jednotný mechanismus dohledu jako součást evropské a celosvětové architektury dohledu	25
2 Položení základů jednotného mechanismu dohledu	27
2.1 Právní rámec	28
2.2 Model dohledu SSM	33
2.3 Zaměstnanci	38
2.4 Rámec pro vykazování údajů	40
2.5 Informační technologie	42
2.6 Komplexní hodnocení	43
3 Uvedení SSM do praxe	48
3.1 Následná opatření vycházející z komplexního hodnocení	48
3.2 Přípravy na činnost dohledu v roce 2015	51
3.3 Zavedení metodik pro všechny horizontální a specializované služby	54
3.4 Povolení k činnosti	62
3.5 Vynucování, sankční řízení a oznamování porušení pravidel	64
3.6 Kontroly na místě	65
3.7 Zajištění kvality dohledu	66

3.8	Dozor ECB a nepřímý dohled nad méně významnými institucemi	66
3.9	Další integrace jednotného mechanismu dohledu: celosystémové otázky personální politiky	70
3.10	Jazyková politika	71
4	Podávání zpráv o plnění rozpočtu	73
4.1	Rámec poplatků za dohled	73
4.2	Přípravy na první cyklus fakturace poplatků	75
	Příloha	78
	Seznam právních nástrojů, které se týkají obecného rámce bankovního dohledu, přijatých ECB	78
	Slovníček pojmů	79
	Zkratky	82

Předmluva Maria Draghiho, prezidenta ECB

Zřízení evropského bankovního dohledu je největším krokem k hlubší hospodářské integraci od vytvoření hospodářské a měnové unie. Krize nás přinutila zásadně se zamyslet nad tím, co je zapotřebí k dosažení skutečné hospodářské a měnové unie. Touha ochránit občany i podniky před nepříjemnými dopady krize byla hybnou silou zprávy čtyř předsedů, která vytyčila cestu k tomuto cíli. Vytvoření bankovní unie bylo považováno za nejlepší způsob, jak rozhodně a věrohodně vyřešit jeden z klíčových problémů – oslabení v bankovním sektoru. Její součástí je jednotný mechanismus dohledu, jednotný mechanismus pro řešení krizí a jednotný soubor pravidel, včetně harmonizovaných systémů pojištění vkladů, které se mohou vyvinout ve společné evropské pojištění vkladů.

Rozhodnutí vytvořit jednotný mechanismus dohledu a svěřit ECB úkoly týkající se dohledu bylo v zásadě politické; v říjnu 2013 je přijali evropští zákonodárci – Rada EU a Evropský parlament. ECB bylo ctí ujmout se této nové úlohy a zavázala se splnit vysoká očekávání. Připravit a zahájit činnost jednotného mechanismu dohledu za pouhý jeden rok byl nicméně velice organizačně náročný úkol, neboť zároveň probíhalo komplexní hodnocení 130 nejvýznamnějších bank eurozóny. Díky svým stávajícím i novým zaměstnancům ECB působivě prokázala schopnost přizpůsobit se. I když je zajištěno přísné oddělení měnové politiky a bankovního dohledu, mohou se obě tyto oblasti opírat o souborné odborné znalosti zaměstnanců ve složkách poskytujících sdílené služby. Jednotný mechanismus dohledu také využívá zkušenosti a zdroje vnitrostátních orgánů. Výsledkem spojení všech těchto předností je mimořádná forma spolupráce.

Jednotný mechanismus dohledu vytváří institucionální podmínky sjednocení roztržštěných postupů dohledu a vymezuje jednotný model dohledu. Vytváříme společné metodiky, společnou kulturu a společnou pověst, díky čemuž budeme mít ty správné nástroje a motivaci k účinnému provádění našich úkolů týkajících se dohledu. Tyto základy již byly úspěšně vyzkoušeny, jak ukazuje komplexní hodnocení. Ale to byl jen začátek. ECB bude muset plnit vysoce náročné úkoly týkající se dohledu stejně kvalitně den co den, rok co rok.

V souladu s nařízením o SSM, s interinstitucionální dohodou s Evropským parlamentem a s memorandem o porozumění s Radou EU usiluje ECB o dodržování vysokých standardů odpovědnosti. K tomu patří předkládání výroční zprávy o úkolech týkajících se dohledu, jejíž první znění zde ECB s hrdostí představuje.

Předmluva Danièle Nouyové, předsedkyně Rady dohledu

Od 4. listopadu 2014 převzala ECB zodpovědnost za dohled nad bankovním sektorem v eurozóně. Přímě dohlíží na 123 bankovních skupin (jež zahrnují asi 1 200 úvěrových institucí) v eurozóně, které představují téměř 85 % všech bankovních aktiv. Asi na 3 500 menších institucí dohlíží nepřímě prostřednictvím vnitrostátních příslušných orgánů (NCA).

Vytvoření tohoto integrovaného systému bankovního dohledu byl významný úkol, který byl formálně zahájen dne 3. listopadu 2013 vstupem [nařízení o SSM](#) v platnost. Tato první výroční zpráva ECB o činnosti dohledu se týká právě tohoto historického období od 4. listopadu 2013 do 31. prosince 2014.

Zavádění jednotného mechanismu dohledu byl úkol dosud nevídaného rozsahu. Vyžadoval harmonizované, komplexní a zřetelně vymezené standardy a procesy dohledu, praktické infrastruktury jako funkční a vyzkoušené informační systémy a vhodné struktury řízení a správy pro rychlé a efektivní rozhodování. Jedním z prvních nejvýznamnějších úkolů ECB bylo přijetí vysoce kompetentních zaměstnanců.

Již samotné komplexní hodnocení bank, které měly spadat do působnosti přímého dohledu ECB – jak stanoví nařízení o SSM – bylo svým rozsahem nevídané. Spočívalo v přezkumu kvality aktiv a v zátěžovém testu. Zásadním aspektem bylo aktivní zapojení všech relevantních zainteresovaných subjektů, zejména prostřednictvím neustálé interakce s bankami. Banky, u kterých byl zjištěn nedostatek kapitálu, byly požádány o vypracování kapitálových plánů za účelem jejich provedení v nadcházejících měsících.

Při provádění zátěžového testu společně s přísným hodnocením bilancí jsme si výrazně rozšířili znalosti bank, na které dohlížíme, a získali jsme cenný náhled na trendy v rámci celého evropského bankovního systému. Také jsme více zprůhlednili informace o stavu našich bank. Komplexní hodnocení celkově posloužilo jako pevný základ a jeden z klíčových stavebních kamenů při obnově důvěry v bankovní sektor v eurozóně a jeho stability.

ECB byla dokonalou a přirozenou volbou pro splnění všech náročných úkolů spojených se zaváděním jednotného mechanismu dohledu. Žádná jiná instituce nemohla poskytnout při vytváření jednotného mechanismu dohledu lepší podporu. Pro zahájení činnosti nového evropského orgánu dohledu jsou zavedené služby a důvěryhodnost ECB jakožto instituce úžasným přínosem.

Poprvé v historii EU máme orgán bankovního dohledu s opravdu evropským mandátem. Jsme odhodláni využít tento mandát tak, aby se banky, na které dohlížíme, staly v zájmu všech evropských občanů bezpečnějšími a zdravějšími.

Model dohledu v rámci jednotného mechanismu dohledu

Nejvýznamnějším cílem jednotného mechanismu dohledu je zlepšit kvalitu a konzistentnost bankovního dohledu v eurozóně. Jednotný mechanismus dohledu nabídne více příležitostí pro benchmarking a vzájemné porovnávání bank napříč eurozónou. Umožní nám zlepšit nástroje hodnocení rizik dohledu s náležitým přihlédnutím k rozmanitosti obchodních modelů bank v Evropě, což je podle mého názoru jednoznačný přínos.

Jednotný mechanismus dohledu jistě dokáže velmi dobře hodnotit, sledovat a řešit rizika v bankovním sektoru v evropském měřítku. Mikroobezřetnostní pohled je obohacován makroobezřetnostními povinnostmi, pokud jde o sledování a řešení rizik ze systémového hlediska. Kromě toho nám jednotný mechanismus dohledu poskytuje důkladnější konsolidovaný náhled a zefektivňuje rozdělení a převod vnitroskupinového kapitálu a likvidity.

Podíváme-li se na přístup jednotného mechanismu dohledu k bankovnímu dohledu blíže, je institucím, na které od listopadu 2014 dohlížíme, již jasné, že se jednotný mechanismus dohledu nebude ostýchat uplatnit intruzivní a praktický dohled. Naši pracovníci pověřeni dohledem provádějí jednotný soubor pravidel pečlivě a asertivně. Klademe nepříjemné otázky a v případech potřeby zpochybňujeme odpovědi. Budeme přísný orgán dohledu, ale vždy se budeme snažit postupovat spravedlivě a nestranně.

Koncepce společných týmů dohledu, které vykonávají přímý dohled nad významnými institucemi, je úhelným kamenem jednotného mechanismu dohledu. Společné týmy dohledu jsou složeny ze zaměstnanců ECB a vnitrostátních příslušných orgánů (NCA) a řízeny koordinátorem z ECB. Jsou nezbytné při plnění cíle jednotného mechanismu dohledu, kterým je udržovat během probíhajících činností dohledu těsný styk s bankami. Díky struktuře společných týmů dohledu a horizontálních útvarů s relevantními sítěmi odborníků v NCA dochází k propojení hlubokých specifických znalostí NCA s dalekosáhlými zkušenostmi ECB.

NCA nadále vykonávají pod dozorem ECB přímý dohled nad méně významnými institucemi. Vzhledem k tomu, že ECB odpovídá za celkové fungování SSM, může NCA vydávat obecné pokyny, pokud jde o dohled nad méně významnými bankami, a ponechá si vyšetřovací pravomoci vůči všem dohlíženým bankám.

Přístup jednotného mechanismu dohledu k bankovnímu dohledu je výhledový. Naším cílem je řešit potenciální problémy včas. Podporujeme více pohledů na riziko a snažíme se o hluboké pochopení rizikových faktorů, ochoty riskovat a obchodního modelu každého subjektu. Tento individuální přístup kombinujeme s mezisektorovým pohledem a posuzujeme vazby mezi bankami a ostatními součástmi finančního systému. Aby jednotný mechanismus dohledu fungoval efektivně, budeme také aktivně podporovat další harmonizaci bankovního regulatorního prostředí. Dokud zůstane regulace roztržštěná, nemůže pouhá konvergence postupů dohledu zajistit rovné podmínky. V tomto ohledu bude jednotný mechanismus dohledu aktivně přispívat k činnosti Evropského orgánu pro bankovníctví (EBA) na zavedení jednotného souboru pravidel a jednotné příručky pro dohled na úrovni EU.

Priority na rok 2015

Činnost jednotného mechanismu dohledu v roce 2015 – v prvním roce, kdy bude plně funkční – naváže na zjištění vyplývající z komplexního hodnocení, jež využije jako výchozí bod; Rada dohledu také zformulovala priority ve světle aktuální situace a – co je vzhledem k přístupu jednotného mechanismu dohledu vycházejícímu z hodnocení rizik nejdůležitější – ve světle hlavních rizik ohrožujících bankovní sektor.

V posledních letech fungují banky za nepříznivých makroekonomických podmínek, což zhoršuje jejich schopnost vytvářet zisk. Ziskovost bank nadále zatěžuje slabá hospodářská aktivita a vysoká míra nezaměstnanosti. V kontextu slabého hospodářského růstu a nízkých inflačních očekávání jsou úrokové sazby na historicky nízkých úrovních. Toto dlouhé období nízkých úrokových sazeb doprovázených nízkými úvěrovými rozpětími představuje zvláštní nároky na tvorbu příjmů bank, expozici vůči riziku a správu aktiv a pasiv.

Priority dohledu na rok 2015 **staví na zjištěních komplexního hodnocení**, zejména pokud jde o úvěrové riziko. Společné týmy dohledu kontrolují, aby banky přijaly uvedená zjištění za svá, účinně a konzistentně prováděly další nápravná opatření vyplývající z komplexního hodnocení a řádně se zabývaly případnými zbývajících nedostatky. V účetních závěrkách, a kde tomu tak není, v hodnocení kapitálové přiměřenosti podle pilíře 2 se musí v maximální možné míře promítnout zejména doplnění nevykonaných expozic a výše tvorby rezerv. Společné týmy dohledu také kontrolují portfolia, kterých se komplexní hodnocení netýká, ale se kterými se mohou pojit významná rizika.

Z analýzy hlavních rizik vyplynula zvlášť vysoká úroveň expozice vůči segmentu podniků, ve kterém se **nevykonané expozice** stále zvyšují. Banky, které se nacházejí ve státech jednotného mechanismu dohledu nejvíce zasažených krizí, jsou náchylnější k neplnění na straně podniků, a proto jsou sledovány pečlivěji. Dále je v roce 2015 zapotřebí věnovat zvláštní pozornost **pákovému poskytování úvěrů**.

Pokud jde o kvalitativní otázky, zaměřuje se dohled na **účinnost a robustnost funkcí bank týkajících se řízení úvěrových rizik** s cílem posoudit schopnost kontrolního prostředí zmírňovat rizika. Pečlivě se zabýváme zvláštními nedostatky zjištěnými při přezkumu kvality aktiv v souvislosti s metodikami, politikami, chybnými klasifikacemi nevykonaných expozic a s modely tvorby rezerv, což podporuje harmonizaci a rovné podmínky v oblasti účetních postupů. Společné týmy dohledu posuzují nutnost opatření v oblasti dohledu, ať již prostřednictvím operativních aktů nebo s využitím pravomocí dohledu.

Další prioritou dohledu na rok 2015 je **životaschopnost obchodních modelů a příčiny ziskovosti**. Orgán dohledu dohlíží na agresivní strategie usilující o výnosy s cílem odhalit uvolněné úvěrové standardy a chybné cenové politiky. Na základě komplexního hodnocení podléhají kapitálové plány bank, které vykázaly nedostatky, i když hodnocením prošly, důkladné kontrole se zaměřením na plnění řádných a věrohodných obchodních plánů.

Společné týmy dohledu se také zaměřují na **správu a řízení na institucionální úrovni**, například na strukturu bankovní rady a na její odborné znalosti, rozmanitost, úkoly a kulturu. Pracuje se na vývoji makrohodnocení kvality rámců bank pro ochotu riskovat a obchodních postupů. Významné instituce budou důrazně vybízeny k formálnímu vymezení své ochoty riskovat a společné týmy dohledu zkontrolují, zda se tato skutečnost promítá v každodenním řízení rizik.

Dalším předmětem dohledu v roce 2015 je **kvalita informací vedení**; společné týmy dohledu budou posuzovat, zda bankovní rada a výkonné vedení mají k dispozici kvalitní a podrobné zprávy o rizicích potřebné k plnění jejich dohledové úlohy. Posuzují také přísnost vnitřních postupů bank týkajících se zátěžových testů jakožto klíčového podkladu věrohodného rámce pro ochotu riskovat. Na základě komplexního hodnocení společné týmy dohledu hlouběji pronikají do správy a řízení rámců bank pro zátěžové testování, do integrity používaných metodik a do kvality výchozích údajů.

Předmětem obav a klíčovou prioritou, kterou se společné týmy dohledu budou průběžně zabývat, zůstává **kapitálová přiměřenost a likvidita**, přičemž jako výchozí bod použijí komplexní hodnocení a rozhodnutí vyplývající z procesu dohledu a hodnocení (SREP) na rok 2015.

Další zásadní posuzovanou oblastí je **přezkum potvrzení platnosti interních modelů bank**. Větší konzistentnost rámců interních modelů je nezbytná pro věrohodnost výpočtů rizikově vážených aktiv a kapitálové přiměřenosti bank. Ke zvýšení konzistentnosti postupů potvrzování platnosti a k řešení případných nedostatků vyplývajících z používání modelů bankami je zapotřebí důkladné a průběžné sledování. Ačkoli se jedná o prioritu na rok 2015, vzhledem k velkému počtu stávajících modelů je přezkum víceletý projekt.

Pokud jde o regulatorní rámec, jedním z hlavních úkolů je **schopnost bank přejít na postupně zaváděný balík CRD IV / CRR**, který zahrnuje přísnější požadavky na kapitálovou přiměřenost. ECB pečlivě sleduje národní diskrece s cílem omezit roztržičnost v zemích jednotného mechanismu dohledu a případné výsledné snížení kvality kapitálu. Monitoruje kvalitu kapitálu (tj. jeho schopnost opravdu absorbovat ztráty) i strukturu kapitálu v bankovních skupinách. Nedostatky v kapitálové základně mají být řešeny prostřednictvím kapitálového plánování vyplývajícího z procesu SREP, jehož cílem je podpořit odolnost bank. Cílem ECB je zlepšit konvergenci při provádění právních předpisů v eurozóně.

Společně s kapitálovou přiměřeností zůstává nejvyšší prioritou **sledování likvidity nejzranitelnějších bank**. Orgán dohledu se bude častěji scházet s bankami, jejichž likvidita se zhoršuje, a v případě potřeby může uložit další požadavky.

Pokud jde o **operační rizika**, je hlavním předmětem zájmu **adekvátnost řídicího rámce** a účinnost procesů označování rizika a zmírňování významných expozic vůči ztrátám. V reakci na rostoucí obavy ze škodlivých obchodních postupů jsou banky, u kterých se má za to, že jsou významně vystaveny „compliance rizikům“, žádány o poskytnutí kvantifikace nákladů na potenciální soudní spory. Budou zkoumána interní opatření s cílem posoudit adekvátnost rezerv a předejít neočekávaným

dopadům. Co se týče informačních systémů bank, obavy vzbuzují hlavně **nedostatečné investice do informačních řešení a systému řízení rizika a mezery v nich, kybernetická bezpečnost a integrita údajů** a nedostatky zjištěné komplexním hodnocením.

Tyto priority platí v první řadě pro významné instituce, na které přímo dohlíží ECB. Pro **méně významné instituce**, na které dohlíží ECB nepřímo, je souhrnným cílem na rok 2015 dokončení návrhu a vytvoření přístupu ECB k dohledu, a to v diskusích s NCA a v souladu s normami vypracovanými pro jednotný mechanismus dohledu jako celek. Celá řada méně významných institucí vyžaduje přístup k dohledu, který účinně kombinuje místní znalosti se společnými metodikami. ECB seřazuje své činnosti podle důležitosti, čímž zajišťuje adekvátní pozornost věnovanou institucím, u kterých je neodmyslitelná úroveň rizika hodnocena jako vysoká. Proto je zásada proporcionality zakotvena v rámci pro dohled nad méně významnými institucemi a konkrétně se promítá ve způsobu používání různých nástrojů nepřímého dohledu.

U horizontálních činností je prioritou na rok 2015 **podpořit větší harmonizaci přístupů k dohledu** napříč jednotným mechanismem dohledu. To zahrnuje vytvoření přehledu stávajících vnitrostátních postupů dohledu a označení těch osvědčených, vypracování norem a vyzkoušení a další zpřesnění harmonizovaných metodik dohledu.

Druhou oblastí strategického zájmu je **podpora intruzivnějšího přístupu** k bankovnímu dohledu.

A konečně pokud jde o horizontální činnosti, spočívá klíčový úkol na rok 2015 ve **vytvoření důkladného sdílení informací a linií spolupráce** se všemi relevantními zainteresovanými subjekty. To zahrnuje sjednání memorand o porozumění a postupů spolupráce s relevantními vnějšími zainteresovanými subjekty, účast na mezinárodních fórech zabývajících se definicí norem a správních předpisů a vývoj komunikačních linek a diskusních platforem pro životně důležité sítě odborníků ECB a NCA.

To mě přivádí ke strategickému cíli **vytvoření týmové kultury jednotného mechanismu dohledu** v rámci ECB a NCA. Ta je nezbytná, aby naši vysoce kvalifikovaní lidé – zaměstnávání různými orgány a působící v různých zemích – mohli pracovat na plnění společných cílů. Nadále budou vypracovávány personální politiky jednotného mechanismu dohledu týkající se odborné přípravy, zpětné vazby k plnění úkolů a mobility v rámci jednotného mechanismu dohledu v souladu s obecným požadavkem zákonodárců EU podporovat společnou kulturu dohledu a opravdu integrovaný mechanismus dohledu.

Jednotný mechanismus dohledu ještě čeká mnoho práce, než bude moci provádět osvědčené postupy za účelem nezávislého, intruzivního a výhledového dohledu, který zajistí bankám rovné podmínky. V prvním roce provádění posuzujeme, zda byly naše předpoklady správné, zvláště pokud jde o adekvátnost zdrojů a rychlost harmonizace přístupů k dohledu. S rostoucími zkušenostmi a vyspělostí organizace lze v souvislosti s plněním náročných cílů jednotného mechanismu dohledu očekávat značné zlepšení.

Komplexní hodnocení bylo významným precedentem vertikálního i horizontálního dohledu prováděného jednotným mechanismem dohledu; ukázalo, že konzistentní dohled vyžaduje plně harmonizovanou regulaci v eurozóně. ECB plně usiluje o regulační rámec a rámec dohledu, který zajistí bezpečnost a zdraví bankovního systému a stabilitu finančního systému.

1 Přehled o jednotném mechanismu dohledu

Tato kapitola se zaměřuje na:

- zavedení nového institucionálního rámce pro bankovní dohled v eurozóně a souvisejících správních a řídicích struktur,
- organizaci funkce dohledu v ECB.

Odkazuje také na nové mechanismy zapojení bankovního dohledu ECB ¹ do relevantních unijních a mezinárodních institucí a fór.

1.1 Odpovědnost a externí komunikace

Nařízení o SSM stanoví, že svěření úkolů týkajících se dohledu Evropské centrální banky by mělo být vyváжено náležitými požadavky na transparentnost a odpovědnost. Mezi prioritami ECB tedy bylo stanovení rámce pro pravidelné skládání účtů Evropskému parlamentu a Radě EU i vytvoření kanálů pro efektivní externí komunikaci.

1.1.1 Provádění pevného rámce odpovědnosti

[Nařízení o SSM](#) stanoví pro funkci dohledu vykonávanou ECB rozsáhlý a spolehlivý rámec odpovědnosti vůči Evropskému parlamentu a Radě EU. Praktické aspekty demokratické odpovědnosti za úkoly svěřené ECB nařízením o SSM byly stanoveny v:

- [interinstitucionální dohodě](#) mezi Evropským parlamentem a ECB,
- [memorandu o porozumění](#) mezi Radou EU a ECB.

Kromě toho stanovuje nařízení o SSM řadu požadavků na podávání zpráv, které také zahrnují Evropskou komisi a národní parlamenty.

Hlavní zdroje odpovědnosti

Za provádění nařízení o SSM se ECB zodpovídá demokraticky a přímo voleným zástupcům evropských občanů v Evropském parlamentu prostřednictvím pravidelných veřejných slyšení a výměn názorů ad hoc s předsedou Rady dohledu na zasedáních Výboru pro hospodářské a měnové záležitosti, ale i prostřednictvím odpovědí na písemné otázky poslanců Evropského parlamentu. Eurokupina může

¹ Bankovní dohled ECB odkazuje na organizační složky ECB zabývající se dohledem.

rovněž předkládat ústní i písemné otázky a pořádat výměny názorů ad hoc za přítomnosti zástupců zúčastněných členských států mimo eurozónu. Předseda Rady dohledu také předkládá výboru Parlamentu a Euroskupině výroční zprávu o jednotném mechanismu dohledu. Zpráva je rovněž předána Evropské komisi a národním parlamentům. Národní parlamenty mohou také předkládat písemné otázky ECB a pozvat předsedu nebo jiného člena Rady dohledu k výměnám názorů, které se týkají dohledu nad úvěrovými institucemi v relevantním členském státě.

Plnění požadavků na odpovědnost

Pokud jde o **Evropský parlament**, v roce 2014 předsedkyně Rady dohledu navštívila Výbor Parlamentu pro hospodářské a měnové záležitosti, kde se zúčastnila:

- dvou běžných veřejných slyšení (ve dnech **18. března** a **3. listopadu**),
- dvou výměn názorů ad hoc (ve dnech 4. února a 3. listopadu).

Danièle Nouyová se také zúčastnila semináře pro ECB a Parlament konaného dne 14. října 2014, na začátku nového volebního období Parlamentu, aby poslancům EP vysvětlila činnosti týkající se příprav na jednotný mechanismus dohledu. Sabine Lautenschlägerová, místopředsedkyně Rady dohledu, přijala poslance EP dne 12. ledna 2015 a nastínila jim priority ECB v oblasti dohledu na rok 2015.

ECB Evropskému parlamentu pravidelně předávala důvěrné záznamy ze zasedání Rady dohledu a seznam nejnovějších přijatých právních aktů (viz Seznam právních nástrojů, které se týkají obecného rámce bankovního dohledu, přijatých ECB).

Mezi listopadem 2013 a 15. lednem 2015 zveřejnila ECB na svých **internetových stránkách** 14 odpovědí na otázky poslanců EP týkající se záležitostí dohledu. Většina dopisů se zaměřovala na přípravné práce a komplexní hodnocení.

Pokud jde o **Radu EU**, zúčastnila se předsedkyně Rady dohledu zasedání Rady ECOFIN a Euroskupiny v roce 2014 čtyřikrát. Od 4. listopadu 2014 se začala předsedkyně Rady dohledu zodpovídat Radě EU prostřednictvím Euroskupiny.

V rámci požadavků na podávání zpráv **národním parlamentům** absolvovala předsedkyně Rady dohledu dvě výměny názorů s:

- Finančním výborem německého *Bundestagu* dne 8. září 2014 v doprovodu Elke Königové, tehdejší předsedkyně Spolkového úřadu pro finanční dohled (BaFin),
- Výborem pro evropské záležitosti francouzského *Assemblée nationale* dne 16. prosince 2014 v doprovodu Edouarda Fernandez-Bolla, generálního tajemníka *Autorité de contrôle prudentiel et de résolution* (ACPR).

V roce 2014 ECB v rámci příprav na plné převzetí svých úkolů týkajících se dohledu také splnila řadu jednorázových požadavků na odpovědnost, jak stanoví nařízení o SSM. Patřilo k nim:

- zveřejnění **čtvrtletních zpráv** o pokroku při operačním provádění nařízení o SSM:
 - čtvrtletní zprávy o jednotném mechanismu dohledu 2014/1,
 - čtvrtletní zprávy o jednotném mechanismu dohledu 2014/2,
 - čtvrtletní zprávy o jednotném mechanismu dohledu 2014/3,
 - čtvrtletní zprávy o jednotném mechanismu dohledu 2014/4,
- revize **etického rámce** s cílem zohlednit novou úlohu ECB jakožto orgánu dohledu,
- zveřejnění **rozhodnutí ECB o oddělení funkcí**, které upravuje oddělení funkce měnové politiky od funkce dohledu ECB.

1.1.2 Vytvoření kanálů a nástrojů pro efektivní externí komunikaci

Efektivní externí komunikace je nezbytná k vybudování porozumění, uznání a důvěry v rámci jednotného mechanismu dohledu v širších souvislostech bankovní unie a k posílení důvěryhodnosti a pověsti bankovního dohledu ECB. Byl navržen komunikační rámec pro dohled, který přihlíží k osvědčeným postupům přijatým jinými orgány dohledu v oblasti komunikace a schváleným Radou dohledu.

Dále aby byla externí komunikace přístupnější široké veřejnosti, jsou dokumenty překládány v závislosti na adresátech:

- právní publikace a veřejné informační nástroje jsou dostupné ve všech úředních jazycích EU,
- informace určené občanům zemí účastnících se jednotného mechanismu dohledu jsou překládány do úředních jazyků uvedených zemí.

Ke komunikačním kanálům a nástrojům vytvořeným v roce 2014 patří:

- **internetové stránky bankovního dohledu**
Klíčovým komunikačním nástrojem jednotného mechanismu dohledu jsou nové zvláštní internetové stránky, které byly spuštěny dne 4. listopadu 2014. Obsahují informace pro širokou veřejnost, dohlížené banky a jiné zainteresované subjekty, včetně tiskových zpráv (v roce 2014 zveřejněno 20), projevů, rozhovorů, právních aktů a webcastů. Sekce s přímým významem pro širší veřejnost byly přeloženy do všech úředních jazyků EU.

Banking supervision 3,600 banks, 19 countries, one system

European banking supervision helps to rebuild trust and bolsters the safety and soundness of the banking system. The ECB directly supervises the biggest banks in the euro area.

[Read more](#)

RSS-Feed

In focus

Press releases

Speeches

Interviews

Publications

Legal acts

- **Příručka bankovního dohledu**

Dne 30. září 2014 zveřejnila ECB ve všech jazycích eurozóny dokument nazvaný Guide to banking supervision (Příručka bankovního dohledu). Účelem příručky je vysvětlit bankám, široké veřejnosti a sdělovacím prostředkům, jak jednotný mechanismus dohledu funguje, a poskytnout přehled postupů dohledu v rámci jednotného mechanismu dohledu. Tento nástroj bude pravidelně aktualizován tak, aby se v něm promítaly nové zkušenosti získané v praxi. Více informací je k dispozici v oddílu 2.2.2.

- **Veřejné konzultace**

Jak je stanoveno v nařízení o SSM, konaly se veřejné konzultace o třech návrzích nařízení ECB:

- o návrhu nařízení ECB o rámci SSM;
- o návrhu nařízení ECB o poplatcích za dohled;
- o návrhu nařízení ECB o vykazování finančních informací v oblasti dohledu.

Účelem konzultací bylo zjistit názory zúčastněných občanů EU, účastníků trhu a jiných zainteresovaných subjektů. V rámci každé konzultace se ve Frankfurtu nad Mohanem konala **veřejná slyšení**, která byla živě přenášena na internetových stránkách ECB. Obdržené reakce byly zohledněny v konečném znění relevantních nařízení.

- **Dotazy veřejnosti**

Nové úkoly ECB týkající se dohledu vyvolaly značný nárůst počtu dotazů veřejnosti. ECB proto rozšířila kapacitu svého oddělení pro dotazy veřejnosti.

Některé z obdržených otázek se staly podkladem nejčastějších dotazů, které byly zveřejněny na internetových stránkách bankovního dohledu a jsou pravidelně aktualizovány.

- **Vzdělávací materiály**

Internetové stránky poskytují informace přizpůsobené na míru široké veřejnosti, včetně krátkých videí a vysvětlujících textů, jejichž účelem je zvyšovat povědomí celé řady adresátů a vzdělávat ji v oblasti bankovního dohledu. Materiály budou podle potřeby aktualizovány a rozšiřovány.

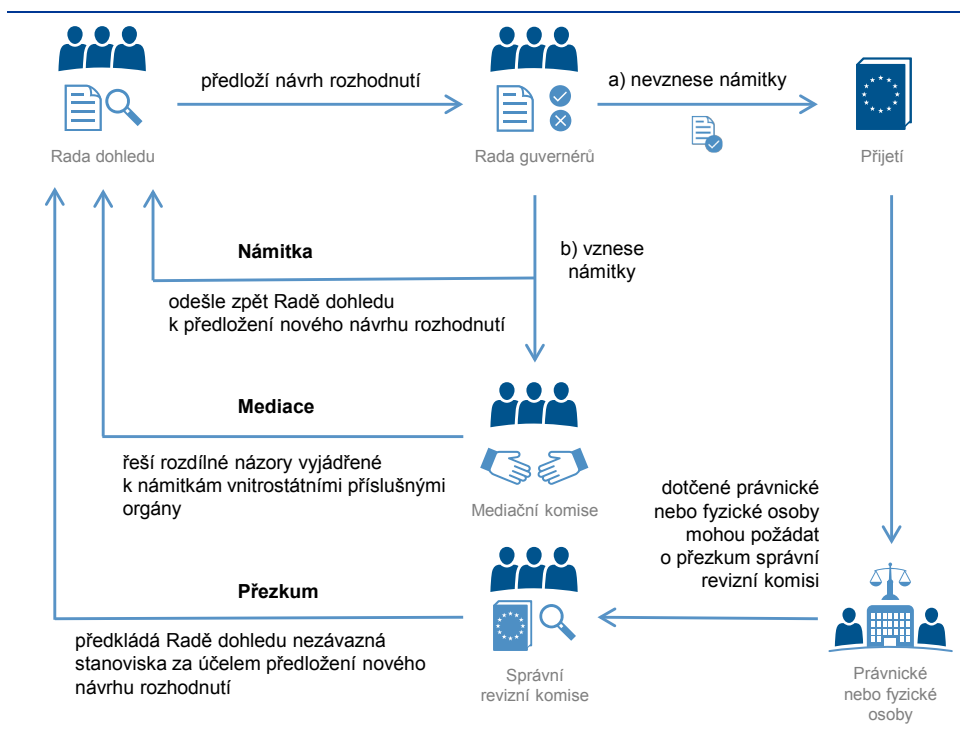
1.2 Rada dohledu a řídicí výbor

1.2.1 Rada dohledu

V souladu s nařízením o SSM provádí plánování a plnění úkolů svěřených ECB Rada dohledu jakožto vnitřní orgán ECB. Rada dohledu přijímá návrhy rozhodnutí přijaté Radou guvernérů **postupem neuplatnění námitek** (viz obrázek 1). Rozhodnutí se považují za přijatá, pokud Rada guvernérů během předem určeného období, v rozsahu do deseti dnů, nevznese námitky. Vedle toho přijímá Rada guvernérů mimo postup neuplatnění námitek rozhodnutí o obecném rámci (např. nařízení o rámci SSM).

Obrázek 1

Postup neuplatnění námitek

Ustavení [Rady dohledu](#), včetně jmenování předsedkyně, místopředsedkyně a tří zástupců ECB, které proběhlo mezi koncem prosince 2013 a počátkem roku 2014, tak bylo klíčovým krokem při zřizování jednotného mechanismu dohledu.

[Danièle Nouyovou](#) jmenovala Rada EU předsedkyní Rady dohledu dne 16. prosince 2013. Jmenování navrhla Rada guvernérů ECB 20. listopadu 2013 na základě otevřeného výběrového řízení a schválil jej Evropský parlament 11. prosince 2013. Při dodržení veškerých kroků stanovených v nařízení o SSM a dohodnutých s Evropským parlamentem a Radou EU proběhlo vlastní jmenování ve zkráceném režimu.

[Sabine Lautenschlägerovou](#) jmenovala Rada EU místopředsedkyní Rady dohledu s účinností od 12. února 2014 po schválení Evropským parlamentem. Jak stanoví nařízení o SSM, místopředsedkyně Rady dohledu byla vybrána z členů Výkonné rady ECB.

Dne 6. března 2014 jmenovala Rada guvernérů ECB do Rady dohledu tři zástupce ECB: [Ignazia Angeloniho](#), [Julii Dicksonovou](#) a [Sirkku Härmäläinennou](#). Čtvrtý zástupce, [Luc Coene](#), by jmenován dne 18. února 2015.

Po jmenování předsedkyně měly NCA za úkol jmenovat každý svého zástupce. Pokud není příslušný orgán národní centrální bankou, mohou členové Rady dohledu přizvat zástupce z příslušné národní centrální banky. Pro účely hlasování se v tomto případě zástupci společně považují za jednoho člena.

V souladu s nařízením o SSM má Rada guvernérů přijmout vnitřní pravidla, v nichž jsou podrobně stanoveny její vztahy s Radou dohledu. Rada guvernérů pozměnila 22. ledna 2014 odpovídajícím způsobem [jednací řád ECB](#). Revidovaná pravidla zavádějí především vzájemnou součinnost Rady guvernérů a Rady dohledu při postupu neuplatnění námitek. Skutečnost, že Rada guvernérů je v souladu se [Statutem ESCB a ECB](#) zodpovědná za vnitřní organizaci ECB i její rozhodovací proces, vedla dále k zapracování určitých pravidel upravujících postupy Rady dohledu rovněž do [jednacího řádu ECB](#).

Rada dohledu přijala dne 31. března 2014 vlastní [jednací řád](#), který je nutné vykládat ve spojení s revidovaným jednacím řádem ECB.

[Kodex chování](#) pro Radu dohledu byl schválen dne 12. listopadu 2014 a následující den vstoupil v platnost. Účelem kodexu chování je stanovit obecný rámec vysokých etických standardů, které musí členové Rady dohledu a ostatní účastníci jejich zasedání dodržovat, a vytvořit zvláštní postupy, jak přistupovat mj. k potenciálním střetům zájmů.

Rada dohledu

Přední řada (zleva):
Robert Ophèle, Fabio Panetta, Danièle Nouyová, Sabine Lautenschlägerová, Norbert Goffinet, Anneli Tuominenová, Cyril Roux, Matej Krumberger (náhradník za členku Stanislavu Zdravcovou Capriolovou)

Prostřední řada (zleva):
Mathias Dewatripont, Elke Königová, Ignazio Angeloni, Julie Dicksonová, Vassiliki Zakková, Claude Simon, Jan Sijbrand, Sirkka Härmäläinenová, Mariano Herrera (náhradník za člena Fernanda Restoye Lozana)

Zadní řada (zleva):
Andreas Ittner, Vladimír Dvořáček, Karol Gabarretta, Zoja Razmusová, Kristaps Zakulis, Yíngos Demetriou, Kilvar Kessler, Helmut Ettl, António Varela, Alexander Demarco

Předsedkyně	Danièle Nouyová	Kypr	Kyriacos Zingas (Central Bank of Cyprus) (do 31. října 2014) Yíngos Demetriou (Central Bank of Cyprus) (od 1. listopadu 2014)
Místopředsedkyně	Sabine Lautenschlägerová	Lotyšsko	Kristaps Zakulis (Finanšu un kapitāla tirgus komisija) Zoja Razmusová (Latvijas Banka)
Zástupci ECB	Ignazio Angeloni Luc Coene (od 11. března 2015) Julie Dicksonová Sirkka Härmäläinenová	Litva	Ingrida Šimonytėová (Lietuvos bankas) (od 1. ledna 2015)
Belgie	Mathias Dewatripont (Nationale Bank van België / Banque Nationale de Belgique)	Lucembursko	Claude Simon (Commission de Surveillance du Secteur Financier) Norbert Goffinet (Banque centrale du Luxembourg)
Německo	Elke Königová (Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht) (do 28. února 2015) Felix Hufeld (Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht) (od 1. března 2015) Andreas Dombret (Deutsche Bundesbank)	Malta	Karol Gabarretta (Malta Financial Services Authority) Alexander Demarco (Bank Ċentrali ta' Malta / Central Bank of Malta)
Estonsko	Kilvar Kessler (Finantsinspektsioon) Madis Müller (Eesti Pank)	Nizozemsko	Jan Sijbrand (De Nederlandsche Bank)
Irsko	Cyril Roux (Central Bank of Ireland / Banc Ceannais na hÉireann)	Rakousko	Helmut Ettl (Finanzmarktaufsicht) Andreas Ittner (Oesterreichische Nationalbank)
Řecko	Vassiliki Zakková (Bank of Greece)	Portugalsko	Pedro Duarte Neves (Banco de Portugal) (do 10. září 2014) António Varela (Banco de Portugal) (od 11. září 2014)
Španělsko	Fernando Restoy Lozano (Banco de España)	Slovinsko	Stanislava Zdravcová Capriolová (Banka Slovenije)
Francie	Robert Ophèle (Banque de France)	Slovensko	Vladimír Dvořáček (Národná banka Slovenska)
Itálie	Fabio Panetta (Banca d'Italia)	Finsko	Anneli Tuominenová (Finanssivalvonta) Pentti Hakkarainen (Suomen Pankki – Finlands Bank) (do 31. prosince 2014) Kimmo Virolainen (Suomen Pankki – Finlands Bank) (od 1. ledna 2015)

Rada dohledu funguje od ledna 2014, své první zasedání uspořádala dne 30. ledna; v průběhu roku 2014 se konalo 22 zasedání (z toho čtyři telekonference).

První klíčový úspěch z analytického, právního a logistického hlediska představoval v březnu zahájený proces přípravy a přijetí 120 rozhodnutí, která určují význam dohlážených institucí. Jejich příprava i přijetí probíhaly ve všech relevantních

úředních jazycích; dalším z těchto úspěchů bylo schválení výsledků komplexního hodnocení.

Kromě formálních zasedání se konala řada neformálních jednání členů Rady dohledu, a to i v průběhu návštěv předsedkyně a místopředsedkyně v jednotlivých členských státech. Konkrétně v roce 2014, v návaznosti na závazek poskytnutý v rámci výběrového řízení při slyšení v Evropském parlamentu v listopadu 2013, navštívila předsedkyně rady a zaměstnance všech 24 NCA a centrálních bank v eurozóně.

Od září do prosince 2014 se vzhledem k přistoupení Litvy k eurozóně k 1. lednu 2015 účastnil zasedání Rady dohledu jako pozorovatel zástupce Lietuvos bankas.

V souladu s jednacím řádem Rady dohledu byli na některá její zasedání přizváni zástupci Evropské komise a Evropského orgánu pro bankovníctví (EBA), aby se tak v řadě oblastí zajistila optimální součinnost s jednotným trhem.

1.2.2 Řídicí výbor

Řídicí výbor podporuje činnosti Rady dohledu a připravuje její zasedání. Zrevidovaný jednací řád ECB obsahuje pravidla výběru jeho členů, kterými jsou předseda a místopředseda Rady dohledu, jeden zástupce ECB a pět členů NCA jmenovaných na roční funkční období. Aby byla zajištěna spravedlivá rovnováha a rotace NCA, byly rozděleny do čtyř skupin podle pořadí založeného na celkových konsolidovaných bankovních aktivech v příslušné zemi. V Řídicím výboru musí vždy být alespoň jeden člen z každé skupiny.

První zasedání Řídicího výboru se konalo dne 27. března 2014. V roce 2014 se konalo celkem devět zasedání.

1.3 Správní revizní komise a mediační komise

1.3.1 Správní revizní komise

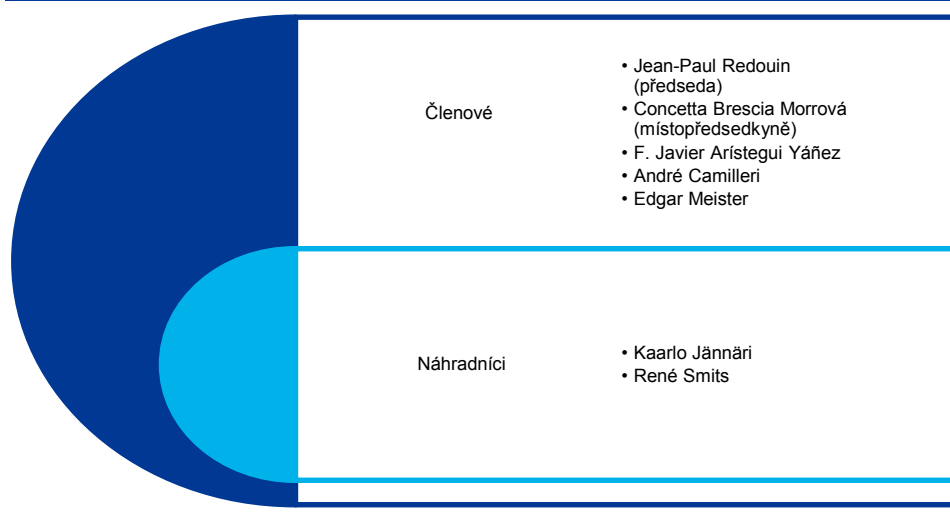
Správní revizní komise byla zřízena na základě [rozhodnutí ECB/2014/16](#) ze dne 14. dubna 2014. Provádí vnitřní správní revize rozhodnutí ECB týkajících se dohledu.

Složení a hlavní úkoly

Správní revizní komise je složena z pěti členů a dvou náhradníků; všichni mají vynikající pověst a dostatečné zkušenosti v oblasti bankovníctví a jiných finančních služeb. Byli jmenováni Radou guvernérů ECB na základě veřejné výzvy k vyjádření zájmu na pětileté funkční období s možností jednoho prodloužení. Úlohou náhradníků je dočasně zastoupit členy v případě přechodné nezpůsobilosti nebo v jiných případech uvedených v rozhodnutí ECB/2014/16.

Obrázek 2

Složení správní revizní komise

Členové správní revizní komise jednají nezávisle a ve veřejném zájmu a neřídí se pokyny ECB. [Veřejná prohlášení všech členů a náhradníků o záväzcích a o zájmech](#) byla zveřejněna na [internetových stránkách bankovního dohledu ECB](#).

O přezkum rozhodnutí v oblasti dohledu přijatých ECB může požádat jakákoli fyzická nebo právnická osoba, které je rozhodnutí určeno či které se přímo a jednotlivě dotýká.

Správní revizní komise musí přijmout stanovisko k přezkumu nejpozději dva měsíce od data obdržení žádosti o přezkum. Na základě stanoviska správní revizní komise, které není závazné, Rada dohledu rozhodne, zda Radě guvernérů navrhne napadené rozhodnutí zrušit, nebo je nahradit rozhodnutím s totožným obsahem, či pozměněným rozhodnutím.

Vzhledem ke své úloze přezkoumávat na požádání rozhodnutí v oblasti dohledu přijatá ECB a ke skutečnosti, že přezkum v každém případě vede k přijetí nového rozhodnutí Radou guvernérů, představuje správní revizní komise významnou součást rozhodovacího postupu ECB, pokud jde o plnění úkolů ECB týkajících se dohledu podle nařízení o SSM.

Při plnění úkolů podporuje správní revizní komisi sekretariát Rady dohledu, popřípadě ostatní organizační složky ECB.

Správní revizní komise

Přední řada (zleva):
André Camilleri, Concetta Brescia
Morrová, Jean-Paul Redouin

Zadní řada (zleva):
Kaarlo Jännäri, Edgar Meister,
F. Javier Arístegui Yáñez, René
Smits

Činnost

Správní revizní komise zahájila svou činnost v září 2014. Dosud obdržela **tři žádosti o přezkum** týkající se rozhodnutí ECB o významu, která byla v září 2014 oznámena významným dohlíženým subjektům. Významné dohlížené subjekty z různých důvodů tvrdily, že by neměly být považovány za významné, a žádaly tedy správní revizní komisi o přezkum hodnocení ECB.

Pro účely těchto přezkumů se správní revizní komise opírala o písemná podání navrhovatelů a také každého z nich pozvala k ústnímu slyšení do Frankfurtu nad Mohanem. Správní revizní komise přijala ke každé žádosti stanovisko a zaslala je Radě dohledu. Nové návrhy rozhodnutí o významu pak byly předloženy ke schválení Radě guvernérů postupem neuplatnění námitek a po přijetí byly oznámeny uvedeným třem navrhovatelům.

Pokud jde o **náklady na přezkum**, rozhodnutí ECB/2014/16 stanoví, že musí zahrnovat přiměřené náklady, které vznikly. ECB zpracovala metodiku rozhodování o nákladech, podle které navrhovatelé ECB v zásadě hradí určitou část nákladů, jež představuje paušální částku. ECB zveřejní tuto metodiku rozhodování o nákladech na svých internetových stránkách, jakmile bude dokončena, aby měli potenciální navrhovatelé jistotu, jaké náklady budou muset hradit.

Jestliže však v důsledku žádosti o přezkum Rada guvernérů původní rozhodnutí ECB zruší nebo změní, nemusí navrhovatel hradit náklady. V těchto případech ECB nahradí náklady vzniklé navrhovateli přezkumu, nebudou-li tyto náklady považovány za nepřiměřené; v takovém případě je hradí navrhovatel.

1.3.2 Mediační komise

Mediační komise byla zřízena na základě [nařízení ECB/2014/26](#) ze dne 2. června 2014, aby bylo zajištěno oddělení úkolů týkajících se měnové politiky od úkolů v oblasti dohledu, jak vyžaduje čl. 25 odst. 5 nařízení o SSM. Mediační komise se zabývá, je-li o to požádána kterýmkoli NCA, námitkou Rady guvernérů vyjádřenou v souvislosti s návrhy rozhodnutí zpracovanými Radou dohledu.

V mediační komisi zasedá za každý zúčastněný členský stát jeden člen vybraný ze členů Rady guvernérů a Rady dohledu. Předseda mediační komise, kterým je místopředseda Rady dohledu, a nikoli člen komise, musí „podporovat dosažení rovnováhy mezi členy z Rady guvernérů a Rady dohledu“.

Za účelem zřízení mediační komise navrhla ECB předsedovi Rady EU v srpnu 2014 postup jmenování členů na principu roční rotace. Tento návrh byl projednán s ostatními ministry Rady ECOFIN a následně odsouhlasen.

Princip rotace spočívá ve vytvoření dvou pokud možno stejně velkých skupin zemí na základě jejich protokolárního pořadí v jejich národních jazycích.

V prvním roce:

- země z první skupiny jmenují svého člena z Rady guvernérů,
- země z druhé skupiny jmenují svého člena z Rady dohledu.

V následujícím roce se skupiny vymění (tzn. že člen Rady dohledu by nahradil člena Rady guvernérů a naopak).

Rozhodne-li se účastnit jednotného mechanismu dohledu v úzké spolupráci členský stát mimo eurozónu, byla by jeho vláda vyzvána ke jmenování svého člena Rady dohledu do mediační komise.

V mediační komisi je zastoupena také Litva, která se připojila k eurozóně dne 1. ledna 2015.

Mediační komise poprvé zasedala na konci listopadu 2014. Během zasedání dospěla předsedkyně a členové ke společnému závěru, jak v praxi provádět některé procesní kroky stanovené v nařízení ECB/2014/26.

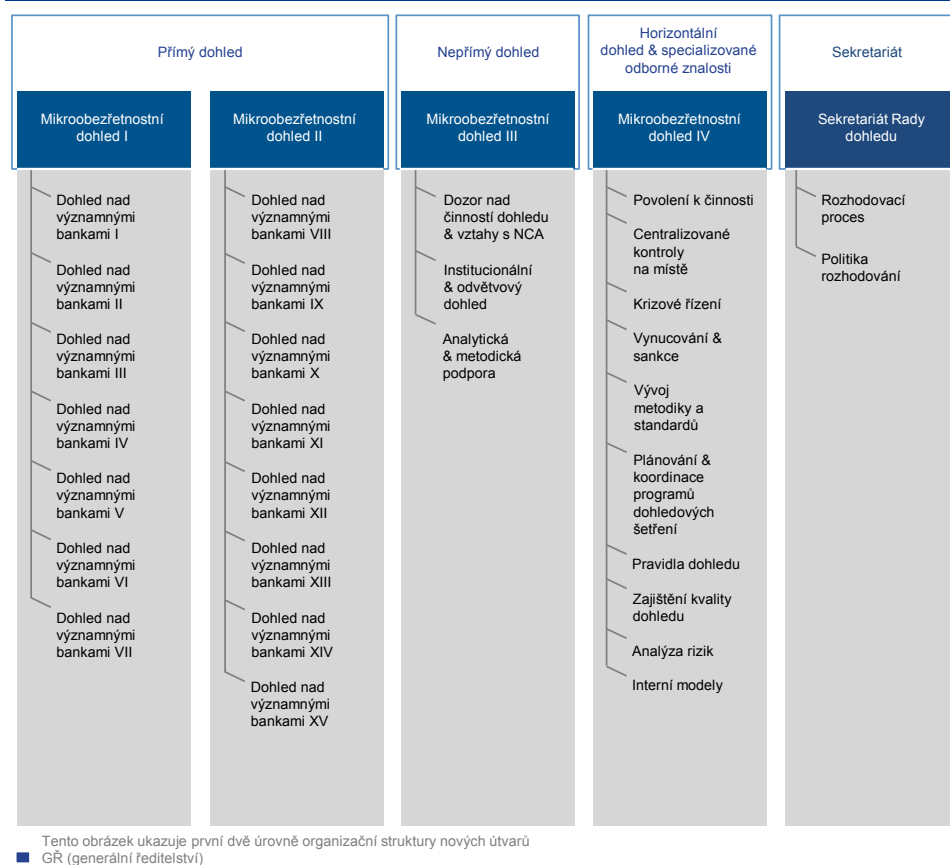
1.4 Organizace funkce dohledu v ECB

Zřízení jednotného mechanismu dohledu si vyžádalo určité změny stávající organizační struktury ECB.

Nová mikroobezřetnostní funkce byla svěřena pěti novým organizačním složkám v rámci ECB: čtyřem generálním ředitelstvím (GR) a sekretariátu Rady dohledu.

Obrázek 3

Základní organizační struktura jednotného mechanismu dohledu

1.4.1

Generální ředitelství pro mikrobezpečnostní dohled I a II

Generální ředitelství pro mikrobezpečnostní dohled I a II (MS I a II) se zabývají **přímým dohledem nad významnými bankami**. Přístup obou GŘ k dohledu vychází z hodnocení rizik, a jejich činnost je tedy specializována podle expozice vůči riziku, složitosti a obchodních modelů.

- GŘ pro mikrobezpečnostní dohled I se zabývá dohledem přibližně nad 30 nejsystémovějšími bankovními skupinami a je rozděleno na sedm odborů asi s 200 pracovními místy přepočtenými na ekvivalent počtu zaměstnanců na plný úvazek.
- GŘ pro mikrobezpečnostní dohled II se zabývá dohledem přibližně nad 90 bankovními skupinami a je rozděleno na osm odborů také asi s 200 pracovními místy přepočtenými na ekvivalent počtu zaměstnanců na plný úvazek.

Dohled nad významnými bankami je vykonáván v úzké spolupráci s NCA. Pro každý subjekt nebo významnou bankovní skupinu pod přímým dohledem ECB byl zřízen

společný tým dohledu. Činnost každého týmu koordinuje koordinátor společného týmu dohledu z MS I a II ECB, kterého podporuje jeden nebo více místních dílčích koordinátorů z NCA; dalšími členy těchto týmů je řada pracovníků pověřených dohledem, a to jak z ECB, tak z NCA zúčastněných zemí. Každá ze 14 nejsložitějších bankovních skupin má jednoho zvláštního koordinátora společného týmu dohledu; u všech ostatních bankovních skupin jsou koordinátoři společných týmů dohledu zpravidla zodpovědní za dvě nebo tři bankovní skupiny.

S cílem podpořit a zdůraznit neutralitu koordinátor společného týmu dohledu obvykle nepochází z domovské země banky pod jeho dohledem. Ve stejném duchu bude uplatněn princip rotace, kdy koordinátoři společných týmů dohledu musí zpravidla každých tři až pět let změnit banky, aby se předešlo navázání příliš těsných vztahů s dohlíženými bankami. Více informací o společných týmech dohledu je uvedeno v oddílu 2.2.3.

1.4.2 Generální ředitelství pro mikroobezřetnostní dohled III

Generální ředitelství pro mikroobezřetnostní dohled III (MS III) je zodpovědné za dohledovou funkci ECB v souvislosti s přímým dohledem nad **méně významnými institucemi** vykonávaným NCA.

ECB může po konzultaci s relevantním NCA nebo na jeho žádost kdykoli převzít zodpovědnost za přímý dohled nad méně významnými institucemi, aby bylo zajištěno důsledné uplatňování vysokých standardů dohledu a konzistentnost výsledků dohledu.

GŘ pro mikroobezřetnostní dohled III je rozděleno na tři odbory asi s 80 pracovníky přepočtenými na ekvivalent počtu zaměstnanců na plný úvazek, kteří se zabývají úkoly v oblasti:

- i) dozoru nad postupy NCA v oblasti dohledu nad méně významnými institucemi a vztahů s NCA;
- ii) individuálního a odvětvového dohledu nad méně významnými institucemi;
- iii) poskytování analýz a metodické podpory.

1.4.3 Generální ředitelství pro mikroobezřetnostní dohled IV

Generální ředitelství pro mikroobezřetnostní dohled IV (MS IV) se zabývá všemi **horizontálními a specializovanými odbornými službami** dohledu. Podporuje společné týmy dohledu a NCA při výkonu dohledu nad významnými i méně významnými úvěrovými institucemi.

GŘ pro mikroobezřetnostní dohled IV je přiděleno asi 250 pracovních míst přepočtených na ekvivalent počtu zaměstnanců na plný úvazek a je rozděleno na těchto deset odborů:

- odbor pro plánování a koordinaci programů dohledových šetření,
- odbor pro povolení k činnosti,
- odbor pro vynucování a sankce,
- odbor pro zajištění kvality dohledu,
- odbor pro pravidla dohledu,
- odbor pro vývoj metodiky a standardů,
- odbor pro krizové řízení,
- odbor pro centralizované kontroly na místě,
- odbor pro analýzu rizik SSM,
- odbor pro interní modely.

Vzhledem k dosavadní velké rozmanitosti vnitrostátních rámců (včetně politiky, metodiky, norem a procesů) a postupů dohledu je nejdůležitějším záměrem MS IV podpora vývoje a zavedení jednotného, konzistentního a aktuálního přístupu k dohledu s cílem vytvořit rovné podmínky a provádět v celé Evropě účinnější dohled.

Pro všechna GŘ je klíčem k dosažení cílů jednotného mechanismu dohledu a zejména k opravdovému fungování a působení jako jednotný evropský orgán dohledu úzká spolupráce a koordinace bankovního dohledu ECB s NCA. Do určité míry na základě pojetí společných týmů dohledu vytvořilo GŘ pro mikrobezpečnostní dohled III také pro všechny horizontální a specializované odborné útvary sítě sdružující zaměstnance ECB a NCA. Více informací je k dispozici v kapitole 3.

1.4.4 Sekretariát Rady dohledu

Sekretariát Rady dohledu je povinen:

- podporovat Radu dohledu a pomáhat jejím členům plnit jejich povinnosti a závazky, včetně zpracovávání a zaznamenávání pořadů jednání, zápisů ze zasedání a rozhodnutí Rady dohledu,
- zajišťovat úplnost právního základu rozhodnutí a jejich soulad se zákonnými požadavky,
- podporovat předsedu a místopředsedu při plnění jejich závazků týkajících se odpovědnosti vůči Evropskému parlamentu a Radě EU,
- koordinovat přípravu výroční zprávy ECB o činnosti dohledu a jiných pravidelných zpráv o záležitostech dohledu.

Sekretariátu je přiděleno asi 30 pracovních míst přepočtených na ekvivalent počtu zaměstnanců na plný úvazek.

1.4.5 Sdílené služby

Bankovnímu dohledu ECB poskytovalo poradenské, administrativní, technické, logistické a jiné služby mnoho jiných organizačních složek ECB, tak jak je poskytovaly i jiným funkčním složkám ECB. Patří k nim například: vnitřní záležitosti, komunikace, lidské zdroje, rozpočet a organizace a informační systémy.

Tento model „sdílených služeb“ byl přijat s cílem zabránit duplicitním činnostem a využít součinnosti s ostatními organizačními složkami ECB.

Konkrétními činnostmi v rámci těchto sdílených služeb se tato zpráva zabývá na jiném místě.

1.4.6 Výbory zasedající ve složení pro účely jednotného mechanismu dohledu

Pro zasedání ve složení pro účely jednotného mechanismu dohledu, která poskytují rady v záležitostech jednotného mechanismu dohledu, byla využita struktura výborů Euro systému/ESCB (tj. včetně členů NCA u zemí, kde dohled nevykonávají národní centrální banky).

Podle toho byl pozměněn [jednací řád ECB](#). Výbory zasedající ve složení pro účely jednotného mechanismu dohledu jsou podřízeny Radě dohledu, popřípadě Radě guvernérů. V souladu se svými vlastními postupy Rada dohledu také zmocňuje místopředsedu k podávání zpráv o veškerých těchto činnostech Radě guvernérů prostřednictvím Výkonné rady.

Tabulka 1

Výbory Euro systému/ESCB zasedající ve složení pro účely jednotného mechanismu dohledu

Výbor Euro systému/ESCB pro komunikaci (ECCO)
Výbor pro finanční stabilitu (FSC)
Výbor pro lidské zdroje (HRC)
Výbor interních auditorů (IAC)
Výbor pro informační technologie (ITC)
Výbor pro právní záležitosti (LEGCO)
Výbor pro organizační rozvoj (ODC)
Výbor pro statistiku (STC)

1.4.7 Náplň činnosti

V zájmu zohlednění nové funkce dohledu schválila Rada guvernérů v lednu 2015 revidované znění [náplně činnosti ECB](#) a [náplň činnosti SSM](#), jež stanoví zejména cíl „vytvářet přístup k dohledu, který splňuje nejvyšší mezinárodní standardy“.

1.5 Rámcem pro úzkou spolupráci

Členské státy EU, jejichž měnou není euro, se mohou účastnit SSM v režimu úzké spolupráce. Zatímco hlavní podmínky navázání úzké spolupráce mezi ECB a příslušnými orgány žádajícího členského státu stanoví článek 7 nařízení o SSM, procesní aspekty jsou blíže určeny v [rozhodnutí ECB/2014/5](#), které vstoupilo v platnost dne 27. února 2014.

[Rozhodnutí ECB/2014/5](#) zejména specifikuje, že formální žádost o úzkou spolupráci by měla být podána alespoň pět měsíců přede dnem, od něhož se nezúčastněný členský stát zamýšlí účastnit se jednotného mechanismu dohledu. Tato žádost musí obsahovat závazek žádajícího členského státu poskytnout informace, které ECB potřebuje k provedení komplexního hodnocení úvěrových institucí usazených v žádajícím členském státě. Žádající členský stát se také musí zavázat, že pozmění své vnitrostátní právní předpisy s cílem zajistit, aby: i) právní akty přijaté ECB podle nařízení o SSM byly v žádajícím členském státě závazné a vynutitelné a ii) aby se jeho NCA a vnitrostátní pověřený orgán řídily veškerými pokyny, obecnými zásadami nebo požadavky vydanými ECB v rámci úzké spolupráce.

Za účelem posouzení žádosti o úzkou spolupráci může ECB požádat žádající stát o další informace a zároveň může také přihlédnout k výsledkům komplexního hodnocení tuzemského bankovního sektoru, které případně provedl NCA orgán tohoto členského státu, za předpokladu, že metodika tohoto komplexního hodnocení odpovídá normám ECB a výsledky jsou stále aktuální.

Pokud ECB dospěje k závěru, že žádající členský stát splňuje kritéria stanovená v nařízení o SSM pro navázání úzké spolupráce, a jakmile je dokončeno komplexní hodnocení bankovního sektoru tohoto členského státu, přijme ECB rozhodnutí určené uvedenému členskému státu o formálním navázání úzké spolupráce. Nebudou-li kritéria splněna, přijme ECB rozhodnutí o zamítnutí žádosti o navázání úzké spolupráce, ve kterém vysvětlí důvody. Jakákoli úzká spolupráce může být za určitých podmínek pozastavena nebo ukončena rozhodnutím ECB určeným dotčenému členskému státu, a to i na žádost takového státu.

V roce 2014 nebyla obdržena žádná formální žádost o úzkou spolupráci, ačkoli některé členské státy požádaly o neformální objasnění postupu navázání úzké spolupráce.

1.6 Jednotný mechanismus dohledu jako součást evropské a celosvětové architektury dohledu

1.6.1 EU a mezinárodní spolupráce

Jako orgán dohledu nad celým bankovním systémem eurozóny dokáže ECB společně s NCA nejlépe odhalit vznikající rizika a určit priority. Díky tomu může vyslovovat politické obavy a určovat nutnost regulačních změn v unijních a mezinárodních fórech, jako je:

- Evropský orgán pro bankovníctví (EBA),
- Evropská rada pro systémová rizika (ESRB),
- Basilejský výbor pro bankovní dohled (BCBS).

Bankovní dohled ECB se aktivně účastní těchto fór, jejichž prostřednictvím může ovlivňovat debatu o regulaci.

ECB společně s NCA také úzce spolupracuje s Evropskou komisí a orgánem EBA na jednotném evropském souboru pravidel. Cílem jednotného souboru pravidel je stanovit jednotný soubor harmonizovaných obezřetnostních pravidel, která musí dodržovat významné i méně významné instituce v celé EU, minimalizovat překryvy a maximalizovat součinnost.

Jedním z nejvýznamnějších úkolů bankovního dohledu ECB je vypracovat společný soubor metodik a přístupů k dohledu, které budou konzistentně používány v celé eurozóně. V tomto ohledu se ECB řídí závaznými technickými normami zpracovanými orgánem EBA a přijatými Evropskou komisí i jednotnou příručkou dohledu zpracovanou orgánem EBA.

1.6.2 Memoranda o porozumění se zeměmi mimo EU

ECB považuje sdílení informací s vybranými protějšky za nezbytné k účinnému a účelnému plnění svých úkolů týkajících se dohledu. Výměnu relevantních informací a hodnocení mezi orgány dohledu i v zemích mimo EU usnadňují memoranda o porozumění. Podle článku 8 nařízení o SSM může ECB „navazovat kontakty a uzavírat správní dohody s orgány dohledu, mezinárodními organizacemi a správními orgány třetích zemí“.

Za účelem usnadnění přechodu na jednotný mechanismus dohledu je ECB ve styku s hostitelskými orgány dohledu relevantních třetích zemí. ECB zaujala dvoustupňový přístup:

- V první „přechodné“ fázi se ECB podílí na stávajících memorandech o porozumění obecného charakteru nebo týkajících se určité instituce, která byla uzavřena mezi vnitrostátními příslušnými orgány z eurozóny a orgány dohledu v třetích zemích.
- Druhá, „ustálenější“ fáze bude zahájena, jakmile ECB začne s těmito orgány dohledu sjednávat vlastní ujednání o spolupráci.

2 Položení základů jednotného mechanismu dohledu

Přípravné práce provedené před 3. listopadem 2013

Přípravné práce před vstupem nařízení o SSM v platnost dne 3. listopadu 2013 zahájila ECB v úzké spolupráci s orgány vnitrostátního dohledu po summitu eurozóny 29. června 2012.

Přípravy řídila **skupina na vysoké úrovni pro dohled**, které předsedal prezident ECB a v níž zasedali zástupci z NCA a centrálních bank eurozóny.

Technické přípravné práce prováděla **úkolová skupina pro dohled**, z části tvořená i předními zástupci NCA a národních centrálních bank a podávající zprávy skupině na vysoké úrovni. Z členů úkolové skupiny byl rovněž sestaven projektový tým, který měl za úkol podporovat komunikaci a spolupráci mezi jednotlivými orgány dohledu a poskytovat instrukce veškerým pracovníkům podílejícím se na přípravách. Úkolová skupina rozdělila technickou práci do pěti pracovních skupin (PS1 až PS5) zaměřených na:

- úvodní zmapování bankovního systému eurozóny (PS1),
- právní rámec SSM (PS2),
- vývoj modelu dohledu pro SSM (PS3),
- vývoj rámce vykazování v oblasti dohledu pro SSM (PS4),
- počáteční přípravy komplexního hodnocení úvěrových institucí (PS5).

Přechodný rok uvedený v nařízení o SSM

Nařízení o SSM vstoupilo v platnost 3. listopadu 2013. Podle nařízení byl ECB poskytnut jeden rok na zřízení jednotného mechanismu dohledu, než dne 4. listopadu 2014 formálně převezme své úkoly týkající se dohledu. Jednalo se o měsíce vysoce intenzivních přípravných prací, které zejména zahrnovaly:

- ustavení struktur řízení a správy SSM,
- dokončení právního rámce pro dohled v rámci jednotného mechanismu dohledu,
- vypracování modelu dohledu SSM,
- organizační rozvoj a personální obsazení funkční složky ECB pověřené dohledem.

Současně provedla ECB komplexní hodnocení významných bank, které podrobila hloubkovému přezkumu kvality aktiv a zátěžovému testu.

2.1 Právní rámec

2.1.1 Nařízení o rámci SSM

Podle čl. 6 odst. 7 nařízení o SSM měla ECB přijmout a zveřejnit rámec pro provádění spolupráce mezi ECB a NCA v rámci jednotného mechanismu dohledu. Tento rámec měl podobu nařízení ECB ([nařízení o rámci SSM](#)), které bylo zveřejněno dne 25. dubna 2014 a vstoupilo v platnost dne 15. května 2014.

Nařízení o rámci SSM se zabývá aspekty výslovně uvedenými v čl. 6 odst. 7 nařízení o SSM, tj.:

- i) metodikou pro hodnocení významu institucí;
- ii) postupy spolupráce při dohledu nad významnými úvěrovými institucemi;
- iii) postupy spolupráce při dohledu nad méně významnými institucemi;

Nařízení o rámci SSM se navíc zabývá také aspekty, které nejsou v článku 6 nařízení o SSM výslovně uvedeny, včetně otázek souvisejících s postupy týkajícími se vydávání povolení, kvalifikovaných účastí a odebrání povolení (známými v souvislosti s jednotným mechanismem dohledu souhrnně jako „společné postupy“ – viz oddíl 3.4) i s postupy týkajícími se vyšetřovacích pravomocí, režimu správních sankcí, makrobezpečnostního dohledu a úzké spolupráce. Nařízení o rámci SSM rovněž stanoví hlavní pravidla řádného procesu při přijímání rozhodnutí ECB v oblasti dohledu, například práva být vyslechnut a přístupu ke spisům.

[Nařízení o rámci SSM](#) bylo přijato po veřejné konzultaci, která se konala mezi 7. únorem a 7. březnem 2014. Kromě toho se dne 19. února 2014 konalo v ECB veřejné slyšení, kde měly zainteresované subjekty první příležitost klást k návrhu právního předpisu otázky. Do konce konzultačního období obdržela ECB [36 souborů připomínek](#). Mezi respondenty byly evropské a vnitrostátní tržní a bankovní asociace, finanční a úvěrové instituce, centrální banky a orgány dohledu (mimo eurozónu), ministerstva financí a právníci. Všechny [připomínky](#) byly zveřejněny na internetových stránkách ECB.

Většina připomínek byla technického charakteru a požadovala objasnění a změny konkrétních ustanovení, což značí širokou podporu obecného přístupu navrženého v návrhu nařízení o rámci SSM. K nejčastěji zmiňovaným tématům patřila procesní pravidla přijímání rozhodnutí ECB v oblasti dohledu (např. právo být vyslechnut, přístup ke spisům a jazykový režim), metodika hodnocení významnosti dohlížených subjektů, pasportizace, režim úzké spolupráce a postavení méně významných dohlížených subjektů.

Několik respondentů rovněž vzneslo dotazy ohledně kontrol na místě nebo činnosti společných týmů dohledu, resp. ohledně způsobu fungování SSM od listopadu 2014 obecně.

Na internetových stránkách ECB byl zveřejněn [souhrn vyhodnocení připomínek](#), který se podrobněji zabýval připomínkami obdrženými během veřejné konzultace a představil přehled výsledných změn nařízení o rámci SSM.

2.1.2 Rozhodnutí o seznamu významných institucí

Podle nařízení o SSM a v souladu s příslušnými ustanoveními nařízení o rámci SSM musí ECB určit, které úvěrové instituce v eurozóně budou považovány za významné. Jednotlivým úvěrovým institucím poté, co jim bylo umožněno uplatnit své právo být vyslechnuty, mělo být oznámeno jejich postavení do 4. září 2014. K uvedenému datu zveřejnila ECB na svých internetových stránkách [seznam významných dohlížených subjektů a méně významných institucí](#).

Posuzování významu

Posouzení významu provedené ECB v úzké spolupráci s NCA vycházelo z kritérií stanovených v nařízení o SSM a blíže určených v nařízení o rámci SSM přijatém v dubnu 2014 (viz tabulka 2).

Zejména pro kritérium významu na základě přeshraniční činnosti, které je obecně uvedeno v nařízení o SSM, zavedl článek 59 nařízení o rámci SSM tyto tři podmínky:

- Mateřský podnik dohlížené skupiny musel zřídit dceřiné společnosti, které jsou úvěrovými institucemi, ve více než jednom jiném zúčastněném členském státě.
- Celková hodnota aktiv skupiny musí přesahovat 5 miliard EUR (podmínka zavedená také pro význam na základě kritéria „významu na vnitrostátní úrovni“ s cílem vyloučit malé instituce, jejichž případné selhání by na příslušné členské státy nebo EU nemělo žádný či mělo pouze malý dopad).
- Poměr přeshraničních aktiv skupiny k celkovým aktivům nebo poměr jejich přeshraničních pasiv k celkovým pasivům je vyšší než 20 %; uvedený poměr by měl naznačovat, že přeshraniční expozice jsou pravděpodobně rozloženy do několika zúčastněných členských států.

Tabulka 2

Kritéria významu

Velikost	celková hodnota jejich aktiv přesahuje 30 miliard EUR
Hospodářský význam	pro hospodářství Evropské unie jako celku nebo jakéhokoli zúčastněného členského státu (zejména v případě, kdy celková aktiva převyšují 5 mld. EUR a 20 % HDP členského státu)
Přeshraniční činnost	celková hodnota jejich aktiv přesahuje 5 miliard EUR a poměr jejich přeshraničních aktiv/pasiv ve více než jedné jiné zúčastněné zemi k jejím celkovým aktivům/pasivům je vyšší než 20 %
Přímá finanční pomoc z veřejných prostředků	vyžádala si nebo obdržela financování z Evropského mechanismu stability nebo Evropského nástroje finanční stability
Tři nejvýznamnější instituce	jedna ze tří nejvýznamnějších úvěrových institucí v zúčastněném členském státě

Rada dohledu zahájila v březnu 2014 hodnocení významu subjektů prostřednictvím sběru a analýzy potřebných údajů v úzké spolupráci s relevantními NCA. Na základě této analýzy pak ECB dotčeným institucím oznámila svůj záměr považovat je za významné a vyzvala je k předložení připomínek. ECB také zveřejnila na svých internetových stránkách předběžný návrh seznamu významných institucí.

Po zhodnocení připomínek jednotlivých institucí, které byly považovány za významné, ECB schválila úplný seznam významných institucí. Celkový proces – hodnocení institucí, příprava a přijetí rozhodnutí a jejich předání více než 120 institucím a skupinám ve všech příslušných úředních jazycích – přinesl značné analytické, právní a logistické úkoly. Zpracování seznamu více než 3 500 méně významných institucí s sebou také neslo řadu výměn informací s NCA. Dne 4. září 2014 zveřejnila ECB na svých internetových stránkách [seznam významných dohlížených subjektů a méně významných institucí](#) v konečném znění.

Na základě tohoto hodnocení bylo považováno za významné 120 institucí nebo skupin. Následují příslušná kritéria pro určení významu, která se vztahují na tyto instituce.

Tabulka 3

Výsledek hodnocení významu

Kritéria pro určení významu	Počet úvěrových institucí / skupin
Velikost	97
Důležitost pro hospodářství	13
Přeshraniční činnost	3
Jedna ze tří nejvýznamnějších úvěrových institucí v zúčastněném členském státě	7

Všechny tyto instituce kromě čtyř byly podrobeny komplexnímu hodnocení.

- Tři z nich se považovaly za významné na základě kritéria přeshraniční činnosti, jež se při určování šíře komplexního hodnocení nebralo v úvahu. Tyto poměrně malé úvěrové instituce budou podrobeny komplexnímu hodnocení v roce 2015 společně s jinými institucemi, které podle předpokladů splní na základě údajů ke konci roku 2014 kritéria významu.
- Čtvrtým případem byla pobočka bankovní skupiny mimo SSM, která tudíž nespadala do rámce komplexního hodnocení.

Naopak celkem 11 institucí, které jsou součástí komplexního hodnocení, bylo klasifikováno jako méně významné, především kvůli aktualizovaným údajům o jejich velikosti (je nutné si též uvědomit, že pro účely komplexního hodnocení se uplatňovala o 10 % nižší kapitálová rezerva s cílem postihnout všechny potenciálně významné instituce).

Zvláštní okolnosti

Článek 70 nařízení o rámci SSM stanoví, že při hodnocení významu dané instituce se mohou vyskytnout zvláštní okolnosti, které ospravedlní označení dohlíženého subjektu jako méně významného, přestože kritéria pro určení za významnou instituci byla formálně naplněna.

ECB společně s relevantními NCA určila tři takové případy, kdy byly instituce klasifikovány jako méně významné, přestože formálně naplnily kritéria pro určení významu.

Důsledky vstupu Litvy do eurozóny

Vzhledem k formálnímu schválení Rady EU, že Litva vstoupí 1. ledna 2015 do eurozóny, ECB oznámila v prosinci 2014 třem dotčeným litevským institucím svůj záměr, že je bude považovat za významné (na základě kritéria „tří nejvýznamnějších úvěrových institucí v zúčastněném členském státě“). Protože se k tomu žádná z daných institucí nevyjádřila, ECB rozhodla v lednu 2015, že budou považovány za významné.

Aktualizace seznamu

ECB musí přinejmenším jednou za rok provádět přezkum postavení dohlíženého subjektu jako významného nebo méně významného. Přezkum proběhne ve druhé části roku 2015, až budou k dispozici příslušné údaje nezbytné pro hodnocení (např. celková aktiva za rok 2014). Dále byla ECB po 4. září 2014 také uvědoměna o změnách ve struktuře skupiny v případě několika významných a méně významných institucí. Následně přijala ECB několik pozměněných rozhodnutí o statusu významnosti (změny se týkaly příslušného seznamu dceřiných společností). [Seznam významných dohlížených subjektů a méně významných institucí](#) byl aktualizován na základě těchto změn v únoru 2015. ECB bude tyto seznamy nadále pravidelně aktualizovat.

2.1.3 Oddělení úkolů v oblasti měnové politiky od úkolů týkajících se dohledu

Nařízení o SSM ukládá ECB povinnost vykonávat funkci dohledu, jejímž cílem je chránit bezpečnost a odolnost úvěrových institucí a stabilitu finančního systému, a to

v souladu se zásadou oddělení. Úkoly týkající se dohledu by měly být prováděny zcela odděleně od úkolů měnové politiky za účelem zabránění střetu zájmů a zajištění toho, aby byly obě funkce vykonávány v souladu s příslušnými cíli. Zásada oddělení zahrnuje mimo jiné oddělení cílů a oddělení rozhodovacího procesu a úkolů, včetně organizačního a procesního oddělení na úrovni Rady guvernérů.

Uplatňování zásady oddělení

Začátkem roku 2014 ECB uplatnila řadu opatření v zájmu dosažení organizačního a procesního oddělení, zejména pokud jde o oddělení rozhodování jedné politické funkce od druhé v rámci obou politických funkcí. Nezávislá Rada dohledu byla zřízena – odděleně od Rady guvernérů ECB – za účelem přípravy návrhů rozhodnutí a jejich provádění. Jednací řád ECB byl navíc doplněn o regulaci organizačních a procesních aspektů souvisejících s Radou dohledu a její spoluprací s Radou guvernérů. Doplnění zahrnuje pravidlo, aby bylo jednání Rady guvernérů v oblasti dohledu důsledně odděleno od jednání o ostatních záležitostech, včetně vlastních pořadů jednání a samostatných zasedání.

Oddělení bylo zajištěno také na personální úrovni, neboť byla zřízena čtyři generální ředitelství a sekretariát Rady dohledu, která funkčně podléhají předsedovi a místopředsedovi Rady dohledu. Více informací je k dispozici v oddílu 1.4.

Rozhodnutí ECB o oddělení funkce měnové politiky od funkce dohledu

Nařízení o SSM dále ukládá ECB povinnost přijmout a zveřejnit veškerá vnitřní pravidla potřebná k oddělení funkce dohledu na jedné straně a funkčních oblastí měnové politiky a ostatních úkolů ECB na straně druhé, včetně pravidel týkajících se zachování služebního tajemství a výměny informací. Dne 17. září 2014 přijala ECB rozhodnutí o provedení zásady oddělení funkce měnové politiky od funkce dohledu ECB ([rozhodnutí ECB/2014/39](#)), které vstoupilo v platnost 18. října 2014.

Rozhodnutí se zaměřuje na obecné zásady, a umožňuje tak přijmout další zvláštní předpisy týkající se vnitřních postupů. Obsahuje zejména ustanovení o organizačních aspektech a výměně informací mezi těmito dvěma oblastmi politiky.

Pokud jde o **organizační oddělení**, v rozhodnutí se stanoví, že ECB může zřídit sdílené služby poskytující podporu jak funkci měnové politiky, tak funkci dohledu, aby bylo zajištěno, že obě podpůrné funkce nebudou duplikovány, což napomůže zaručit efektivitu a účinnost poskytování služeb, pokud taková podpora nepovede ke střetu zájmů.

Co se týče **výměny informací**, pravidla pro sdílení informací mezi oběma funkčními složkami uvedená v rozhodnutí umožňují ECB efektivně a účelně plnit své četné úkoly a zároveň zabraňují nepatřičným vzájemným zásahům mezi funkčními složkami a dostatečně chrání důvěrné informace. Rozhodnutí zejména stanoví, že

hlavním rámcem pro třídění a sdílení informací v ECB bude režim utajování informací ECB.

Důvěrné informace musí být vždy sdíleny na základě zásady „vědět jen to nejnужnější“ a musí být zajištěno, aby nebylo narušeno plnění cílů těchto dvou oblastí politiky. V případě střetu zájmů by o přístupových právech k důvěrným informacím měla rozhodnout Výkonná rada.

Pokud jde o výměnu důvěrných informací mezi funkčními složkami zabývajícími se měnovou politikou a dohledem, rozhodnutí stanoví, že anonymizované údaje z FINREP a COREP² i důvěrné souhrnné informace (neobsahující informace o jednotlivých bankách ani politicky citlivé informace) lze sdílet v souladu s režimem utajení. Pokud jde o hrubá data, jako jsou údaje o dohledu a hodnocení týkající se jednotlivých bank (zejména v souvislosti s jednotlivými institucemi nebo politicky citlivými informacemi), bude přístup omezenější a bude podléhat schválení Výkonné rady.

ECB zavádí vnitřní rámec pro výměnu informací.

Celkově má ECB nyní velmi solidní rámec pro předcházení možnému střetu zájmů mezi úkoly měnové politiky a mikrobezpečnostními úkoly.

2.2 Model dohledu SSM

Při přípravě modelu dohledu SSM bylo vynaloženo velké úsilí, a to na základě zkušeností, které získali pracovníci NCA. Byly zřízeny společné týmy dohledu, které představují jednoznačně jeden ze středobodů organizace dohledu SSM. Byla vytvořena a již také aktualizována příručka dohledu, která pro potřeby zaměstnanců SSM popisuje procesy, jež mají používat při dohledu nad bankami. V září 2014 byla zveřejněna „[příručka bankovního dohledu](#)“, která má za cíl vysvětlit model dohledu SSM dohlíženým institucím a široké veřejnosti. Rovněž byl vyvinut provozní rámec pro dozor nad činností dohledu a nepřímý dohled nad méně významnými institucemi.

2.2.1 Příručka dohledu

Příručka dohledu je interní dokument pro zaměstnance popisující procesy, postupy a metodiku dohledu nad významnými a méně významnými institucemi. Dále popisuje postupy spolupráce s NCA zúčastněných členských států a NCA z dalších zemí.

Příručka se zabývá mimo jiné metodikou pro proces dohledu a hodnocení (SREP), kontrolami na dálku i na místě, hodnoceními rizik a ověřováním modelu.

² FINREP (FINancial REPorting – finanční výkaznictví) a COREP (COmmon REPorting – obecné výkaznictví) tvoří součást prováděcích technických norem orgánu EBA. FINREP se zabývá shromažďováním finančních informací od bankovních institucí; jedná se o normalizovaný formát jejich roční účetní závěrky (rozvaha, výkaz zisku a ztráty a podrobné přílohy). COREP se také v normalizovaném formátu zabývá shromažďováním informací týkajících se výpočtu podle 1. pilíře, tj. údajů o kapitálu, odčitatelných položkách a požadavcích na kapitálovou přiměřenost (úvěrové, tržní a operační riziko) a velkých expozic.

Příručka dohledu má velký význam při zajišťování toho, aby byly používány po celé bankovní unii stejné standardy dohledu. Úsilí spojené s její přípravou doplňuje činnost Evropského orgánu pro bankovníctví při podpoře harmonizace v rámci EU.

Tato příručka byla připravena na základě osvědčených postupů dohledu v zúčastněných členských státech. Je nezbytné ji uplatnit ve všech zúčastněných členských státech v zájmu potřebné konvergence postupů dohledu.

Zrevidované znění příručky dohledu, která se zaměřuje na SREP, schválila Rada dohledu v září 2014 a bylo použito při plánování činnosti na rok 2015. Příručka je předmětem stálého přezkumu a zdokonalování na základě vnitřních hodnocení, mezinárodně přijatých srovnávacích standardů a vývoje regulace na mezinárodní úrovni. Jedná se tedy o průběžně aktualizovaný dokument odrážející nový vývoj na trhu a nové postupy dohledu.

2.2.2

Příručka bankovního dohledu

Guide to banking supervision

Dne 29. září 2014 zveřejnila ECB příručku bankovního dohledu „Guide to banking supervision“. Jednalo se o jeden z nejdůležitějších prováděcích kroků ECB v roce 2014, jak požaduje interinstitucionální dohoda mezi Evropským parlamentem a ECB.

Příručka uživatelsky vstřícným způsobem souhrnně vysvětluje činnost SSM a nabízí přehled hlavních procesů, postupů a metodik dohledu používaných v případě významných a méně významných úvěrových institucí. Popisuje například činnost společných týmů dohledu a nastiňuje, jak budou organizační složky bankovního dohledu ECB spolupůsobit při jednotlivých procesech dohledu. Cílem příručky, která bude podle potřeby aktualizována, je pomoci dohlíženým subjektům lépe pochopit klíčové procesy dohledu v rámci jednotného mechanismu dohledu.

Příručka vychází z nařízení o SSM a z nařízení o rámci SSM a je dostupná ve všech úředních jazycích eurozóny, včetně litevštiny. Tento dokument není právně závazný.

2.2.3

Společné týmy dohledu

Společné týmy dohledu zodpovídají za probíhající dohled nad významnými bankovními skupinami a za uplatňování souvisejících rozhodnutí ECB v oblasti dohledu. Tyto týmy, jejichž složka z ECB je ustavena v rámci GR MS I a II, jsou klíčovým operačním nástrojem dohledu SSM nad významnými subjekty. Jsou složeny ze zaměstnanců z ECB a z NCA a jejich činnost koordinuje určený zaměstnanec ECB (koordinátor společného týmu dohledu) a jeden nebo více dílčích koordinátorů z NCA.

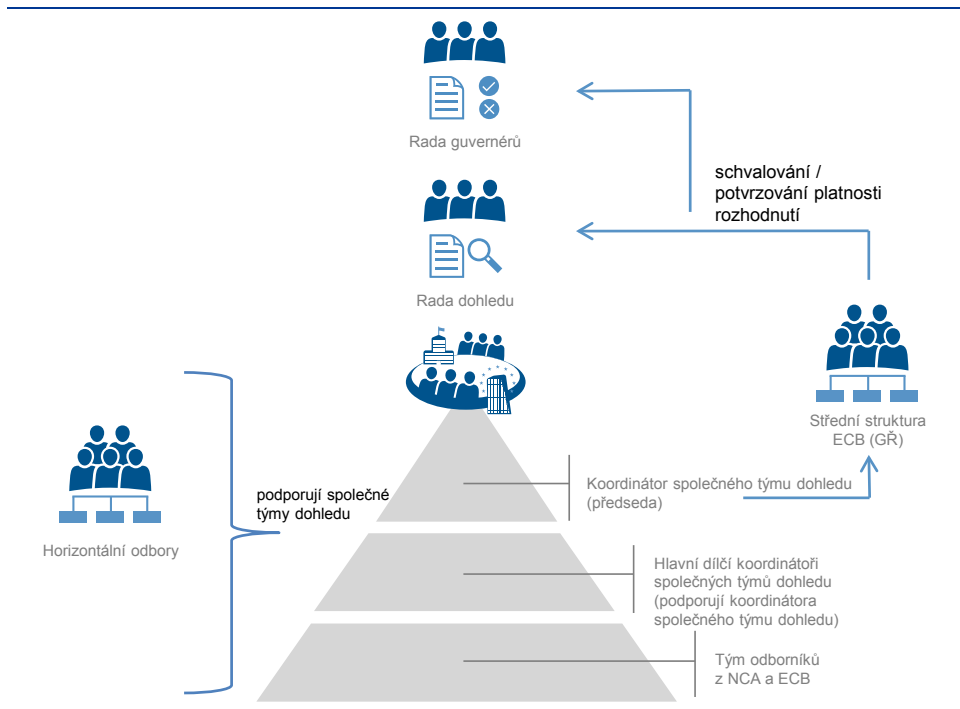
Společné týmy dohledu formálně zahájily svou činnost dne 4. listopadu 2014. Přípravné práce však započaly již dříve a zahrnovaly sestavování a hodnocení historie v oblasti dohledu a rizikového profilu každé instituce ve zvláštních složkách zaslaných NCA. Součástí byla přípravná a návazná setkání se zástupci NCA

a dohlížených skupin a také účast členů společných týmů dohledu ECB jako pozorovatelů na setkáních se zástupci kolegií orgánů dohledu a skupin krizového řízení. V případě každé dohlížené skupiny napomohla tato činnost při identifikaci priorit v oblasti dohledu, zmapování hlavních rizik, vyhodnocení platební schopnosti a plánování činnosti dohledu na rok 2015.

V nynější fázi probíhá zefektivnění procesů a týmy konvergují a vyvíjejí se, aby byly integrovanější a zajistily užší spolupráci mezi svými členy.

Intruzivnost v přístupu dohledu nabývá mimo jiné formy úzké spolupráce nejen s vedením bank, ale také s jejich radami a s výbory zřízenými uvnitř těchto orgánů (zejména s Výborem pro rizika a Výborem pro audit), aby tak měly společné týmy dohledu přehled o strategii a rizikovém profilu daného subjektu a lépe porozuměly způsobu přijímání strategických rozhodnutí. Součástí je hodnocení rámce pro ochotu riskovat a kultury rizik, kdy se postupuje od řídicích struktur k jednotlivým organizačním složkám.

Obrázek 4
Činnost společných týmů dohledu

Společné týmy dohledu byly zapojeny do závěrečných fází procesu komplexního hodnocení, kdy bankám sdělovaly předběžné výsledky (jako součást „dialogu v oblasti dohledu“) před jejich zveřejněním dne 26. října 2014. Dále tyto týmy odpovídaly za sledování následných kroků, pokud jde o kvantitativní i kvalitativní opatření. Toto sledování – které bylo zahájeno v roce 2014 – je také součástí všech programů dohledových šetření na rok 2015 (viz oddíl 3.2.2).

Nejdůležitějšími následnými kroky komplexního hodnocení bylo sledování:

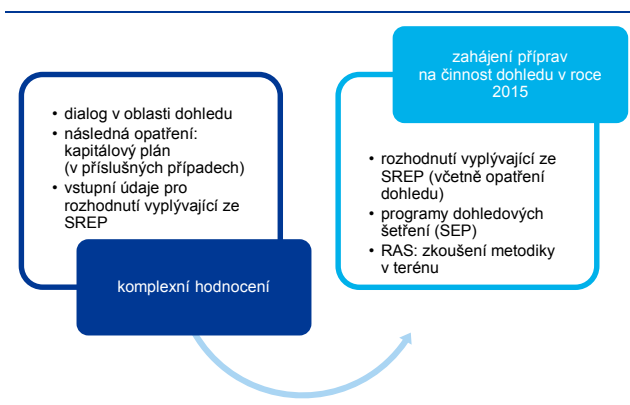
- i) účtovaných rezerv, reklasifikací úvěrového rizika a dalších kvantitativních úprav vzhledem k výsledkům přezkumu kvality aktiv;
- ii) uplatňování návrhů týkajících se vnitřních procesů, zjištění v oblasti IT a dalších kvalitativních zjištění;
- iii) přiměřenosti kapitálových plánů, které instituce musely předložit v případě nedostatku kapitálu;
- iv) souladu s navrženými kapitálovými plány.

Závěrem je v obecnější rovině třeba uvést, že společné týmy dohledu měly za úkol vypracovat rozhodnutí vyplývající ze SREP, která mají být provedena v roce 2015 a která odrážejí výsledky komplexního hodnocení.

Podrobný přehled kroků přijatých v návaznosti na komplexní hodnocení je k dispozici v oddílu 3.1.

Obrázek 5

Společné týmy dohledu: Dohledová činnost v roce 2014

Jak je vidět na obrázku 5, druhou významnou částí aktivit společných týmů dohledu bylo zahájení příprav na činnost dohledu v roce 2015 (viz oddíl 3.2). Ty měly tři hlavní prvky: rozhodnutí vyplývající ze SREP (proces dohledu a hodnocení), která mají být provedena v roce 2015, program dohledových šetření (SEP) na rok 2015 a provedení zkoušky systému posuzování rizik (RAS) v terénu:

- **Rozhodnutí vyplývající z procesu SREP**

Rozhodnutí vyplývající ze SREP zpracovaná v roce 2014 za účelem provedení v roce 2015 a související opatření v oblasti dohledu z velké míry vycházela z výsledku ročního přezkumu a hodnocení provedeného NCA a z výsledků komplexního hodnocení, včetně hodnocení kapitálových plánů

institucí. Tento proces rovněž představoval důležitý prvek podpory integrace týmů, sdílení informací, výměny názorů i podpory znalostí v oblasti dohledu a hodnocení rizikového profilu každé z bank. Případně se také konala kolegia orgánů dohledu za účasti orgánu EBA.

- **Program dohledových šetření**

Na přípravu programu dohledových šetření, která byla charakteristická pro činnost dohledu v roce 2015, pokud jde o průběžný dohled, kontroly na místě a interní modely, mělo značně pozitivní vliv dokončení procesu SREP. Plánovací činnost byla uskutečňována v úzké spolupráci s horizontálními službami GR MS IV a NCA, aby bylo zajištěno zahrnutí nejdůležitějších priorit určených na rok 2015 společnými týmy dohledu.

- **Systém posuzování rizik**

Systém posuzování rizik poskytuje metodiku pro analýzu a rámec pro zachycení výsledků hodnocení rizik prováděných po celý rok. Společné týmy dohledu ve

velké míře spolupracovaly s GR MS IV při provádění průběžných zkoušek v terénu týkajících se všech aspektů procesu RAS s cílem doladit metodiku a dále určit a napravit problematické metodické otázky.

2.2.4 Rámec pro dohled nad méně významnými institucemi

Díky činnosti společně vykonané ECB – zejména generálním ředitelstvím pro mikrobezpečnostní dohled III – a NCA bylo v roce 2014 dosaženo výrazných úspěchů ve vytváření provozního rámce dozoru nad dohledovou činností a v nepřímém dohledu nad méně významnými institucemi. Celkovým cílem je zajistit integritu SSM jako jednoho systému dohledu, pro nějž je charakteristické důsledné uplatňování vysokých standardů dohledu a účinná spolupráce mezi ECB a NCA. I když nad fungováním systému vykonává dozor ECB, na NCA zůstává plná odpovědnost za přímý dohled nad méně významnými institucemi.

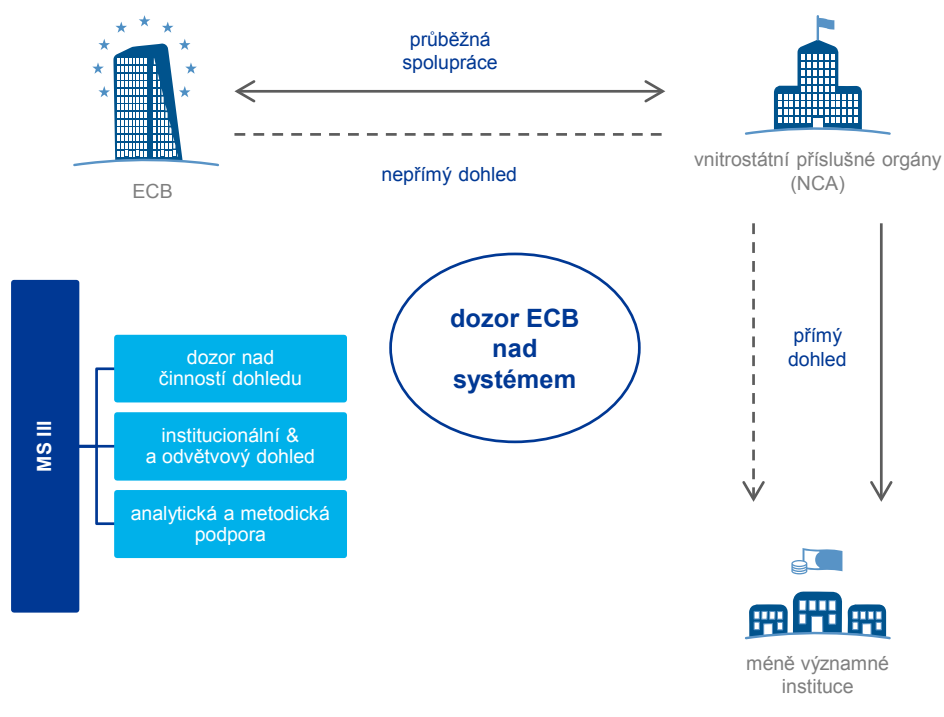
Celkový počet méně významných institucí v zemích SSM činí zhruba 3 500 a zahrnuje množství různorodých bank, pokud jde o jejich velikost, obchodní modely a specifické místní parametry. To vyžaduje přístup k dohledu, který kombinuje místní znalosti se společnými metodikami, a soubor osvědčených postupů SSM.

Je rovněž nezbytné stanovit priority činnosti dohledu a dostatečně se zaměřit na instituce, u nichž se očekává vysoká míra inherentního rizika a významný systémový dopad. SSM tedy určil počáteční seznam 108 méně významných institucí, kterým byla přiřazena vysoká priorita a které byly vybrány podle své velikosti v příslušné jurisdikci, rizikového profilu a propojenosti (např. z důvodu jejich funkce jako infrastruktury finančního trhu nebo poskytovatelů služeb platebního styku). Nad těmito institucemi je vykonáván intenzivnější dohled, jak je uvedeno v oddílu 3.8. Proto je zásada proporcionality zakotvena v rámci pro dohled nad méně významnými institucemi a konkrétně se promítá ve způsobu používání různých nástrojů nepřímého dohledu.

Dobře fungující informační toky mezi ECB a NCA na všech úrovních od technických otázek každodenního dozoru až po jednání o politikách na vyšší úrovni vedení tvoří základní strukturu spolupráce v oblasti dohledu nad méně významnými institucemi. Proto již bylo odvedeno značné množství práce při vytváření příslušných fór a procesů s cílem vybudovat odpovídající rámec spolupráce SSM.

Obrázek 6

Rámec pro dohled nad méně významnými institucemi v rámci SSM

2.3 Zaměstnanci

2.3.1 Proces náboru zaměstnanců pro SSM

Proces náboru zaměstnanců pro SSM (jednalo se celkem přibližně o 1 000 míst plánovaných v rozpočtu) proběhl úspěšně.

Od druhého čtvrtletí 2013 a během celé přípravné fáze využívala ECB podporu až 200 kolegů dočasně vyslaných z NCA. Krátce po létě 2014 do ECB nastoupil rozhodný objem vysoce kvalifikovaných vedoucích pracovníků a pracovníků dohledu, aby mohly začít jednotné týmy dohledu včas fungovat.

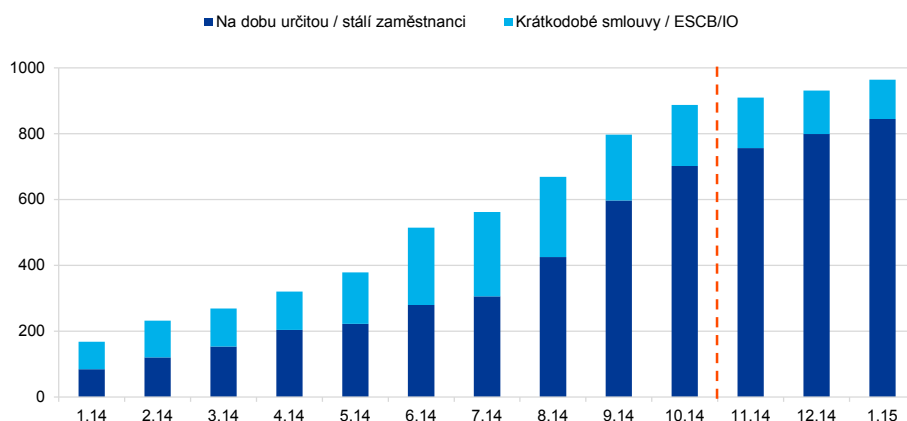
Celkově obdržela ECB asi 22 000 žádostí o místa týkající se hlavních funkcí dohledu. Nábor probíhal transparentním a konkurenčním způsobem a postupoval od vyšších pozic k nižším, aby si manažeři mohli sestavit své vlastní týmy. Výběr kandidátů měl za cíl nábor zaměstnanců s nejvyšším stupněm způsobilosti, výkonnosti a bezúhonnosti. Během velice náročného náborového procesu museli všichni adepti prokázat nejen požadovanou vysokou odbornou způsobilost, ale také behaviorální způsobilost a případně manažerské dovednosti. K posuzování dovedností a kompetencí požadovaných na příslušných pracovních místech byly využity různé nástroje a techniky, včetně online testů, písemných zkoušek, prezentací a strukturovaných pohovorů.

Do začátku ledna 2015 bylo přijato více než 960 zaměstnanců všech národností EU z celkem přibližně 1 000 míst plánovaných v rozpočtu ECB pro bankovní dohled a související sdílené služby³. Nábor na zbývajících místa bude v roce 2015 pokračovat.

Graf 1

Nábor pro SSM (včetně sdílených služeb)

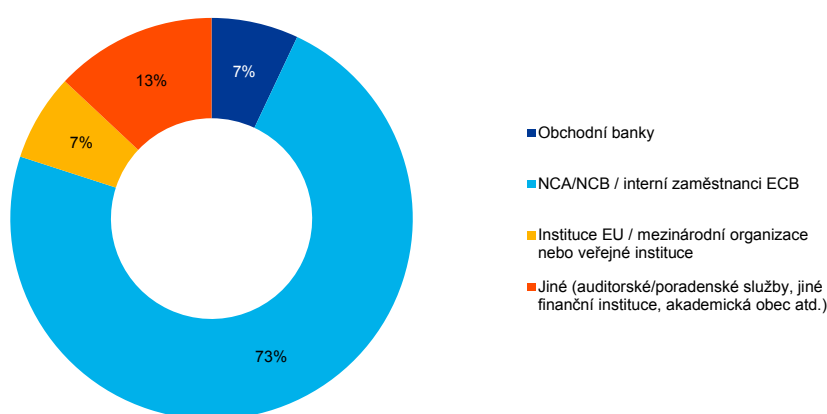
Červená linka představuje začátek fungování SSM.

Nábor zajistil přiměřenou kombinaci, pokud jde o národnost, věk, pohlaví a profesní zkušenosti. Úspěšné adepty tvoří ze 42 % ženy a z 58 % muži. Noví zaměstnanci si s sebou přinesli různé profesní zkušenosti, přičemž většina z nich přišla z prostředí centrálních bank nebo orgánů dohledu.

Graf 2

Profesní zkušenosti nových zaměstnanců ECB pro úkoly dohledu

³ Konkrétně bylo v rozpočtu pro účely SSM naplánováno 1 073,5 zaměstnance přepočteného na plný pracovní úvazek, přičemž 984,5 z toho jsou stálá pracovní místa a 89 pracovních míst na dobu určitou.

2.3.2 Kodex chování zaměstnanců a řídicích pracovníků ECB

Rada guvernérů ECB má podle nařízení o SSM povinnost zveřejnit Kodex chování zaměstnanců a řídicích pracovníků ECB zapojených do bankovního dohledu. ECB v roce 2014 jako součást obecného přezkumu etického rámce, který platí pro všechny zaměstnance ECB, připravila předlohu souboru etických norem. Související rozhodnutí, kterými se mění pracovní řád ECB a pravidla pro zaměstnance, byla přijata 27. listopadu, respektive 3. prosince 2014. Před jejich přijetím ECB v souladu s interinstitucionální dohodou informovala 31. října 2014 Výbor Evropského parlamentu pro hospodářské a měnové záležitosti o hlavních prvcích revidovaného etického rámce.

Revidovaný etický rámec byl zveřejněn na internetových stránkách ECB a v Úředním věstníku EU a v platnost vstoupil 1. ledna 2015. Posiluje zejména pravidla týkající se zabránění střetu zájmů (včetně omezení po skončení pracovního poměru) i pravidla týkající se pohoštění a darů, soukromých finančních transakcí a služebního tajemství. Zřizuje také útvar pro dodržování souladu a správu, který poskytuje všem zaměstnancům ECB poradenství a sleduje dodržování těchto pravidel.

2.4 Rámec pro vykazování údajů

V roce 2014 zřídila ECB organizační a technické struktury a nezbytné procesy pro pravidelný i ad hoc sběr statistik týkajících se úkolů dohledu.

V rámci generálního ředitelství ECB pro statistiku byl zřízen zvláštní odbor pro statistiku dohledu, který bude řídit jednotlivé datové toky nezbytné pro zprávy o kvantitativních rizicích. Činnost odboru zahrnuje řídicí rámec pro správu údajů od všech dohlížených skupin a jednotlivých institucí, včetně koordinace a přijímání těchto dohledových údajů, řízení jejich kvality a sladění. Vstup prováděcích technických norem (ITS) orgánu EBA o hlášení dohledu v platnost v této souvislosti výrazně zvýšil objem srovnatelných informací.

Postupný přístup

Rozhodnutí Evropského orgánu pro bankovníctví EBA/DC/090 stanoví povinnost příslušných orgánů, aby mu předávaly úplné údaje podle ITS na nejvyšší úrovni konsolidace pro vzorek bank. V případě jednotného mechanismu dohledu předloží instituce na základě „postupného přístupu“ zprávu vnitrostátním příslušným orgánům jakožto vstupnímu bodu pro hlášení dohledu, které pak údaje předloží ECB. U významných institucí předloží ECB údaje orgánu EBA.

V rámci tohoto přístupu ECB přijímá, uchovává a šíří příslušné údaje o přímo i nepřímo dohlížených subjektech. Dále produkuje odvozené statistiky nebo ukazatele pro systém posuzování kvantitativních rizik a plní další statistické a analytické potřeby ECB. Celkově činnost funkce statistiky dohledu podporuje

bankovní dohled ECB a přispívá k dalšímu rozvoji a harmonizaci dohledových informací v úzké spolupráci s orgánem EBA.

Nařízení ECB o vykazování finančních informací v oblasti dohledu

Návrh [nařízení ECB o vykazování finančních informací v oblasti dohledu](#) byl vypracován během roku 2014. Cílem tohoto nařízení, které bylo přijato 17. března 2015, je trvale zaplnit některé datové mezery, které stále existují ve výkaznictví pro dohledové účely, a zvýšit úroveň harmonizace ve všech zúčastněných členských státech. Například vykazování finančních informací v oblasti dohledu je povinné pouze pro instituce, které uplatňují mezinárodní standardy účetního výkaznictví (IFRS) na konsolidované úrovni.

Cílem nařízení ECB je zahrnout do pravidelného vykazování také konsolidované zprávy bank podle vnitrostátních účetních rámců i jednotlivé zprávy (tj. včetně jednotlivých právnických osob) v souladu s CRR. Zásada proporcionality byla řádně vzata v potaz rozlišením mezi jednotlivými skupinami vykazujících subjektů v závislosti na tom, zda jsou významné, nebo méně významné, zda pro výkaznictví využívají konsolidovaný, nebo individuální základ a zda jejich celková aktiva převyšují hranici významnosti ve výši 3 mld. EUR.

Nařízení ECB se nedotýká účetních standardů používaných dohlíženými skupinami a subjekty v jejich konsolidovaných účetních závěrkách nebo ročních účetních závěrkách ani nemění účetní standardy používané na hlášení údajů dohledu. Dále v souladu s nařízením o kapitálových požadavcích byl orgán EBA uvědomen, že ECB bude – jako příslušný orgán – podle vlastního uvážení shromažďovat od významných dohlížených skupin vykazované finanční informace v oblasti dohledu také na individuální úrovni a v případě bank, které neuplatňují IFRS, jak stanoví prováděcí technické normy o podávání zpráv pro účely dohledu.

Předloha nařízení byla předložena k veřejné konzultaci konané od 23. října do 4. prosince 2014, během níž přišlo celkem 21 odpovědí.

Datový systém SUBA

K plnění svých úkolů využívají statistické služby dohledu nástrojů datového systému bankovního dohledu (Supervisory Banking data system – SUBA). Pomocí tohoto nového systému, vyvinutého za úzké spolupráce s NCA, ECB zavedla odpovídající datové toky a vypracovala soubor postupů pro sběr údajů a metadat z bankovního sektoru souvisejících s dohledem a pro jejich uchovávání, zpracovávání (včetně kontrol platnosti a konzistentnosti), ochranu důvěrnosti a šíření na základní úrovni.

Shromažďování údajů ad hoc

Dalším důležitým úkolem v roce 2014 bylo vytvoření rámce hlášení údajů pro kategorie neharmonizovaných dat, tj. takové kategorie, které nespadají do

působnosti ITS pro hlášení dohledu podle CRR vypracovaných EBA a jsou slučitelné se zásadou maximální harmonizace podle CRR. Další požadavky výkaznictví ad hoc v oblasti dohledu mají za cíl doplňovat datové soubory ITS v zájmu zajištění toho, aby SSM disponoval všemi údaji o dohlížených subjektech, které potřebuje.

V rámci přípravných prací před listopadem 2014 bylo jedním z hlavních úkolů prověřit celkovou dostupnost údajů ve všech jurisdikcích a poskytnout příležitost vyzkoušet metodiku hodnocení rizik SSM. Z tohoto důvodu byly zahájeny pilotní projekty, které se staly stavebními kameny stávajících nestandardizovaných funkcí sběru údajů prováděných odborem pro statistiku dohledu.

Vytvořené standardy a postupy pro předávání údajů byly postupně aktualizovány, pokud jde o systémy zpracovávání, potvrzování platnosti a šíření ad hoc souborů údajů.

2.5 Informační technologie

K IT řešením vytvořeným v souvislosti se zřízením SSM patřily:

- **Systém správy informací dohledu (IMAS)**
IMAS je hlavním nástrojem společných týmů dohledu a týmů pro provádění kontrol na místě, který poskytuje technický základ pro harmonizované procesy a konzistentnost dohledu nad úvěrovými institucemi. Zejména v počáteční fázi SSM hrál tento systém zcela zásadní roli; zajišťoval totiž uplatňování jednotné metodiky a společných standardů všemi společnými týmy dohledu. Hlavní činností v souvislosti se spuštěním systému IMAS v listopadu 2014 byl program odborného vzdělávání pro pracovníky všech orgánů dohledu působících v rámci jednotného mechanismu dohledu, jak v ECB, tak v NCA, což představovalo více než 3 000 uživatelů. Vzhledem k široké paletě informací, které mají být sbírány, zavádění tohoto nástroje stále probíhá.
- **Shromažďování údajů, řízení kvality údajů a analýzy**
První verze datového systému bankovního dohledu (SUBA) byla zprovozněna na konci července 2014 (viz oddíl 2.4). Jeho klíčovým cílem je umožnit ECB přijímat konkrétní údaje dohledu ze všech zemí SSM na základě formátu XBRL v souladu s rámcem prováděcích technických norem EBA.
- **Podpora poplatkového rámce**
Byly vymezeny požadavky IT na výběr poplatků zohledňující mj. také výsledek veřejné konzultace o předloze nařízení ECB o poplatcích za dohled. Vznikl samoobslužný portál, na kterém mohou banky spravovat své vlastní (účetní) údaje o poplatcích, a sběr údajů o plátcích tak bude poprvé umožněn v prvním čtvrtletí roku 2015. Dále byly započaty práce na přípravě řešení pro výpočet poplatků, přičemž jeho vývoj byl zahájen počátkem roku 2015, a to v zájmu podpory vystavení a zpracování prvních faktur, které budou splatné ve třetím čtvrtletí 2015.

- **Spolupráce, pracovní toky a řízení informací**

V současné době se zavádí projekt IT na správu kontaktních údajů dohlížených institucí a zpracování jejich případných dotazů; již bylo dosaženo významného pokroku, neboť první soubor funkcí byl zprovozněn v srpnu 2014. Z důvodu předpokládaného nárůstu zátěže v souvislosti s SSM probíhá také hodnocení infrastruktury a kapacity systému pro správu dokumentů.

- **Sdílené služby IT**

Bylo třeba provést změny kapacity ECB, neboť podstatně vzrostl uživatelský provoz.

Propojení všech NCA s IT infrastrukturou ESCB/Eurosystému (CoreNet) bylo jedním z nejdůležitějších prvků. Byla zavedena různá řešení, jako je trvalé nebo dočasné propojení s příslušnými národními centrálními bankami či přímé spojení, které bude možné po zprovoznění nové verze síťové infrastruktury CoreNet, k němuž došlo v prvním čtvrtletí roku 2015.

Pro výměnu důvěrné elektronické pošty a dokumentů mezi významnými institucemi a ECB byl vzhledem k časovým omezením zvolen přístup zasílání elektronické pošty přes protokol „Transport Layer Security“ (TLS⁴). Zavádění tohoto protokolu probíhá v úzké koordinaci s významnými institucemi.

2.6 Komplexní hodnocení

2.6.1 Oblast působnosti, cíle a organizace

Komplexní hodnocení stanovené v nařízení o SSM, které se týkalo 130 bank, u nichž se očekávalo, že budou kvalifikovány jako významné, mělo v rámci obezřetnostního dohledu nebývalý rozsah a hloubku; zahájeno bylo na podzim 2013 a dokončeno 26. října 2014, kdy byly zveřejněny výsledky. Představovalo jeden z důležitých milníků při zahájení fungování SSM, který ukázal, že nový systém je schopen zvládnout projekt enormní velikosti a během velmi omezeného časového rámce jej úspěšně dokončit (viz také [souhrnná zpráva o komplexním hodnocení](#) zveřejněná v říjnu 2014).

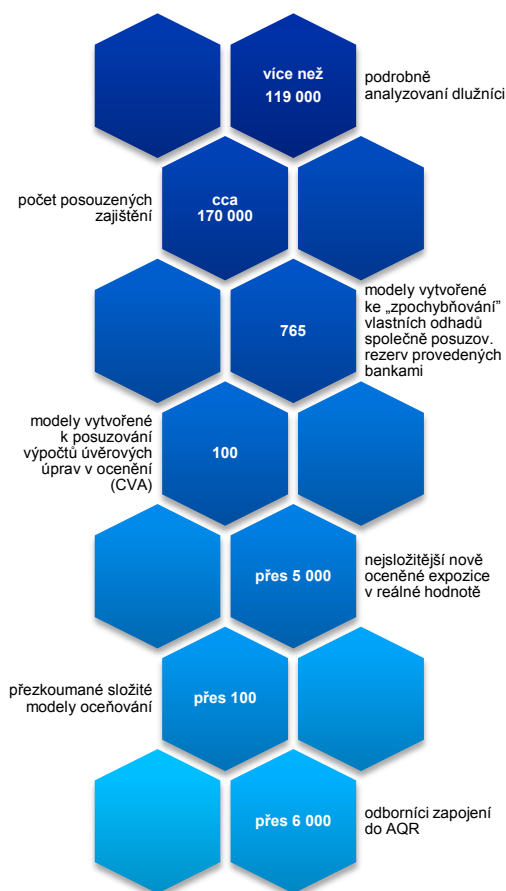
Tento projekt zahrnoval **přezkum kvality aktiv (AQR)** a **zátěžový test** se třemi hlavními cíli:

- nastolit transparentnost zvýšením kvality dostupných informací o stavu bank,
- určit a zavést nápravné kroky, budou-li zapotřebí,
- vytvářet důvěru ujištěním všech zainteresovaných stran, že banky jsou v zásadě zdravé a důvěryhodné.

⁴ Transport Layer Security (TLS) je bezpečnostní mechanismus, který má chránit e-mailové zprávy při přenosu veřejnou sítí, jako je internet.

Obrázek 7

Hlavní údaje o rozsahu přezkumu kvality aktiv

AQR byl hodnocením provedeným v určitý časový okamžik, které se zabývalo správností účetní hodnoty bankovních aktiv k 31. prosinci 2013, a představoval výchozí bod pro zátěžový test. AQR provedly ECB a NCA a byl založen na jednotné metodice a harmonizovaných definicích. Banky měly v rámci AQR povinnost dosahovat ukazatele kmenového kapitálu tier 1 (CET1) v minimální výši 8 %. Obrázek 7 ukazuje, jaký byl rozsah tohoto projektu.

V rámci AQR byl proveden podrobný přezkum kvality na úrovni aktiv u více než 800 konkrétních portfolií představujících 57 % rizikově vážených aktiv bank.

Zátěžový test byl do budoucna zaměřeným posouzením toho, jak bude platební schopnost bank odolná vůči dvěma hypotetickým scénářům, a odrážel také nové informace vyplývající z AQR. Zátěžový test provedly zúčastněné banky, ECB a NCA ve spolupráci s orgánem EBA, který spolu s ECB a Evropskou radou pro systémová rizika (ESRB) také vypracoval pro celou EU jednotnou metodiku. Výchozí scénář stanovil povinnost bank udržovat ukazatel CET1 v minimální výši 8 %, scénář nepříznivého vývoje pak ukazatel CET1 v minimální výši 5,5 %.

V zájmu zachování konzistentnosti a rovného zacházení v rámci AQR i zátěžového testu provedly ústřední týmy ECB nezávislý přezkum v zájmu zajištění kvality činnosti bank a NCA. ECB byla v těsném styku s NCA a zodpověděla více než 8 000 dotazů z oblasti metodiky a procesů.

Výsledky ECB přezkoumávala a zpochybňovala z hlediska celého SSM za použití referenčního srovnávání, přičemž do zkoumání specifických otázek, které vyvstaly, zapojovala NCA. V oblasti zajištění kvality provedla ECB v případě potřeby úpravy v podáních bank týkajících se zátěžového testu, aby zajistila přiměřené konzervativní výsledky v souladu se společnou metodikou a udržovala rovné tržní podmínky. Tohoto zajištění kvality se účastnilo více než 100 expertů z ECB spolu s odborníky poskytujícími vnější podporu.

2.6.2 Výsledek komplexního hodnocení

Přezkum kvality aktiv vedl k úpravám účetních hodnot aktiv zúčastněných bank vykázaných k 31. prosinci 2013, přičemž souhrnná výše úprav činila 47,5 mld. EUR.

Tyto úpravy vzešly v první řadě z aktiv zachycených na aktuální bázi, a to zejména úpravy určitých ustanovení o neretailových expozicích. Dále pak vzrostl objem akcií v rámci nevykonných expozic (NPE) o 135,9 mld. EUR (tedy o 18 %) u dotčených

institucí, neboť definice NPE byly převedeny na harmonizovaný a srovnatelný základ, včetně hodnocení úlev jakožto limitu pro aktivaci statutu NPE. Vedle úprav provedených přímo ve stávajících účetních hodnotách se výsledek AQR odrazil také v projekci kapitálové přiměřenosti bank podle hypotetických scénářů, podle kterých se řídil zátěžový test.

Komplexním hodnocením byl zjištěn nedostatek kapitálu v celkové výši 24,6 mld. EUR. Od 1. ledna do 30. září 2014 vzrostl kapitál zúčastněných bank celkem o 57,1 mld. EUR, což zjištěný nedostatek kapitálu odpovídajícím způsobem snížilo. Po zaúčtování těchto kapitálových opatření klesl schodek ve 13 bankách celkově o 9,5 mld. EUR.

Kapitálové potřeby každé z 25 bank s nedostatkem kapitálu jsou uvedeny v tabulce 4.

Tabulka 4

Banky s nedostatkem kapitálu po komplexním hodnocení

MS I/II Název banky	Poměr CET1 – výchozí bod	Poměr CET1 – po AQR	Poměr CET1 – základní scénář	Poměr CET1 – nepříznivý scénář	Nedostatek kapitálu podle souhrnné zprávy		Čistý způsobilý kapitál podle souhrnné zprávy získaný do 3. čtvrtletí 2014 (mil. EUR)
					% (RWA podle nepříznivého scénáře)	(mil. EUR)	
Banky ¹ s nedostatkem kapitálu na konci roku 2013 doplněným ve 3. čtvrtletí 2014							
Cooperative Central Bank	-3,7 %	-3,7 %	-3,2 %	-8,0 %	-13,5 %	1 169	1 500
Bank of Cyprus	10,4 %	7,3 %	7,7 %	1,5 %	-4,0 %	919	1 000
Veneto Banca	7,3 %	5,7 %	5,8 %	2,7 %	-2,8 %	714	740
Banco Popolare	10,1 %	7,9 %	6,7 %	4,7 %	-1,3 %	693	1 760
Piraeus Bank	13,7 %	10,0 %	9,0 %	4,4 %	-1,1 %	660	1 000
Banca Popolare di Sondrio	8,2 %	7,4 %	7,2 %	4,2 %	-1,3 %	318	340
Münchener Hypothekenbank	6,9 %	6,9 %	5,8 %	2,9 %	-2,6 %	229	410
AXA Bank Europe	15,2 %	14,7 %	12,7 %	3,4 %	-2,1 %	200	200
C.R.H. – Caisse de Refinancement de l'Habitat	5,7 %	5,7 %	5,7 %	5,5 %	-2,3 %	130	250
Banca Popolare dell'Emilia Romagna	9,2 %	8,4 %	8,3 %	5,2 %	-0,3 %	130	760
Liberbank	8,7 %	7,8 %	8,5 %	5,6 %	-0,2 %	32	640
Credito Valtellinese ²	8,8 %	7,5 %	6,9 %	3,5 %	-2,0 %	377	415
CELKEM						5 571	9 015
Banky ¹ s nedostatkem kapitálu na konci roku 2013, které mají prostředky ke zmírnění bez nutnosti zvyšovat kapitál, rovněž podle souhrnné zprávy o komplexním hodnocení							
National Bank of Greece	10,7 %	7,5 %	5,7 %	-0,4 %	-5,9 %	3 433	2 500
Dexia ³	16,4 %	15,8 %	10,8 %	5,0 %	-0,6 %	340	–
Nova Ljubljanska banka	16,1 %	14,6 %	12,8 %	5,0 %	-0,5 %	34	–
Nova Kreditna Banka Maribor	19,6 %	15,7 %	12,8 %	4,4 %	-1,1 %	31	–
Eurobank	10,6 %	7,8 %	2,0 %	-6,4 %	-11,9 %	4 630	2 860
CELKEM						8 468	5 360
Banky ¹ s nedostatkem kapitálu, který musí být do 6 nebo 9 měsíců pokryt způsobilými opatřeními podrobně rozepsanými v kapitálových plánech.							
Banca Popolare di Milano	7,3 %	6,9 %	6,5 %	4,0 %	-1,5 %	684	520
Banca Popolare di Vicenza	9,4 %	7,6 %	7,5 %	3,2 %	-2,3 %	683	460
Monte dei Paschi di Siena	10,2 %	7,0 %	6,0 %	-0,1 %	-5,6 %	4 250	2 140
Banca Carige	5,2 %	3,9 %	2,3 %	-2,4 %	-7,9 %	1 835	1 020
Banco Comercial Português	12,2 %	10,3 %	8,8 %	3,0 %	-2,5 %	1 137	-10
Oesterreichischer Volksbanken-Verbund	11,5 %	10,3 %	7,2 %	2,1 %	-3,4 %	865	–
permanent tsb	13,1 %	12,8 %	8,8 %	1,0 %	-4,5 %	855	–
Hellenic Bank	7,60 %	5,20 %	6,20 %	-0,50 %	-5,99 %	277	100
CELKEM						10 586	4 230
CELKOVÝ ÚHRN						24 625	18 605

1 Údaje ze souhrnné zprávy o komplexním hodnocení (ECB), říjen 2014 (v češtině není k dispozici).

2 Banca Piccolo Credito Valtellinese, Società Cooperativa („Credito Valtellinese“) je považována za méně významnou instituci a je v rámci SSM pod nepřímým dohledem ECB. Nedostatek byl již řešen způsobilými opatřeními.

3 S ohledem na systematický plán řešení krize, který využívá vládní záruku, není zapotřebí přikročit na základě výsledků komplexního hodnocení ke zvyšování kapitálu.

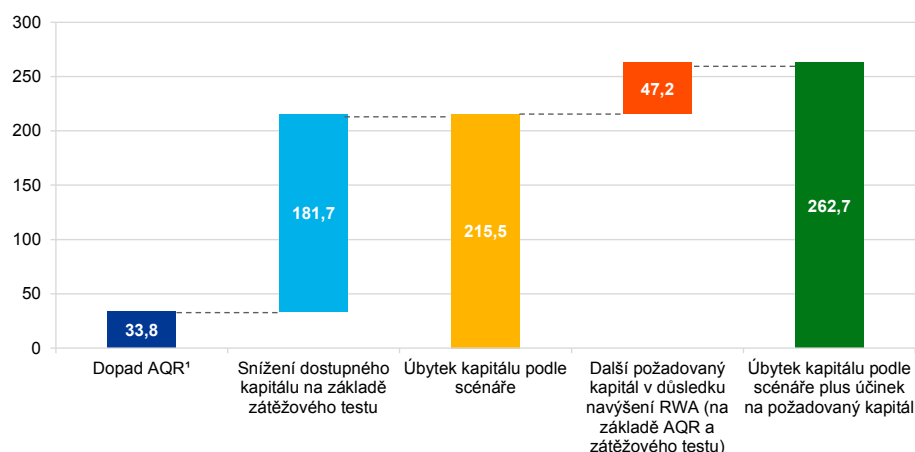
Hodnota nedostatečného kapitálu sama o sobě nabízí pouze dílčí pohled na celkový výsledek. Je třeba také vzít v úvahu změnu kapitálu předpokládanou podle celého komplexního hodnocení (jak na základě přezkumu kvality aktiv, tak zátěžového testu). Podle projekcí na základě nepříznivého scénáře zátěžového testu poklesne souhrnný dostupný kapitál bank o 215,5 mld. EUR (22 % kapitálu v držbě zúčastněných bank) a rizikově vážená aktiva (RWA) vzrostou do roku 2016 zhruba o 860 mld. EUR; tímto jako součástí požadavku na kapitálovou přiměřenost na úrovni prahové hodnoty se dostává celkový kapitálový dopad v nepříznivém scénáři na hodnotu 262,7 mld. EUR. Tento kapitálový dopad vedl v případě banky představující

medián zúčastněných bank k poklesu poměru CET1 v roce 2016 o 4,0 procentního bodu z 12,4 % na 8,3 %.

Graf 3

Celkový dopad komplexního hodnocení na kapitál (přezkum kvality aktiv + nepříznivý scénář)

(CET1 v mld. EUR)

¹ Úprava na základě přezkumu kvality aktiv po daňových dopadech a započítání portfoliových záruk.
Poznámka: Účinek na dostupný i požadovaný kapitál je vypočítán od roku 2016 podle nepříznivého scénáře zátěžového testu.

Tyto výsledky dokládají, že nepříznivý scénář byl nejzávažnější ze všech scénářů zátěžových testů, které byly dosud provedeny v celé EU. Makrofinanční zátěž pokrývala období tří let – nikoli dvou let jako v předchozích testech, což přispělo k její relativní závažnosti.

Komplexní hodnocení v zásadě zvýšilo transparentnost bankovních rozvah prostřednictvím zveřejnění výsledků na úrovni jednotlivých bank ve velmi podrobných šablonách ke zveřejnění. Požadavek na banky čelící nedostatku kapitálu, aby jej doplnily během šesti nebo devíti měsíců podle zdroje nedostatku, představuje významný faktor v procesu korekce rozvah. Obojí by mělo přispět k posílení důvěry všech zainteresovaných stran v základní odolnost bankovního systému eurozóny.

Více informací o následných opatřeních vycházejících z komplexního hodnocení je k dispozici v oddílu 3.1.

3 Uvedení SSM do praxe

ECB formálně převzala úkoly týkající se dohledu 4. listopadu 2014 – jeden rok po vstupu nařízení o SSM v platnost. Následná opatření vycházející z výsledků komplexního hodnocení, které byly oznámeny 26. října 2014, byla přirozeným výchozím bodem, ale další významné kroky byly učiněny rovněž v provozní etapě, pokud jde o přípravu činnosti dohledu v roce 2015, vypracování metodik pro všechny horizontální a specializované služby a vytvoření rámců spolupráce s NCA pro dohled nad méně významnými institucemi.

3.1 Následná opatření vycházející z komplexního hodnocení

Komplexní hodnocení poskytlo SSM velmi rozsáhlý soubor dat a kvalitativních informací o institucích, které spadají pod přímý dohled ECB. Společné týmy dohledu tak měly pevný základ k tomu, aby 4. listopadu 2014 převzaly odpovědnost za dohled.

Prvořadým úkolem společných týmů dohledu po zveřejnění konečných výsledků komplexního hodnocení bylo začlenit do jejich pravidelných činností plné spektrum příslušných zjištění. Během tohoto období probíhala intenzivní jednání s institucemi o podrobných zjištěních.

3.1.1 Začlenění výsledků do rozhodnutí vyplývajících ze SREP, která mají být provedena v roce 2015

V případě bank pod přímým dohledem ECB byly výsledky komplexního hodnocení zohledněny v procesu dohledu a hodnocení (SREP) – procesu používaném k vedení dohledového přezkumu úvěrových institucí. Výsledky procesu SREP jsou základem pro stanovení, zda by měla být uplatněna další opatření dohledu, jako je uložení dodatečných požadavků na dohlížený subjekt, pokud jde o vlastní zdroje, vykazování nebo likviditu (viz také oddíl 3.2).

Opatření pilíře 2 požadovaná od bank podle rozhodnutí vyplývajících ze SREP se tak týkala dvou souborů nálezů: i) otázek zjištěných v rámci průběžného dohledu během celého roku a ii) zjištění vycházejících přímo z komplexního hodnocení. Zjištění měla doplňkovou funkci, neboť komplexní hodnocení nebylo určeno k tomu, aby pokrylo všechny druhy rizik; například likviditním rizikem se zabýval pouze průběžný dohled.

Následná opatření vycházející z komplexního hodnocení šla nad rámec jeho kvantitativních zjištění. Například v řadě případů ukázaly potíže bank sestavit údaje požadované v AQR na slabiny v jejich datových systémech, zejména u institucí, které nedávno fúzovaly s jinými bankami nebo které jiné banky získaly. Společné týmy dohledu pak zohlednily naléhavou potřebu zlepšit systémy těchto bank v jejich plánování.

3.1.2 Vliv na účetní výkazy bank za rok 2014

Kvantitativní zjištění z přezkumu kvality aktiv bylo zapotřebí v maximální možné míře promítnout do účetní závěrky bank. Hlavní zjištění vyplývající z AQR se týkala těchto oblastí:

- reklasifikace z „bezproblémových“ na „NPE“ a úroveň rezerv pro jednotlivé úvěrové složky posuzované v AQR,
- společné postupy pro vytváření rezerv a modely nebo postupy vytváření rezerv,
- modely a procesy úvěrových úprav v ocenění (CVA).

K zajištění společného porozumění uspořádala ECB podrobná jednání s předními auditorskými firmami o postupu, jak odpovídajícím způsobem řešit rozsah zjištění v účetních výkazech bank; společné týmy dohledu pak pokračovaly v jednáních o určitých tématech se samotnými bankami.

V prosinci 2014 se společné týmy dohledu setkaly s bankami, aby projednaly provádění nápravných opatření a obezřetnostních nebo účetních úprav. Všem institucím, které se zúčastnily AQR, byl poskytnut souhrn všech zjištění AQR podle druhu a portfolia a další podrobnosti o výsledku individuálního přezkumu úvěrové dokumentace.

U všech požadovaných nápravných opatření předložily banky do konce ledna 2015 písemnou odpověď ECB, v níž uvedly, jak hodlají opatření plnit. V lednu 2015 se společné týmy dohledu rovněž obrátily na externího/statutárního auditora, aby získaly nezávislý pohled na případné problémy a navrhovaná opatření. Dále společné týmy dohledu provedly dohledové přezkumy, které jim umožnily podrobně sledovat, jak banky provádějí zjištění AQR, a uplatňovat opatření dohledu nebo podle potřeby jiné požadavky týkající se vykazování.

3.1.3 Kapitálové plány

Komplexní hodnocení odhalilo, že v kapitálových poměrech 25 bank byly příslušné prahové hodnoty (8 % v případě poměru CET1 pro AQR a pro základní scénář zátěžového testu a 5,5 % v případě poměru CET1 pro nepříznivý scénář zátěžového testu) nižší. Tyto banky byly požádány, aby do dvou týdnů od zveřejnění výsledků předložily kapitálové plány s uvedením, jak tento nedostatek kapitálu doplní.

Banky musí doplnit nedostatek kapitálu zjištěný při AQR nebo podle základního scénáře zátěžového testu do šesti měsíců od zveřejnění výsledků; pokud byl zjištěn podle nepříznivého scénáře zátěžového testu, pak do devíti měsíců. Období šesti nebo devíti měsíců se počítá od zveřejnění výsledku komplexního hodnocení v říjnu 2014.

Jak již bylo uvedeno během komplexního hodnocení, kapitálové plány bank by měly pro účely posilování jejich kapitálových pozic vycházet ze soukromých zdrojů financování, aby splnily požadované cíle včetně:

- nerozděleného zisku,
- snížených odměn,
- nových emisí kmenových akcií,
- odpovídajícím způsobem silného podmíněného kapitálu,
- prodeje vybraných aktiv za tržní ceny nebo snížení objemu rizikově vážených aktiv (RWA) v souvislosti s restrukturalizačními plány dohodnutými s Evropskou komisí.

Všechny banky předložily požadované kapitálové plány do dvou týdnů od zveřejnění výsledků. Společné týmy dohledu posoudily, zda opatření popsaná v kapitálových plánech splňují kritéria pro zmírňující opatření a jsou dostatečná k doplnění nedostatku. V případě potřeby si vyžádaly dodatečná opatření.

V prosinci 2014 vzdala Rada dohledu na vědomí konečný soubor kapitálových plánů bank, v nichž byl zjištěn nedostatek kapitálu, i související návrhy předložené společnými týmy dohledu. Ty vedly k rozhodnutím vyplývajícím ze SREP. Bankovní dohled ECB bude nadále pečlivě sledovat provádění kapitálových plánů během období šesti/devíti měsíců, které banky dostaly k dispozici.

3.1.4 Sledování nápravných opatření

Společné týmy dohledu posoudily všechna naplánovaná kapitálová opatření z hlediska jejich proveditelnosti, životaschopnosti a důvěryhodnosti. V mnoha případech proběhlo s bankami několik kol jednání. V případě potřeby byla institucím sdělena opatření týkající se kapitálových plánů uvedená v rozhodnutích vyplývajících ze SREP. Jako součást průběžného dohledu nad subjektem byla zahájena následná opatření. Společné týmy dohledu sledovaly provádění těchto opatření prostřednictvím nepřetržitého dialogu s bankami, do něhož podle potřeby zapojily i stávající kolegia orgánů dohledu.

Společné týmy dohledu vedle monitorování opatření týkajících se kapitálových plánů také pečlivě sledovaly, jak se zjištění AQR promítají do účetních výkazů bank. V příslušných případech byly s auditory a vedením bank projednány další účetní rezervy a do účetních závěrek bank nebo do rozhodnutí vyplývajících ze SREP byla začleněna obezřetnostní ustanovení. Společné týmy dohledu pak s bankami projednaly možná opatření k vyřešení veškerých zjištěných nedostatků.

3.1.5 Práce na národních možnostech a diskrecích

Dalším důležitým aspektem, na který upozornily výsledky komplexního hodnocení, byl dopad národních možností a diskrecí uvedených v balíčku CRD IV, které mají, jak bylo zjištěno, významné důsledky pro kvalitu kapitálu CET1 jednotlivých bank a konzistentnost jeho definice v různých členských státech.

Tyto možnosti a diskrece umožňují členským státům nebo relevantním příslušným orgánům do určité míry rozhodovat o používání regulačních pravidel. Z toho vyplývá, že do listopadu 2014 byla tato rozhodnutí přijímána na vnitrostátní úrovni. Vzhledem k tomu, že komplexní hodnocení bylo prováděno podle tehdy platného právního rámce, promítly se diskrece uplatňované vnitrostátními příslušnými orgány do výpočtů kapitálové přiměřenosti, které byly následně porovnávány s vymezenými prahovými hodnotami s cílem odhalit schodky. Předchozí vnitrostátní rozhodnutí (např. při stanovování zaváděcích procentních podílů pro odpochy z kapitálu CET1) tedy měla a stále mají dopad na složení a kvalitu kapitálu. Vedou k významným rozdílům, zejména v míře, v jaké jednotlivé banky využívají při výpočtu svého kmenového kapitálu tier 1 přechodných úprav.

Nyní byla zřízena zvláštní pracovní skupina, která má pečlivě přezkoumat důsledky možností a národních diskrecí uplatňovaných vnitrostátními příslušnými orgány a podat zprávu Radě dohledu.

3.2 Přípravy na činnost dohledu v roce 2015

Do konce roku 2014 byly úspěšně dokončeny dva zásadní mezníky v rámci příprav na činnost dohledu v roce 2015:

- návrhy rozhodnutí vyplývajících ze SREP, která mají být provedena v roce 2015,
- strategické a provozní plánování na rok 2015, včetně klíčových priorit pro jednotný mechanismus dohledu.

3.2.1 Rozhodnutí vyplývající z procesu SREP

SREP je souhrnný proces prováděný každý rok, jehož klíčovým cílem je zajistit přiměřenost nejen kapitálu a likvidity bank, ale také jejich vnitřní správy a řízení, strategií a procesů za účelem řádného řízení a krytí jejich rizik.

SREP je hlavním nástrojem dohledu, který se zabývá širokou paletou těchto rizik na základě zjištění průběžného dohledu, kontrol na místě a jiných činností dohledu. V rámci procesu SREP mají orgány dohledu pravomoc ukládat celou řadu opatření, včetně dodatečných kapitálových a likviditních požadavků a změn postupů řízení rizik. Tato opatření jsou bankám sdělena v rozhodnutí vyplývajícím ze SREP.

Protože se ECB ujala úkolů týkajících se dohledu až dne 4. listopadu 2014, jsou rozhodnutí vyplývající ze SREP zpracovaná v roce 2014 (která mají být provedena v roce 2015) výsledkem výjimečného jednorázového postupu:

- V rámci obecného předání pravomocí byly závěry z procesu SREP provedeného vnitrostátními příslušnými orgány do velké míry vtěleny do rozhodnutí ECB vyplývajících ze SREP.

- Rozhodnutí vyplývající ze SREP vycházela do velké míry z kvantitativních a kvalitativních výsledků komplexního hodnocení a popřípadě také z posouzení kapitálových plánů bank.

Rozhodnutí o kapitálu vyplývající ze SREP stanoví částku, která s ohledem na charakter, rozsah a složitost činností dané instituce zajistí řádné krytí rizik v souladu s minimem požadovaným při komplexním hodnocení. Jedním z náročných úkolů při definování rozhodnutí vyplývajících ze SREP zpracovaných v roce 2014 (která mají být provedena v roce 2015) byla nutnost zkombinovat rozmanitost kapitálových požadavků založených na různých vnitrostátních metodikách s adekvátní mírou konzistentnosti požadované výše a kvality kapitálu napříč jednotným mechanismem dohledu.

Při určování toho, zda zařadit zvláštní požadavky na likviditu do rozhodnutí vyplývajících ze SREP (která mají být provedena v roce 2015), společné týmy dohledu přezkoumaly a zkontrolovaly rozhodnutí navržená vnitrostátními příslušnými orgány a jejich vyhodnocení rizik likvidity a financování a v případech, kde to významná rizika vyžadovala, rozhodly doplnit zvláštní kvantitativní nebo kvalitativní požadavky. Jedním z problémů při podrobném rozepisování likviditního rozhodnutí je skutečnost, že se minimální požadavky na likviditu na vnitrostátní úrovni značně liší, přičemž některé vnitrostátní příslušné orgány uzákonily závazné požadavky, a jiné nikoli.

Diskuse o rozhodnutích vyplývajících ze SREP, která mají být provedena v roce 2015, začaly v dostatečném předstihu před 4. listopadem 2014 a připravovaly je společné týmy dohledu. Z organizačního hlediska představoval proces přípravy rozhodnutí vyplývajících ze SREP významnou součástí podpory integrace týmů, neboť společné týmy dohledu sdílely informace, vyměňovaly si názory a rozšiřovaly si znalosti a rozhled v oblasti dohledu. V příslušných případech byla svolána kolegia orgánů dohledu za účasti orgánu EBA.

U přípravy rozhodnutí vyplývajících ze SREP, která budou provedena v roce 2016, bude postup jiný. Bankovní dohled ECB vypracoval společnou metodiku, která využívá předchozí zkušenosti a osvědčené postupy NCA. Tato metodika je uvedena v příručce dohledu a popsána v příručce bankovního dohledu; v současnosti se „zkouší v terénu“ s cílem otestovat její robustnost a určit oblasti, které potřebují doladit (viz také oddíl 3.3).

Proces dohledu a hodnocení v rámci SSM – v souladu se zásadami EBA o jednotných postupech a metodikách pro SREP – zahrnuje:

- systém posuzování rizik (RAS), který vyhodnocuje úroveň a kontrolu rizika úvěrových institucí a na kterém společné týmy dohledu rozsáhle spolupracují s horizontálními útvary, jež průběžně zkoušejí každý aspekt v terénu s cílem určit a doladit potenciálně problematické metodické otázky,
- komplexní přezkum interních bankovních postupů institucí pro hodnocení kapitálové přiměřenosti (ICAAP) a jejich interní postupy pro hodnocení přiměřenosti likvidity (ILAAP),

- metodiku kvantifikace kapitálu a likvidity, která vyhodnocuje kapitálové potřeby úvěrových institucí a jejich potřeby likvidity s ohledem na výsledky posouzení rizik.

3.2.2 Strategické a provozní plánování na rok 2015

Výsledek procesu SREP je také klíčovým podkladem strategického a provozního plánování. Zejména má přímý dopad na rozsah a hloubku činností vykonávaných v souvislosti s danou institucí na dálku a na místě.

Priority v oblasti dohledu pro jednotný mechanismus dohledu v roce 2015 schválené Radou dohledu v listopadu 2014 podporují souhru vertikálních a horizontálních přístupů k dohledu a také přiznávají významnou úlohu tematickým přezkumům. Na základě priorit v oblasti dohledu a s patřičným ohledem na rizikový profil a systémový význam úvěrových institucí vymezuje program dohledových šetření pro každou významnou banku hlavní činnosti dohledu, které budou vykonávány za účelem sledování rizik a řešení zjištěných nedostatků. Programy dohledových šetření zahrnují:

- průběžný dohled vykonávaný společnými týmy dohledu,
- kontroly na místě,
- posuzování interních modelů.

Práce na sestavení programů dohledových šetření na rok 2015 začaly během přípravného období a byly dokončeny v prosinci 2014. Tuto spolupráci společných týmů dohledu a horizontálních útvarů ECB koordinoval odbor ECB pro plánování a koordinaci programů dohledových šetření (viz oddíl 3.3.1).

Od září 2014 uspořádaly společné týmy dohledu řadu diskusí za účelem naplánování programu dohledových činností pro každou významnou instituci. Díky hlubokým zkušenostem NCA s dohledem a jejich znalostem rizik významných institucí využily programy dohledových činností informací získaných na mikroúrovni. S cílem zajistit účinné přidělení zdrojů a přísný a konzistentní přístup k dohledu ve všech významných institucích se intenzita dohledu v jednotlivých úvěrových institucích liší v závislosti na míře pravděpodobnosti, s jakou se rizika mohou stát významnými, a na jejich dopadu na daný subjekt i systém jako celek.

Všechny programy dohledových činností zahrnují pravidelné činnosti, které budou prováděny každý rok bez ohledu na ekonomické prostředí. Programy dohledových činností na rok 2015 zahrnují:

- tematické činnosti odrážející priority v oblasti dohledu na rok 2015,
- činnosti společných týmů dohledu přizpůsobené na míru konkrétním institucím.

Přístup k výkonu těchto činností vychází z rizik a je přiměřený. Významné instituce jsou rozřazeny do rizikových kategorií podle míry angažovanosti, která závisí na

vyhodnocení rizika, rozsahu a složitosti instituce. Pro každou rizikovou kategorii v závislosti na míře angažovanosti byl vymezen a zařazen do programů dohledových činností soubor aktivit a příslušná četnost; tento soubor představuje minimální míru dohledu nad každou významnou institucí.

3.3 Zavedení metodik pro všechny horizontální a specializované služby

Významným cílem jednotného mechanismu dohledu je zavedení rovného zacházení s bankami v oblasti dohledu a regulace ve všech zúčastněných členských státech. Horizontální a specializované odbory ECB jsou povinny:

- podporovat harmonizaci přístupů k dohledu,
- podporovat intruzivní přístup k bankovnímu dohledu,
- zintenzivnit spolupráci a komunikaci uvnitř jednotného mechanismu dohledu i mimo něj.

Úsilí směřující k harmonizaci se zaměřuje na oblasti rozdílných vnitrostátních pravidel a postupů. V této souvislosti vytváří bankovní dohled ECB přehled stávajících vnitrostátních postupů dohledu, zpracovává normy, zkouší a dále zpřesňuje metodiky harmonizovaného dohledu, provádí přezkumy kontroly kvality a měří účinnost provedených kroků a přijatých opatření.

Za účelem snadné výměny informací a hladké koordinace mezi bankovním dohledem ECB a NCA byly pro každý odbor v rámci horizontálních a specializovaných služeb zřízeny sítě odborníků, které jsou složeny z odborníků zabývajících se bankovním dohledem ECB i z řad NCA zúčastněných členských států. Tyto sítě rozšiřují přístup ke znalostem, které mají k dispozici NCA, a zajišťují osvědčené postupy, přísná měřítka a konzistentní přijímání politik.

3.3.1 Plánování

Odbor ECB pro plánování a koordinaci programů dohledových šetření se stará o celkové strategické a provozní plánování pro jednotný mechanismus dohledu a sleduje provádění jeho strategických cílů a činnosti dohledu; při tom úzce spolupracuje s ostatními kolegy zabývajících se bankovním dohledem ECB.

Co se týče **strategického plánování**, řídí odbor proces určování priorit v oblasti dohledu pro jednotný mechanismus dohledu na rok dopředu a stanoví minimální roční míru angažovanosti dohledu s ohledem na rizikový profil a systémový dopad institucí i na tematicky zaměřené oblasti zařazené do priorit v oblasti dohledu.

V rámci **provozního plánování** podporuje odbor společné týmy dohledu při tvorbě programu dohledových šetření pro každou významnou bankovní skupinu pod přímým dohledem ECB a převádí tak priority v oblasti dohledu na hmatatelné úkoly týkající

se dohledu v souladu s příslušnou minimální mírou angažovanosti. Odbor také koordinuje proces plánování průběžného dohledu (na dálku), kontrol na místě a posuzování interních modelů.

Odbor pro plánování je také pověřen **sledováním provádění** strategických cílů jednotného mechanismu dohledu a vymezených ročních úkolů týkajících se dohledu. Za tímto účelem začal vyvíjet monitorovací nástroje, jako zprávy o dosaženém pokroku určené různým adresátům v rámci bankovního dohledu ECB, a systémy správy informací, například přehled ukazatelů strategického řízení. Tyto nástroje poskytují informace životně důležité pro informované rozhodování vedení a pro podporu společných týmů dohledu a zaměstnanců ECB zabývajících se bankovním dohledem při provádění kontrol na místě a posuzování interních modelů v rámci programu dohledových šetření.

3.3.2 Vývoj metodiky a standardů

Aktuální metodiky a standardy dohledu jsou pro účinné a účelné výsledky dohledu nepostradatelné. Metodiky dohledu se neustále vyvíjejí – v nemalé míře v důsledku činnosti mezinárodních normotvorných orgánů s cílem globálně harmonizovat finanční regulaci i díky snaze v rámci EU pokročit dále s jednotným souborem pravidel. Cílem ECB je nejen mít metodiky v souladu s hlavními postupy dohledu, ale také působit v této oblasti jako hybná síla.

Kromě vývoje metodik a standardů odbor ECB pro vývoj metodiky a standardů usnadňuje jejich harmonizované používání, k němuž přispívá ve všech NCA zúčastněných členských státech.

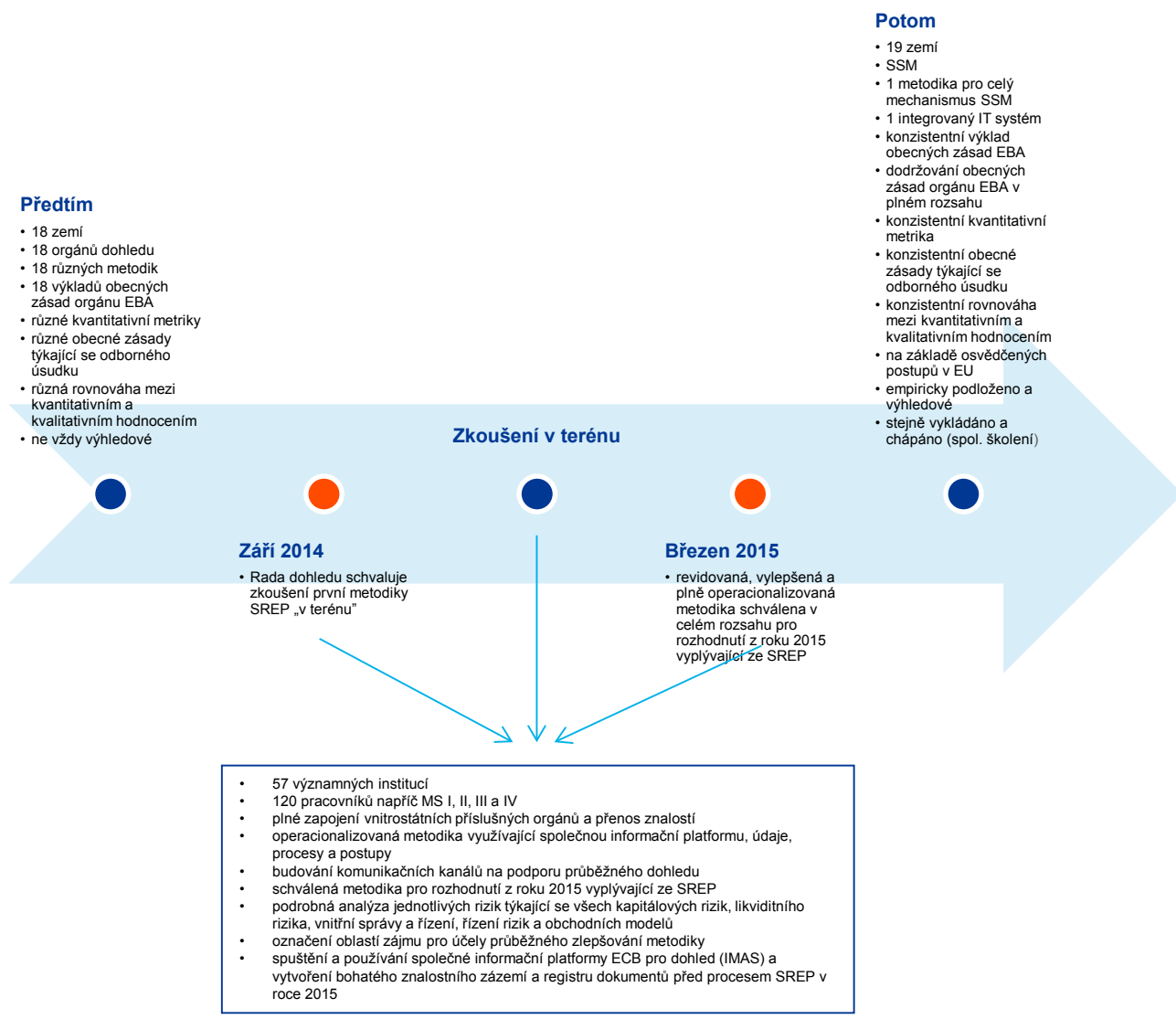
Tento odbor také spolupracuje s orgánem EBA a jinými mezinárodními tvůrci norem, jako je Basilejský výbor pro bankovní dohled, aby předešel překryvům a maximalizoval součinnost. Další z povinností tohoto odboru je zpracování a správa příručky dohledu (viz oddíl 2.2.1).

Zpřesnění metodiky SREP

Metodika SREP je v současnosti zkoušena v terénu s cílem shromáždit praktické podklady a určit oblasti vyžadující další zpřesnění.

Obrázek 8

Program zkoušení metodiky SREP v terénu pro významné instituce⁵

Program zahrnuje téměř polovinu všech dohlížených významných institucí a přímo zapojuje více než 120 zaměstnanců ECB vykonávajících bankovní dohled.

Hlavními cíli **programu zkoušení v terénu** je:

- nastavit a doladit metodiku a zprovoznit procesy, které jsou podkladem SREP na rok 2015,
- umožnit orgánům dohledu obeznámit se se svými bankami, převzít odpovědnost a přijmout novou metodiku, systém a zprávy (učení zkoušením),
- podporovat využívání systému správy informací dohledu (IMAS) a zpráv,

⁵ Program zkoušení v terénu se nevztahuje na Litvu.

- určit s pomocí společných týmů dohledu / NCA další osvědčené postupy,
- zavést efektivní a udržitelné kanály a procesy komunikace mezi horizontálními odbory, společnými týmy dohledu a NCA.

Program zkoušení v terénu zkouší příručku dohledu (která věnuje procesu SREP celou kapitolu) nejen z technického a metodického, ale také z praktického hlediska. Za tímto účelem odbor pro vývoj metodiky a standardů IMAS v plném rozsahu sladil s procesem SREP, proškolil v metodice SREP několik set pracovníků dohledu z ECB i NCA a začlenil do systému IMAS vysoce kvalitní údaje, aby usnadnil účinné provádění metodiky.

Program tohoto odboru na rok 2015 zahrnuje provádění metodiky SREP a obecněji aktualizaci příručky dohledu podle nejpřísnějších norem.

3.3.3 Analýza rizik

Odbor pro analýzu rizik:

- sleduje změny v celkovém rizikovém prostředí zúčastněných členských států,
- vykonává další hloubkové analýzy rizik, které zahrnují širokou paletu rizikových kategorií a témat,
- podporuje společné týmy dohledu při výkonu jejich činnosti dohledu,
- určuje nutnost hlášení dohledu pro potřeby bankovního dohledu ECB,
- spravuje proces provádění těchto potřeb do právních aktů nebo změn právních aktů,
- provádí kvantitativní dopadové studie.

Označování trendů a nového vývoje v oblasti rizik

Odbor pro analýzu rizik provádí pravidelnou hloubkovou analýzu rizik a podporuje ostatní útvary poskytováním aktuálních informací o současných rizicích a zranitelných místech ovlivňujících bankovní sektor zúčastněných členských států. Včas označuje trendy, vývoj a vznikající rizika ovlivňující více bank za účelem dalšího dohledového přezkumu. V úzké spolupráci s NCA provedl tento odbor své první posouzení klíčových bankovních a horizontálních rizik v zúčastněných členských státech.

Toto posouzení bylo zásadním podkladem priorit v oblasti dohledu pro jednotný mechanismus dohledu na rok 2015. Pak bylo rozčleněno na zvláštní priority a oblasti zájmu pro společné týmy dohledu při provádění jejich pravidelného posuzování rizik. Bylo také začleněno do pracovního plánu odboru pro analýzu rizik na rok 2015, který předpokládá další analýzu zvláštních rizikových oblastí.

Informační listy o významných institucích

V roce 2014 odbor pro analýzu rizik ve spolupráci s ostatními zaměstnanci ECB zabývajícími se bankovním dohledem zpracoval pro Radu dohledu informační listy o významných institucích a koordinoval provádění a zajištění kvality těchto zpráv. Informační listy mají Radu dohledu informovat a podporovat při přijímání rozhodnutí. Tyto stručné dvoustránkové zprávy za každou významnou instituci kombinují kvantitativní údaje z rámce regulačního výkaznictví a od poskytovatelů tržních dat s nejnovějším kvalitativním dohledovým hodnocením postupů bank a jejich rizik provedeným společnými týmy dohledu.

Než byly Radě dohledu poskytnuty první informační listy za všechny významné instituce, využil odbor pro analýzu rizik odborné znalosti ECB v oblasti statistiky ke koordinaci zkoušky použití zaměřené na označení a odstranění slabin procesu zpracování a nápravu problémů s údaji. Odbor také zajistil asi 50 školení, aby se vedení bankovního dohledu ECB a společné týmy dohledu obeznámily s informačními listy a s jejich úlohou v příslušném procesu zpracování.

S cílem poskytnout Radě dohledu ucelený pohled na významné instituce jako celek zpracoval odbor pro analýzu rizik souhrnný informační list, ve kterém vypočítal konsolidovanou rozvahu, výkaz zisku a ztráty i ukazatele rizika a jejich trendy.

Jelikož v předchozích finančních krizích se zdrojem systémového rizika ukázalo být poskytování úvěrů na nemovitosti, spojil se odbor pro analýzu rizik s NCA, aby zpracovaly stručné informační listy o vnitrostátních hypotečních trzích a souvisejících produktech.

Analýza rizik týkajících se konkrétních zemí prováděná ad hoc

Odbor pro analýzu rizik poskytl Radě dohledu a vyššímu vedení bankovního dohledu ECB několik analýz ad hoc týkajících se rizik, která pro významné instituce představují jejich expozice vůči konkrétním zemím (např. vůči Ruské federaci nebo Ukrajině). Provedl také šetření expozic bank zúčastněných členských států vůči státním dluhopisům jejich domovských vlád.

3.3.4 Interní modely

Odbor pro interní modely je obecně povinen harmonizovat metodiky a procesy pro přezkum interních modelů pro účely výpočtu minimálních kapitálových požadavků (1. pilíř) a zajišťovat jejich konzistentnost. Klíčové projekty dokončené tímto odborem v roce 2014 jsou popsány níže.

Přehled interních modelů

V září 2014 bylo započato vytváření přehledu interních modelů s cílem shromáždit klíčové kvalitativní a kvantitativní údaje potřebné pro:

- plánování úkolů odboru pro interní modely na nadcházející roky a jejich seřazení podle důležitosti (např. posouzení prováděcích plánů významných institucí),
- rozdělení interních modelů do různých kategorií podle dostupných kvalitativních informací o použitých metodikách,
- provádění předběžných srovnání přístupů k dohledu v jednotlivých zemích (např. různé postupy při ukládání požadavků na navýšení kapitálu orgány dohledu) a včasné označení mimořádných hodnot.

Z širšího hlediska přehled také poskytl soupis bank, které v současnosti používají interní modely, a ukázal podíl interních modelů na celkových kapitálových požadavcích.

Tabulka 5

Podíl interních modelů (IM) na požadavcích na kapitál bank (PK)

Orientační čísla vypočítaná z údajů z COREP a SPE

Typ rizika	Počet bank využívajících interní modely	% z celkových PK	% PK vypočítané pomocí IM pro každou rizikovou kategorii
Úvěrové	68	84,1 %	53,3 %
Operační	21	9,4 %	46,4 %
Tržní	37	5,1 %	59,8 %
CVA	9	1,4 %	39,2 %

Proces schvalování modelů

Jeden z hlavních cílů odboru pro interní modely je zajistit řádnost a konzistentnost přístupů k dohledu nad interními modely úvěrových institucí.

V roce 2014 vypracoval proces schvalování modelů, který stanoví kroky při udělování povolení institucím v souladu s nařízením o kapitálových požadavcích pro používání jejich interních modelů k výpočtu minimálních kapitálových požadavků.

Harmonizovaný proces schvalování pomůže dosáhnout vyšší konzistentnosti, a tudíž rovných podmínek.

Benchmarking

CRD IV vyžaduje, aby příslušné orgány alespoň jednou ročně posuzovaly konzistentnost postupů dohledu a bankovních postupů týkajících se interních modelů (s výjimkou operačního rizika). Kromě toho bude BCBS provádět každé dva roky dobrovolné sledování; ačkoli původně bylo omezeno na velkoobchodní expozice, toto formalizované a pravidelné sledování může být rozšířeno o retailová portfolia / portfolia malých a středních podniků a expozice obchodního portfolia, jakmile BCBS dokončí [základní přezkum](#) kapitálových standardů pro obchodní portfolio.

Bankovní dohled ECB se na činnostech orgánu EBA a BCBS již podílí; v budoucnu se do nich zapojí jednotný mechanismus dohledu jako celek. Výsledky těchto srovnávání mohou být podnětem k opatřením v oblasti dohledu, jako jsou posouzení modelu, recalibrace parametrů a stanovení konkrétního navýšení kapitálu nebo minimální výše kapitálu. Představují také zásadní vstupní údaje pro proces průběžného sledování modelů, na jehož základě jsou alespoň jednou ročně přijímána rozhodnutí vyplývající ze SREP.

Hlavní povinnosti různých zainteresovaných subjektů v rámci jednotného mechanismu dohledu jsou popsány v tabulce 6.

Tabulka 6

Rozdělení hlavních povinností v souvislosti s benchmarkingem

	NCA	Společné týmy dohledu	Odbor pro interní modely (IM)
1. Kontrola kvality údajů	Provádí kontroly kvality údajů společně s orgánem EBA / BCBS	Sledují výsledky prostřednictvím telekonferencí s NCA	
2. Předběžné posouzení / zpráva orgánu EBA o konkrétních bankách	Poskytují společným týmům dohledu / IM zpětnou vazbu k prvním výsledkům	Získávají od NCA zpětnou vazbu k prvním výsledkům	Počítá a sdílí první výsledky / získává zpětnou vazbu od NCA
3. Rozhovory / kontroly na místě	Připravují / účastní se společně se společnými týmy dohledu / IM	Připravují / účastní se společně s NCA/IM	Připravuje / účastní se selektivně společně s NCA / společnými týmy dohledu
4. Posuzování příslušných orgánů			
5. Nápravná opatření			
6. Závěrečná zpráva			Podílí se na závěrečné zprávě

3.3.5 Krizové řízení

Odbor pro krizové řízení má několik povinností jak před zhoršením životaschopnosti instituce, tak během něj. Systematicky se podílí na:

- přezkumu ozdravných plánů významných institucí,
- stanovování norem a zajišťování konzistentnosti při posuzování ozdravných plánů,
- používání opatření včasného zásahu.

Odbor poskytuje odbornou podporu a informace společným týmům dohledu v souvislosti s krizovým řízením a konkrétněji s životaschopností dohlížených institucí. Má-li se za to, že je dohlížená významná instituce v selhání nebo že je její selhání pravděpodobné, stane se odbor kontaktním místem pro spolupráci s orgány příslušnými k řešení krize. Odbor také poskytuje poradenství a podporu kolegům z ECB zabývajícím se bankovním dohledem v souvislosti s problémy v méně významných institucích.

Metodika krizové prevence

Při vypracovávání metodiky krizové prevence pro bankovní dohled ECB se tento odbor úzce podílí na normotvorné a regulační činnosti orgánu EBA, která doplňuje směrnici o ozdravných postupech a řešení krize bank a nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí. Zaměstnanci odboru se také aktivně účastní jiných fór, například FSB.

3.3.6 Pravidla dohledu

ECB výrazně ovlivňuje regulační debaty svou aktivní účastí v evropských a mezinárodních fórech. Odbor pro pravidla dohledu sleduje program týkající se mezinárodní regulace, aktivně do něj přispívá a na základě praktických zkušeností s dohledem koordinuje postoje jednotného mechanismu dohledu k vnitřním a mezinárodním pravidlům.

Tento odbor podporuje společné týmy dohledu při dohledu nad významnými institucemi a je ve styku s ostatními zaměstnanci ECB za účelem podpory NCA při výkonu přímého dohledu nad méně významnými institucemi; poskytuje poradenství v oblasti správného používání relevantních evropských norem a zásad týkajících se regulace a mezinárodního dohledu s cílem zlepšit jejich harmonizované používání v celé bankovní unii. Za tímto účelem vypracoval odbor interní databázi nejčastějších dotazů k jednotnému mechanismu dohledu, která poskytuje orgánům dohledu pokyny zaměstnanců ECB k podobným nebo novým praktickým otázkám týkajícím se interní metodiky dohledu a relevantních evropských právních předpisů; databáze doplňuje veřejný nástroj orgánu EBA „Single Rulebook Q&A“ (otázky a odpovědi k jednotnému souboru pravidel). Odbor se také podílí na spolupráci v EU a mezinárodní spolupráci. Pomáhá společným týmům dohledu nastavovat a aktualizovat postupy spolupráce v kolegiích orgánů dohledu. Rovněž navazuje a koordinuje spolupráci s nezúčastněnými členskými státy a se zeměmi mimo EU, například uzavíráním memorand o porozumění.

3.3.7 Makrobezpečnostní úkoly

Článek 5 nařízení o SSM svěřil ECB zvláštní úkoly související s makrobezpečnostními nástroji uvedenými v evropských právních předpisech (CRD IV a CRR).

Hlavní zodpovědnost za provádění makrobezpečnostních opatření spočívá na vnitrostátních příslušných nebo pověřených orgánech. ECB může uplatnit vyšší požadavky na kapitálové rezervy a přísnější opatření, než uplatňují vnitrostátní příslušné nebo pověřené orgány; v tomto případě by se měla s uvedenými orgány poradit. Provede-li první krok vnitrostátní orgán, měl by jej konzultovat s ECB.

ECB nastavila vhodné postupy k řešení případů, které mohou nastat. Bez ohledu na to, zda iniciativa vzejde od ECB nebo z vnitrostátní úrovně, by měla Rada dohledu zpracovat návrh, který zohlední vstupní podklady relevantních struktur a výborů ECB

(včetně Výboru pro finanční stabilitu ve složení pro účely jednotného mechanismu dohledu). Rada guvernérů v přísné lhůtě o tomto návrhu předloženém Radou dohledu rozhodne jeho schválením, podáním námitek nebo pozměněním. Rada guvernérů může také z vlastního podnětu požádat Radu dohledu o předložení návrhu na uplatnění vyšších požadavků na makrobezpečnostní nástroje.

S cílem zajistit účinnou kombinaci mikrobezpečnostních a makrobezpečnostních hledisek a vhodné analýzy se na společných zasedáních Rady guvernérů a Rady dohledu konají čtvrtletní makrobezpečnostní diskuse (makrobezpečnostní fórum). První schůzka tohoto fóra se konala v listopadu 2014.

Za účelem koordinace mikrobezpečnostních a makrobezpečnostních úkolů v rámci ECB a projednání jakýchkoli politických návrhů byl vytvořen vnitřní výbor (makrobezpečnostní koordinační skupina). Tato skupina využívá analýzy a posudky relevantních organizačních složek ECB zabývajících se jak centrálním bankovníctvím, tak dohledem. Ve funkci sekretariátu této skupině společně pomáhají generální ředitelství pro mikrobezpečnostní dohled IV a generální ředitelství pro makrobezpečnostní politiku a finanční stabilitu.

3.4 Povolení k činnosti

Dne 4. listopadu 2014 se ECB stala příslušným orgánem pro všechny úvěrové instituce v zúčastněných členských státech, pokud jde o vydávání nebo odebrání bankovních licencí a posuzování kvalifikovaných účastí (v souvislosti s jednotným mechanismem dohledu známé souhrnně jako „společné postupy“). ECB je také povinna posuzovat způsobilost a bezúhonnost členů řídicího orgánu významných úvěrových institucí a pasportizaci.

Mnoho rozhodnutí, která má přijímat Rada dohledu, se pravděpodobně bude týkat povolení k činnosti, způsobilosti a bezúhonnosti. ECB je povinna zajistit, aby rozhodnutí o povolení k činnosti vyhovovala jednotnému souboru pravidel. Odbor ECB pro povolení k činnosti zpracovává tato rozhodnutí společně s NCA. ECB se snaží harmonizovat používání společných postupů a hodnocení způsobilosti a bezúhonnosti.

Metodiky a pracovní toky

Odbor pro povolení k činnosti po konzultaci s vnitrostátními příslušnými orgány a jinými organizačními složkami vypracoval podrobné metodiky procesů povolování činnosti, které objasňují všechny příslušné kroky a úlohy. Procesy povolování činnosti čerpají z odborných znalostí a zdrojů NCA a zároveň využívají centralizované procesy a postupy k zajištění konzistentních výsledků.

Výměnu informací mezi NCA a ECB usnadňuje zvláštní portál pro povolení k činnosti v systému IMAS. Pracovní toky, jejichž prostřednictvím jsou zahajována všechna povolovací řízení, představují společné rozhraní a pracovní prostory pro přípravu

předběžných návrhů rozhodnutí pro Radu dohledu a Radu guvernérů. Pracovní toky slouží k zajištění integrity procesu a řízení přísných časových plánů.

Posuzování neuzavřených řízení

Než ECB převzala své úkoly týkající se dohledu, měly ji NCA do 4. září 2014 informovat o všech formálně zahájených řízeních v oblasti dohledu, která pravděpodobně nebudou dokončena do 4. listopadu 2014, včetně povolovacích řízení. Poskytnuté informace o těchto neuzavřených řízeních byly od 4. září do 4. listopadu 2014 pravidelně aktualizovány.

Celkem bylo ECB oznámeno 220 neuzavřených povolovacích řízení. Na základě kritérií vymezených předem odbor pro povolení k činnosti posoudil všechna oznámená neuzavřená řízení, aby byl připraven, pokud by se ECB rozhodla tato řízení převzít. Rada dohledu se rozhodla převzít pouze jedno neuzavřené povolovací řízení vzhledem k významnosti a složitosti posouzení příslušné kvalifikované účasti. Všechna ostatní oznámená neuzavřená povolovací řízení dokončí relevantní NCA podle právního rámce jednotného mechanismu dohledu.

Povolovací řízení předložená v roce 2014

Od 4. listopadu 2014 do začátku roku 2015 bylo ECB formálně oznámeno 21 společných postupů (sedm se týkalo udělení licencí, devět kvalifikovaných účastí, tři odebrání bankovních licencí a dvě zániku povolení) a 149 jiných řízení (115 se týkalo způsobilosti a bezúhonnosti a 34 pasportizace).

Tabulka 7

Povolovací řízení od 4. listopadu 2014

	Udělení licencí	Zánik	Odebrání (NCA)	Odebrání (ECB)	Kvalifikované účasti	Způsobilost a bezúhonnost	Pasportizace
Společné postupy předložené ECB	7	2	3	–	9	115	34
Neuzavřeno (k 2. lednu 2015)	7	2	2	–	8	76	1

Sedm oznámených licenčních řízení zahájily NCA z různých zúčastněných členských států. Většina licenčních řízení se týkala jedné a téže restrukturalizační operace jedné významné dohlížené instituce působící ve velkém počtu zemí v Evropě i v zahraničí. Očekává se, že licenční řízení potrvají dlouho, v průměru až jeden rok.

Dvě řízení týkající se zániku a tři týkající se odebrání zahájily NCA z různých zúčastněných členských států. Všechna řízení týkající se odebrání souvisela s restrukturalizací úvěrových institucí, zatímco oba případy zániku se týkaly malých, méně významných institucí (jedna prodala své bankovní aktivity jinému subjektu a jedna restrukturalizovala svůj provoz).

Řízení týkající se kvalifikovaných účastí předložená Evropské centrální bance částečně souvisejí s restrukturalizací provozu jedné a téže významné dohlížené instituce, se kterou byla zahájena většina licenčních řízení.

ECB byl oznámen významný počet řízení týkajících se způsobilosti a bezúhonnosti. Během vykazovaného období založily NCA 15 různých zúčastněných členských států 115 spisů týkajících se způsobilosti a bezúhonnosti. ECB je vázána vnitrostátními právními předpisy, které provádějí evropská ustanovení a minimální požadavky týkající se vhodnosti členů řídicích orgánů. Na řízení týkající se způsobilosti a bezúhonnosti se tedy vztahuje široká paleta postupů a lhůt, v důsledku čehož je zavedení jednotného a harmonizovaného procesu pro ECB značně náročný úkol. První kroky k akčnímu plánu pro dosažení další harmonizace v této oblasti byly zahájeny v úzké spolupráci s NCA.

3.5 Vynucování, sankční řízení a oznamování porušení pravidel

3.5.1 Pravomoci v oblasti vynucování a sankcí

Podle nařízení o SSM a nařízení o rámci SSM závisí rozdělení **pravomocí v oblasti vynucování a sankcí** mezi ECB a NCA na charakteru údajného porušení pravidel, na odpovědné osobě a na opatření, které má být přijato.

ECB je příslušná k ukládání správních sankcí a k přijímání donucovacích opatření proti významným dohlíženým subjektům v případě porušení relevantního přímo použitelného právního předpisu EU (včetně nařízení nebo rozhodnutí ECB). V případě méně významných dohlížených subjektů je k tomu příslušná v případě porušení nařízení nebo rozhodnutí ECB, která méně významným institucím ukládají povinnosti vůči ECB. Kromě toho může ECB požádat NCA o zahájení řízení s cílem zajistit uložení vhodných sankcí v jiných případech (např. sankce fyzickým osobám, nepeněžitě sankce, porušení vnitrostátního práva provádějícího relevantní směrnice EU) nebo využít jejich pravomocí v oblasti vynucování podle vnitrostátního práva.

NCA zůstávají zcela příslušné k ukládání sankcí a k využívání svých pravomocí v oblasti vynucování v souvislosti s méně významnými dohlíženými subjekty (s výjimkou nařízení nebo rozhodnutí ECB ukládajících povinnosti vůči ECB) a v případě vnitrostátního práva neprovádějícího směrnice EU či provádějícího směrnice EU, které nesouvisejí s úkoly ECB týkajícími se dohledu.

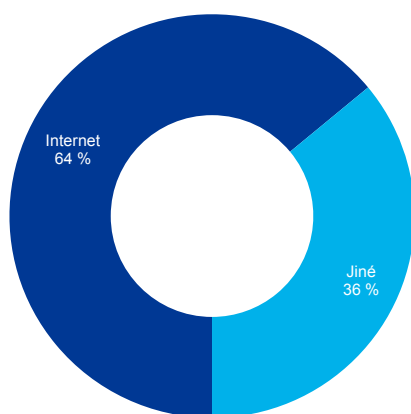
Mezi 4. listopadem 2014 a začátkem roku 2015 nebyla zahájena žádná vynucovací ani sankční řízení.

3.5.2 Oznamování porušení pravidel

Nařízení o SSM a nařízení o rámci SSM vyžadují, aby ECB zajistila zavedení účinných mechanismů, jejichž prostřednictvím může jakákoli osoba oznámit porušení relevantních právních předpisů EU v rozsahu působnosti úkolů ECB týkajících se dohledu dohlíženými subjekty nebo příslušnými orgány (včetně samotné ECB).

Graf 4

Cesty oznamování porušení pravidel

ECB zřídila mechanismus oznamování porušení pravidel, který splňuje potřebné normy o ochraně údajů a utajení. Hlavní cestou oznamování porušení pravidel je [předem strukturovaná internetová platforma](#) přístupná na internetových stránkách bankovního dohledu ECB.

Mezi 4. listopadem 2014 a začátkem roku 2015 bylo obdrženo jedenáct oznámení o porušení pravidel, z toho sedm prostřednictvím internetové platformy (ostatní oznámení přišla běžnou nebo elektronickou poštou).

Tři z posuzovaných oznámení byla považována za relevantní pro úkoly ECB týkající se dohledu. Zbývající byla shledána irelevantními, jelikož se týkala vnitrostátních otázek mimo úkoly ECB týkající se dohledu. Uvedená tři relevantní oznámení se týkala

údajných porušení, kterých se měly dopustit významné dohlížené subjekty, a byla předána k přijetí vhodných následných opatření odpovídajícím společným týmům dohledu.

3.6 Kontroly na místě

Cílem odboru ECB pro centralizované kontroly na místě je zlepšovat kontroly na místě prostřednictvím zdokonalené spolupráce mezi týmy ECB a NCA pro provádění kontrol. Cíle tohoto odboru v roce 2014 a činnost k jejich dosažení jsou uvedeny níže.

- **Podporovat přísnější dohled**

Vzhledem k tomu, že kontrola na místě je nejintruzivnější forma provádění dohledu, byl první plán kontrol na místě na rok 2015 již připraven v úzké spolupráci s NCA, které poskytují většinu zaměstnanců. Plán předpokládá týmy dohledu sestavené z pracovníků ECB a NCA i provádění přeshraničních kontrol. Kromě kontrol na místě prováděných NCA povede významný podíl kontrol na místě také ECB.

- **Prosazovat harmonizaci**

Odbor připravil jednotnou metodiku kontrol na místě, kterou vyzkoušely NCA. Všechny protokoly o kontrole projdou ověřením konzistentnosti s cílem zajistit sourodost použití metodiky kontrol na místě.

- **Vyvíjet metodiky a podpůrné nástroje a posílit specializaci**

Několik pracovních skupin koordinovaných ECB vyvinulo za účelem provádění příručky dohledu metodiky kontrol na místě. Proběhlo již několik školení o metodice kontrol na místě se zvláštním zaměřením na ty NCA, které s kontrolami na místě neměly větší zkušenosti. Týmům NCA byly poskytnuty šablony protokolů o kontrole na místě. S podporou NCA se vyvíjí podpůrný IT nástroj, který pomůže ECB v jejím průběžném sledování kontrol na místě.

3.7 Zajištění kvality dohledu

Odbor ECB pro zajištění kvality dohledu usiluje o kvalitní a sourodý bankovní dohled ECB. Snaží se přispívat k rovnému zacházení s bankami v rámci společných týmů dohledu a významných a méně významných institucí s ohledem na zásadu proporcionality:

- zajištěním řádného uplatňování a stálého zdokonalování metodického rámce SSM,
- určováním a rozšiřováním osvědčených postupů v rámci jednotného mechanismu dohledu,
- zjišťováním vznikajících rizik a nedostatků v interních postupech dohledu SSM.

Během roku 2014 bylo vynaloženo velké úsilí k definování základu strategie, procesu a metodiky zajištění kvality jako součásti příručky dohledu. Cílem je provádět sourodé zajišťování kvality v celém bankovním dohledu ECB a NCA.

3.8 Dozor ECB a nepřímý dohled nad méně významnými institucemi

Jak je uvedeno v oddílu 2.2.4, v roce 2014 bylo dosaženo značných úspěchů při zavádění provozního rámce pro dozor nad činností dohledu a nepřímý dohled nad méně významnými institucemi.

3.8.1 Rámec spolupráce při dohledu nad méně významnými institucemi

Rámec pro spolupráci mezi ECB a NCA, který je nezbytný k účinnému fungování systému, byl v roce 2014 již dobře rozvinut.

Síť členů vyššího vedení ze všech NCA a z generálního ředitelství MS III působí jako místo pro přijímání a předávání hlavních návrhů i jako platforma pro projednávání souhrnných témat, která vyplynou z každodenního dohledu NCA nad méně významnými institucemi. Na základě pravidelných zasedání, z nichž dvě už proběhla v roce 2014, pomáhá tato síť Radě dohledu při plnění jejích úkolů spojených s dozorem a dohledem nad méně významnými institucemi. Tato vícestranná setkání

byla doplňována dvoustrannými návštěvami v jednotlivých zemích a dalšími kontakty, které umožňují vedení ECB projednat s jednotlivými NCA záležitosti specifické pro dané země.

Klíčovou součástí spolupráce je interakce na odborné úrovni. To usnadňuje na generálním ředitelství MS III posilování odbornosti a vědomostí, které jsou specifické pro jednotlivé země, a umožňuje NCA sdílet zkušenosti. Byly ustaveny specializované kontaktní skupiny podle zemí, které umožňují dvoustrannou spolupráci s NCA. K dalším činnostem patřily návštěvy NCA s technickým zaměřením, vytváření pracovních skupin a pořádání workshopů za účasti více NCA. Pokud jde o další vývoj, technická spolupráce a výměny pracovníků mezi ECB a NCA nebo mezi NCA budou používány jako jeden z nástrojů dalšího posilování pracovních vazeb, sdílení osvědčených postupů a budování kultury dohledu.

3.8.2 Dozor nad činností dohledu

Odbor ECB pro dozor nad činností dohledu se zaměřuje na konzistentnost postupů a výsledků dohledu. Jeho úsilí staví na výše uvedených fórech a postupech pro spolupráci s NCA. Konkrétní právní nástroje, které má ECB v této souvislosti k dispozici, zahrnují vydávání obecných zásad, nařízení a obecných pokynů určených NCA. Pokud je to nezbytné pro důsledné uplatňování vysokých standardů dohledu, může ECB rovněž rozhodnout, že nad jednou nebo několika méně významnými institucemi převezme přímý dohled.

Jednou z důležitých součástí dozoru nad činností dohledu jsou analýzy oznámení od NCA. Od 4. listopadu 2014 přijímá ECB oznámení ex ante od NCA o důležitých postupech a důležitých návrzích rozhodnutí týkajících se méně významných institucí, jimž je přiřazena vysoká priorita. ECB má poradní úlohu a může požádat některý z NCA, aby určité aspekty navrhovaného důležitého postupu dále posoudil.

Bylo zřízeno ústřední místo pro příjem oznámení, které zajišťuje, že jsou oznámení zpracovávána strukturovaným způsobem, včas a za účasti příslušných odborníků dohledu. Tento postup je úspěšně používán již od zahájení fungování SSM 4. listopadu.

Jako součást příprav na spuštění jednotného mechanismu dohledu zorganizovalo generální ředitelství MS III také shromažďování důležitých informací o odvětví méně významných institucí a o postupech dohledu NCA. Zprávy ex post (na rozdíl od oznámení ex ante) budou průběžně sbírány i v roce 2015. Ve spojení s informacemi z ad hoc požadavků, návštěvami zemí a postupem pro oznamování tvoří tyto zprávy důležitý podklad pro posouzení, zda jsou vysoké standardy dohledu uplatňovány konzistentně a zda srovnatelné situace vedou ke srovnatelným výsledkům v celém SSM.

V souvislosti s návrhy rozhodnutí týkajících se společných postupů (tj. udělování a odebírání povolení a kvalifikovaných účastí) pro méně významné instituce se MS III podílí na vnitřním zpracování těchto rozhodnutí.

ECB bude také provádět cílené porovnávání za účelem určení osvědčených postupů v NCA i tematická posouzení postupů dohledu. Jejich zjištění budou použita k vypracování společných standardů dohledů a doporučení pro NCA, které budou v souladu s jednotnými metodikami SSM a budou přiměřeně uplatňovány na dohled nad méně významnými institucemi. Do přípravy těchto metodik budou úzce zapojeny NCA prostřednictvím výše uvedeného rámce spolupráce. Společné standardy a doporučení doplňují nástroje vyplývající z obecných zásad, nařízení a obecných pokynů.

3.8.3 Dohled nad méně významnými institucemi a odvětvími méně významných institucí

ECB také vybudovala rámec pro dohled nad jednotlivými méně významnými institucemi i pro dohled nad odvětvími méně významných institucí, přičemž obě činnosti vykonává prostřednictvím NCA. Dohled nad jednotlivými institucemi vychází z jejich seřazení podle důležitosti, ve kterém se tak přímo projevuje zásada proporcionality. U bank, kterým byla na základě jejich rizikovitosti a systémového dopadu přiřazena vysoká priorita, se může dohled ECB nad nimi týkat aspektů, jako je správa a řízení, obchodní modely, rizika a kontroly rizika, zatímco u bank se střední a nízkou prioritou se provádí přiměřené posuzování výše uvedených bodů na základě dostupných údajů. Dohled není omezen na jednotlivé méně významné instituce, ale provádí se také z odvětvového a meziodvětvového hlediska, což je zvláště významné vzhledem k tomu, že v některých členských státech vykazují méně významné instituce vysokou míru propojenosti navzdory tomu, že formálně nepatří do jedné skupiny.

Další důležitou činností v rámci individuálního a odvětvového dohledu nad méně významnými institucemi představují tematické přezkumy zaměřené na strategicky významné otázky v souladu s cyklem plánování dohledu a na vymezená témata, jako jsou zvláštní rizikové oblasti. Charakter přezkumu může být kvantitativní nebo kvalitativní. V roce 2014 začaly dva přezkumy – jeden se zabývá institucionálními systémy ochrany a jeden dopadem různých účetních standardů v metodice určování pořadí méně významných institucí podle důležitosti.

Další oblastí, kde má ECB svou úlohu, je sledování činností NCA v oblasti krizového řízení. I když za organizaci a provádění všech činností krizového řízení jsou zodpovědné NCA a jiné relevantní vnitrostátní orgány, úkolem ECB v této souvislosti je v příslušných případech sledovat řízení vedená vnitrostátními příslušnými orgány a pomáhat s nimi přiměřeně k očekávanému dopadu neřízeného úpadku a zajistit, aby krizové řízení splňovalo vysoké standardy dohledu.

Kromě toho je ECB průběžně informována o výrazném zhoršení finanční situace méně významných institucí. V roce 2014 zahájilo výkon činností v této oblasti GŘ pro mikrobezpečnostní dohled III. Patří k nim:

- poskytování názorů a odborných znalostí podle potřeby,
- usnadňování efektivní komunikace a výměny informací,

- v příslušných případech podpora úspěšného provádění vnitrostátních opatření v oblasti krizového řízení.

ECB se také zúčastní kontrol na místě v méně významných institucích, bude-li to považovat za důležité. Rozhodnutí připojit se ke kontrole může vycházet z různých cílů, jako je rozšíření znalostí o konkrétní méně významné instituci nebo přezkum účinnosti zavedeného přístupu k dohledu. ECB může také požadovat zapojení zaměstnanců z jiných NCA než z domovského orgánu dotčené méně významné instituce. Tento proces tedy také souvisí s pracovními výměnami uvedenými výše. Bankovní dohled ECB bude úzce spolupracovat s dotčenými NCA s cílem zřídit soudržné týmy zaměstnanců s nejvhodnějšími profily, pokud jde o zaměření kontroly, a bude tak předcházet duplikaci odborných znalostí.

3.8.4 Analytická a metodická podpora

Odbor pro analytickou a metodickou podporu MS III vyvíjí metodiky, které se používají na obecný přístup jednotného mechanismu dohledu přiměřeně a s přihlédnutím ke specifikům méně významných institucí. Provádí také analýzu zaměřenou na méně významné instituce, která poskytuje vstupní údaje pro odvětvové a makrobezpečnostní sledování a označování rizik. V roce 2014 patřilo k jeho úkolům podílet se na:

- správě seznamu méně významných institucí a na sběru relevantních údajů,
- vypracování metodických norem použitelných na méně významné instituce,
- provádění analýz méně významných institucí zaměřených na označování rizik a zranitelných míst a
- pořádání zkoušek shromažďování údajů.

Tyto úkoly budou pokračovat i v roce 2015.

První [seznam méně významných institucí](#) (společně se seznamem významných dohlížených subjektů) byl zveřejněn na internetových stránkách ECB v září 2014 a bude pravidelně aktualizován. Proces správy seznamu méně významných institucí začíná posouzením významu všech institucí (přímo nebo nepřímo) dohlížených v rámci jednotného mechanismu dohledu. Status významnosti všech dohlížených subjektů je přezkoumáván každý rok. V případě výjimečných podstatných změn okolností souvisejících s určováním významu, například v důsledku fúzí a akvizic nebo prodejů obchodních složek, jsou prováděna posouzení ad hoc.

Klíčovou pracovní oblastí je vývoj procesů určování vysoce prioritních méně významných institucí. Tyto méně významné instituce vyžadují intenzivnější pozornost dohledu kvůli své vysoké rizikovosti nebo velkému dopadu, který by jejich selhání způsobilo v domácím finančním systému. Jak je uvedeno výše, prvotní seznam vysoce prioritních méně významných institucí byl určen v roce 2014 a vytvořil základ přiměřeného přístupu ECB k jejím úkolům. Zároveň byla zahájena práce na vývoji upravené metodiky na základě vnitřní rizikovosti a dopadu každé méně významné

instituce na hospodářství i na dialogu v oblasti dohledu, aby byl zohledněn odborný úsudek NCA týkající se jednotlivých institucí. Tato metodika bude dokončena a použita v roce 2015 k vypracování seznamu na rok 2016. Rámec pro seřazení méně významných institucí podle důležitosti je také klíčovým podkladem průběžného úsilí o vypracování harmonizovaných metodik RAS/SREP pro méně významné instituce.

Dalším důležitým pilířem odboru pro analytickou a metodickou podporu je analýza rizik méně významných institucí a zranitelných míst odvětví. Práce v této oblasti proběhla již v roce 2014 jak z obecného hlediska, tak se zaměřením na konkrétní rizika. Na základě dostupných údajů byl zpracován první komplexní přehled významu a rizik méně významných institucí napříč zeměmi a obchodními modely. Tato analýza se zaměřila na klíčová rizika, se kterými se méně významné instituce potýkají, a na rozvoj a vývoj těchto rizik. Dále se zaměřila na provázání mikroobezřetnostního a makroobezřetnostního pohledu na sféru méně významných institucí. Další klíčovou činností bude výhledově vývoj systému včasného varování, který zajistí včasné odhalení a nápravu rizik.

Pro všechny výše uvedené úkoly je nezbytná dostupnost údajů. Má-li být ECB schopna vykonávat své úkoly týkající se dohledu, jako je seřazení méně významných institucí podle důležitosti, vypracování metodik pro RAS, označování společných rizik ve sféře méně významných institucí nebo v konkrétních odvětvích, musí dostávat požadované údaje o dohledu nad méně významnými institucemi a zároveň také přihlížet k zásadě proporcionality a subsidiarity. Pokud to bude možné, bude ECB čerpat z informací o dohledu v rámci vykazování FINREP a COREP i z jiných dostupných zdrojů (např. z již provedených činností). Jelikož je však regulační výkaznictví za méně významné instituce teprve v počátcích, bude se muset uchýlit ke zkouškám shromažďování údajů ad hoc, aby mohla plnit své úkoly týkající se dohledu. Tyto sběry údajů také řídí odbor pro analytickou a metodickou podporu.

3.9 Další integrace jednotného mechanismu dohledu: celosystémové otázky personální politiky

Vytvoření jednotného mechanismu dohledu má podstatné personální dopady, které značně překračují požadavky ECB na nábor zaměstnanců. Požadovaná intenzivní spolupráce mezi ECB a NCA, realizovaná zejména prostřednictvím společných týmů dohledu a týmů pro provádění kontrol na místě, i úspěch zvoleného „maticového modelu řízení“ významně závisí na dostatečném sladění podílejících se složek na všech úrovních. To zase vyžaduje sladění některých klíčových personálních politik, i když pracovní řád v různých institucích v rámci jednotného mechanismu dohledu se bude obecně nadále lišit.

V řadě oblastí již byly učiněny významné kroky.

- **Program odborného vzdělávání**

Za účelem úspěšného předávání znalostí a rozvíjení dovedností a na podporu přechodu na společnou kulturu jednotného mechanismu dohledu a její

propagace byly zpracovány zvláštní osnovy školení, které se zabývají těmito tématy: správa a řízení, metodika, řídicí a měkké dovednosti, IT a školení nováčků. Kromě nabídky e-learningu pro všechny zaměstnance, který poskytuje obecný přehled o jednotném mechanismu dohledu, jsou již k dispozici školení v učebnách pro pracovníky zabývající se dohledem, jež jsou věnována deseti tématům, a na dalších se v současnosti pracuje. Obecná koncepce školení byla zpracována s pomocí odborníků na dohled a lidské zdroje z ECB a z několika NCA. ECB pak sestavila podrobný obsah odborných školení a představila jej jmenovaným zástupcům NCA na školeních školitelů. Zástupci NCA následně proškolili své příslušné zaměstnance zabývající se dohledem. Školení školitelů začala školeními týkajícími se IT v souvislosti se systémem IMAS (viz oddíl 2.5), po kterých následovala školení věnovaná správě a řízení a metodice jednotného mechanismu dohledu.

- **Zpětná vazba k plnění úkolů**

K posuzování a oceňování zaměstnanců pracujících pro společné týmy dohledu nebo týmy pro provádění kontrol na místě zpracovává ECB společně s NCA rámec zpětné vazby; NCA mohou zpětnou vazbu použít jako podklad pro svá místní pracovní hodnocení. Základním cílem je poskytnout celosystémový přístup a zároveň ponechat dostatek prostoru k volnému uvážení (např. za účelem souladu s vnitrostátními právními rámci). V několika institucích se pro příslušné zaměstnance konaly informativní schůzky a na rok 2015 jsou naplánovány další. Ochranu údajů v souvislosti s poskytnutou zpětnou vazbou konzultuje ECB s evropským inspektorem ochrany údajů.

- **Mobilita v rámci jednotného mechanismu dohledu**

Podle požadavků nařízení o SSM ECB „stanoví společně se všemi NCA režimy k zajištění přiměřené výměny a dočasného vysílání zaměstnanců s NCA a mezi nimi navzájem“. Výměna a vysílání zaměstnanců jsou totiž důležité pro vytvoření společné kultury dohledu. Během fáze zavádění jednotného mechanismu dohledu je věnována pozornost převážně mobilitě v rámci společných týmů dohledu (tj. u koordinátorů společných týmů dohledu, vnitrostátních dílčích koordinátorů a odborníků). Skupina zástupců personálního odboru byla pověřena analýzou dalších možností mobility v rámci jednotného mechanismu dohledu a jejího provádění. Dále se ECB a NCA zabývají programem stáží v rámci jednotného mechanismu dohledu, který by studentům nebo čerstvým absolventům umožnil obeznámit se s dohledem v rámci jednotného mechanismu dohledu z různých hledisek. Rozhodnutí v této věci se očekává v průběhu roku 2015.

3.10 Jazyková politika

Právní rámec v otázce jazykové politiky SSM je primárně stanoven nařízením Rady č. 1 z roku 1958 o užívání jazyků v orgánech a institucích EU. Nařízení o rámci SSM stanoví přijetí jazykového režimu pro komunikaci mezi ECB a NCA a mezi jednotným mechanismem dohledu a dohlíženými subjekty.

Co se týče komunikace v rámci jednotného mechanismu dohledu, je jako součást ujednání mezi ECB a NCA, jak stanoví článek 23 nařízení o rámci SSM, používána angličtina.

Pokud jde o komunikaci s dohlíženými subjekty, může být dokument bankou zaslaný Evropské centrální bance sepsán v kterémkoli úředním jazyce EU a banka má právo obdržet odpověď v tomtéž jazyce. ECB a banky se mohou dohodnout, že ve své písemné komunikaci, a to i pokud jde o rozhodnutí ECB v oblasti dohledu, budou používat výlučně jeden z úředních jazyků EU. Banky se mohou kdykoli rozhodnout tuto dohodu ukončit a tato změna bude mít dopad pouze na ty části řízení ECB v oblasti dohledu, jež dosud nebyly provedeny. Kromě toho, požadují-li účastníci ústního jednání, aby s nimi bylo jednáno v úředním jazyce EU, který není jazykem řízení ECB v oblasti dohledu, musí být ECB informována s dostatečným předstihem tak, aby mohla učinit nezbytná opatření.

Většina významných bank přijala jako jazyk komunikace s ECB angličtinu, přičemž 33 významných bank z Belgie, Finska, Francie, Itálie, Kypru, Německa, Rakouska a Slovinska vyjádřilo zájem používat v komunikaci svůj příslušný národní jazyk.

4 Podávání zpráv o plnění rozpočtu

Nařízení o SSM stanoví, že ECB musí mít k dispozici přiměřené zdroje, aby plnila své úkoly v oblasti dohledu efektivně. Dále vyžaduje, aby byly tyto zdroje financovány prostřednictvím poplatku za dohled, jež ponesou subjekty, které podléhají úkolům ECB týkajícím se dohledu. Před vstupem nařízení ECB o poplatcích za dohled v platnost, který se shodoval s datem, kdy ECB převzala provozní zodpovědnost za dohled, tj. před začátkem listopadu 2014, financovala potřebné zdroje v plné výši ECB. Za rok 2014 tak poplatek za dohled splatný dohlíženými bankami bude zahrnovat výdaje vzniklé v posledních dvou měsících.

Výdaje na úkoly týkající se dohledu jsou v rámci rozpočtu ECB samostatně identifikovatelné, jak předepisuje nařízení o SSM. Rozpočtová působnost ECB je svěřena Radě guvernérů. Tento orgán přijímá roční rozpočet ECB na základě návrhu Výkonné rady po konzultaci záležitostí souvisejících s jednotným mechanismem dohledu s předsedou a místopředsedou Rady dohledu. Radě guvernérů pomáhá v rozpočtových záležitostech rozpočtový výbor (BUCOM) složený z členů ze všech národních centrálních bank Eurosystemu a z ECB. BUCOM vyhodnocuje zprávy ECB o plánování a monitorování rozpočtu a podává o nich zprávy přímo Radě guvernérů.

4.1 Rámec poplatků za dohled

4.1.1 Nařízení ECB o poplatcích za dohled

[Nařízení ECB o poplatcích za dohled](#) bylo zveřejněno dne 30. října 2014 a vstoupilo v platnost 1. listopadu 2014. Rada guvernérů přijala nařízení poté, co proběhla veřejná konzultace, která zahrnovala také veřejné slyšení. Nařízení upravuje podmínky, za nichž bude ECB od listopadu 2014 vybírat roční poplatky za dohled určené ke krytí nákladů vzniklých ECB v souvislosti s její novou rolí v oblasti dohledu. Společně s nařízením o SSM stanoví nařízení ECB o poplatcích za dohled právní rámec účtování poplatků v souvislosti s jednotným mechanismem dohledu, aniž je dotčeno právo NCA vybírat poplatky podle vnitrostátního práva, včetně výdajů vzniklých NCA v souvislosti s pomocí poskytovanou Evropské centrální bance.

Nařízení stanovuje metodiku:

- určování celkové výše ročního poplatku za dohled,
- výpočtu částky, kterou má každá dohlížená banka nebo každá bankovní skupina hradit,
- výběru ročního poplatku za dohled.

Veřejná konzultace k návrhu nařízení ECB o poplatcích za dohled

Dne 27. května 2014 zahájila ECB veřejnou konzultaci k návrhu nařízení, které stanovilo pravidla a postupy pro spravedlivou a přiměřenou politiku v oblasti poplatků souvisejících s jednotným mechanismem dohledu. Veřejná konzultace skončila dne 11. července 2014. Kromě výzvy k předložení písemných připomínek nabídla ECB široké veřejnosti příležitost k předložení dalších podkladů na veřejném slyšení konaném dne 24. června 2014 ve Frankfurtu nad Mohanem.

V rámci vymezeného období veřejné konzultace obdržela ECB celkem 31 souborů připomínek. Mezi respondenty se objevili tržní a bankovní asociace, finanční a úvěrové instituce, centrální banky, orgány dohledu i jiné orgány a jednotlivci. ECB všechny obdržené komentáře analyzovala a náležitě zvažila. Toto vyhodnocení zjistilo, že klíčové prvky navrženého rámce poplatků byly dobře přijaty. Nicméně na základě obdržené zpětné vazby pozměnila ECB řadu prvků svého přístupu. Podrobné informace o vyřešení připomínek obdržených v souvislosti s veřejnou konzultací jsou uvedeny v [reakci](#), která byla zveřejněna na internetových stránkách bankovního dohledu ECB.

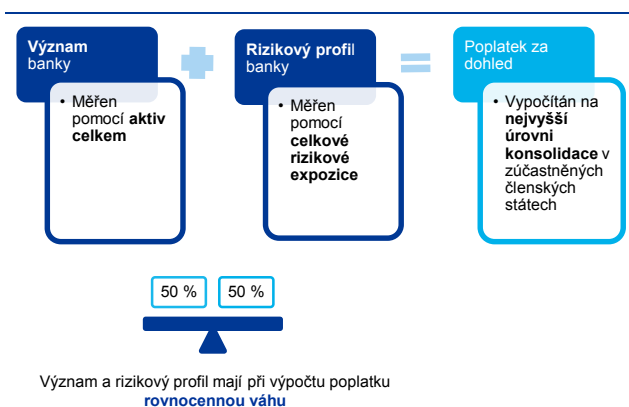
Klíčové rysy rámce poplatků ECB

ECB je zodpovědná za efektivní a konzistentní fungování jednotného mechanismu dohledu nad významnými i méně významnými dohlíženými subjekty. Vzhledem k této zásadě musí všechny dohlížené subjekty v rámci jednotného mechanismu dohledu hradit roční poplatek za dohled.

Hlavní prvky této metodiky lze shrnout následujícím způsobem:

Obrázek 9

Co určuje proměnlivou složku poplatku?

Částka, která má být prostřednictvím ročních poplatků za dohled získána, vychází z ročních výdajů ECB na úkoly týkající se dohledu, které zahrnují všechny provozní náklady, včetně nákladů na podpůrné funkce. Tato částka bude rozdělena na dvě části, tj. na částku vybíranou od významných dohlížených subjektů a na částku vybíranou od méně významných dohlížených subjektů, což odráží různý stupeň dohledu ECB.

Poplatek za dohled se stanoví na nejvyšší možné úrovni konsolidace v rámci zúčastněných členských států a budou vycházet z objektivních kritérií vztahujících se k důležitosti a rizikovému profilu příslušné banky, a to včetně jejich rizikově vážených aktiv.

Roční poplatek za dohled, který bude platit každá dohlížená banka, bude součtem minimální složky poplatku pro všechny banky, která představuje 10 % částky, jež má být uhrazena, a proměnné složky poplatku. V případě nejmenších významných bank

s celkovými aktivy menšími než 10 miliard EUR bude minimální složka poplatku snížena na polovinu.

Pro přiřazení proměnné složky poplatku bude jako ukazatel významu dohlížené banky sloužit údaj o celkových aktivech banky a k měření jejího rizikového profilu zahrnujícího její rizikově vážená aktiva se použije údaj o celkové rizikové expozici. U bank nebo bankovních skupin, které jsou podle nařízení o SSM zařazeny mezi méně významné, i když podle své velikosti by byly kvalifikovány jako významné, jsou celková aktiva omezena částkou 30 miliard EUR, tedy prahem stanoveným v nařízení o SSM pro kritérium velikosti použité pro hodnocení významu.

Poplatek ECB bude účtován prostřednictvím roční platby splatné v posledním čtvrtletí každého účetního období. V poplatku bude zahrnuta zálohová platba vycházející ze schváleného rozpočtu výdajů v běžném roce. ECB vrátí nebo zaúčtuje jakýkoli přeplatek nebo nedoplatek mezi částkou vybranou předem a skutečnými náklady vzniklými v předchozím roce.

4.2 Přípravy na první cyklus fakturace poplatků

4.2.1 Technické přípravy

V nadcházejícím období bude ECB nadále provádět rámec poplatků za dohled a bude budovat své kapacity, pokud jde o systémy a sběr údajů potřebných k vystavení první výzvy k zaplacení poplatku za dohled.

V posledních měsících poskytla ECB všem bankám a bankovním skupinám podkladové informace k přípravě fakturačního a platebního procesu a rovněž jim předložila žádosti o informace, aby usnadnila prvotní zřízení databáze poplatníků. Bankovní skupiny byly požádány o poskytnutí informací o poplatnících Evropské centrální banky do konce prosince 2014. Do 1. března 2015 byly všechny banky a pobočky hradící poplatek povinny poskytnout ECB kontaktní údaje pro účely předložení a úhrady výzvy k zaplacení poplatku.

Dne 11. února 2015 přijala ECB rozhodnutí (rozhodnutí ECB/2015/7) o metodice týkající se faktorů pro výpočet poplatku, které se používají pro výpočet ročního poplatku za dohled. Rozhodnutí stanoví metodiku a postupy pro určování faktorů pro výpočet poplatku požadovaných k výpočtu poplatků za dohled ECB a postupy týkající se předkládání faktorů pro výpočet poplatku oznamovaných poplatníky. Pro účely výpočtu splatných ročních poplatků za dohled v souvislosti s každým dohlíženým subjektem a každou dohlíženou skupinou předkládají poplatníci vnitrostátním příslušným orgánům do 1. července následujícího kalendářního roku informace o faktorech pro výpočet poplatku za předcházející kalendářní rok na základě šablon dostupných na internetových stránkách bankovního dohledu ECB.

První výzva k zaplacení poplatku bude podána koncem roku 2015. Bude pokrývat zálohovou platbu za rok 2015 a skutečné výdaje vzniklé za listopad a prosinec 2014.

Více informací o [poplaccích za dohled](#) je k dispozici na internetových stránkách bankovního dohledu ECB. Tyto stránky jsou pravidelně aktualizovány o užitečné, praktické informace a zveřejněny ve všech úředních jazycích EU.

4.2.2 Výdaje za rok 2014

Výdaje vzniklé ECB za plnění úkolů týkajících se dohledu v první řadě sestávají z přímých výdajů nově zřízených organizačních složek (viz oddíl 1.4), jmenovitě čtyř generálních ředitelství pro bankovní dohled ECB a sekretariátu Rady dohledu.

Nová funkce dohledu se také opírá o sdílené služby poskytované stávajícími funkčními složkami ECB, včetně odborů pro správu majetku, řízení lidských zdrojů, administrativní služby, rozpočet a kontrolu, účetnictví, právní služby, interní audit, statistické služby a informační technologie. Příslušný díl souvisejících výdajů je začleněn do samostatně identifikovatelné části rozpočtu ECB na úkoly týkající se dohledu.

Díky pokračování v úsilí zahájeném koncem roku 2013 vybudovala ECB v průběhu celého roku 2014 své zdroje pro úkoly týkající se dohledu. Pokračování tohoto trendu lze očekávat i v roce 2015, i když pomalejším tempem, jelikož ECB nadále buduje svou kapacitu v oblasti dohledu.

Za celý rok 2014 vznikly ECB v souvislosti s její novou úlohou celkové náklady ve výši 156,9 milionu EUR. Tuto částku lze rozčlenit na 68,9 milionu EUR (neboli 45 %) za mzdy a požitky, 13,2 milionu EUR (neboli 8 %) za nájem a údržbu budov a 74,8 milionu EUR (neboli 48 %) za další provozní výdaje.

Tabulka 8

Náklady na funkci dohledu v roce 2014

	2014 v mil. EUR
Mzdy a požitky	68,9
Nájem a údržba budov	13,2
Další provozní výdaje	74,8
Celkové výdaje na úkoly v oblasti bankovního dohledu	156,9

Mzdy a požitky

Mzdy a požitky zahrnují všechny výdaje v souvislosti se mzdami, včetně přesčasů, příspěvků a nákladů týkajících se požitků po skončení pracovního poměru. Díky náborové kampani bylo do konce prosince 2014 přijato do pěti organizačních složek bankovního dohledu a sdílených služeb celkově zhruba 960 odborníků z celkového přibližného počtu 1 000 míst, jež jsou plánována v rozpočtu.

Nájem a údržba budov

Zaměstnanci čtyř nových generálních ředitelství a nového sekretariátu Rady dohledu dočasně sídlí v pronajaté budově v centru Frankfurtu nad Mohanem. V průběhu roku 2014 ECB stále rozšiřovala své pronajímané kancelářské prostory, aby uspokojila potřeby postupného nábory zaměstnanců vykonávajících dohled.

Koncem roku 2015 se funkční složky dohledu přestěhují do prostor budovy Eurotower, která byla nedávno, když ECB úspěšně dokončila stěhování do svého nového ústředí ve frankfurtské čtvrti Ostend, uvolněna pro účely modernizace.

Další provozní výdaje

Kategorie „další provozní výdaje“ zahrnuje náklady, jako je poradenství, statistické služby, informační služby, odpisy stálých aktiv, služební cesty a školení. Jelikož ECB budovala zdroje, výdaje zaznamenané v této kategorii se týkají hlavně přípravných úkolů, například komplexního hodnocení, než převzala provozní zodpovědnost za dohled, a poskytování služeb za účelem podpory přicházejících pracovníků dohledu, jako jsou informační a náborové služby.

Roční poplatek za dohled za rok 2014

ECB bude od dohlížených bank (významných i méně významných) vybírat poplatek za výdaje vzniklé ECB od okamžiku, kdy převzala provozní zodpovědnost za dohled, tj. od listopadu 2014. Náklady vzniklé v přechodném období před tímto datem, jako například náklady na zahájení činnosti SSM a náklady ECB na komplexní hodnocení, nebudou dohlíženým bankám účtovány.

Výdaje vzniklé během období listopad–prosinec 2014 činily 30 milionů EUR a lze je rozčlenit takto: 62 % na mzdy a požitky, 7 % na nájem a údržbu budov a 31 % na další provozní výdaje. Tato částka je vykázána jako výnos z poplatků v časovém rozlišení ve výkazu zisku a ztráty ECB za rok 2014, ale od dohlížených subjektů bude inkasována v roce 2015.

První výzva k zaplacení poplatku, která má být podána v roce 2015, bude pokrývat jak zálohovou platbu za rok 2015, tak platbu za první období placení poplatku, tj. výdaje vzniklé v listopadu a prosinci 2014. Rozhodnutí ECB o celkové částce, která bude inkasována, pro každou kategorii dohlížených subjektů a skupin bude do 30. dubna 2015 zveřejněno na internetových stránkách ECB vyhrazených bankovnímu dohledu.

Příloha

Seznam právních nástrojů, které se týkají obecného rámce bankovního dohledu, přijatých ECB

Tyto tabulky uvádějí seznam právních nástrojů týkajících se bankovního dohledu, které byly přijaty ECB ve sledovaném období (4. listopadu 2013 – 31. prosince 2014) a zveřejněny v *Úředním věstníku EU* a na internetových stránkách ECB. Obsahuje právní nástroje přijaté podle čl. 4 odst. 3 nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 i jiné relevantní právní nástroje.

Nařízení ECB

Číslo	Název
ECB/2014/17	Nařízení ECB (EU) č. 468/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví rámec spolupráce Evropské centrální banky s vnitrostátními příslušnými orgány a vnitrostátními pověřenými orgány v rámci jednotného mechanismu dohledu (nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu) (Úř. věst. L 141, 14.5.2014, s. 1)
ECB/2014/26	Nařízení ECB (EU) č. 673/2014 ze dne 2. června 2014 o zřízení mediační komise a o jejím jednacím řádu (Úř. věst. L 179, 19.6.2014, s. 72)
ECB/2014/41	Nařízení ECB (EU) č. 1163/2014 ze dne 22. října 2014 o poplatcích za dohled (Úř. věst. L 311, 31.10.2014, s. 23)

Právní nástroje ECB jiné než nařízení

Číslo	Název
ECB/2014/1	Rozhodnutí ECB ze dne 22. ledna 2014, kterým se mění rozhodnutí ECB/2004/2, kterým se přijímá jednací řád Evropské centrální banky (Úř. věst. L 95, 29.3.2014, s. 56)
ECB/2014/3	Rozhodnutí ECB ze dne 4. února 2014, kterým se určují úvěrové instituce podléhající komplexnímu hodnocení (Úř. věst. L 69, 8.3.2014, s. 107)
ECB/2014/4	Rozhodnutí ECB ze dne 6. února 2014 o jmenování zástupců Evropské centrální banky do Rady dohledu (Úř. věst. L 196, 3.7.2014, s. 38)
ECB/2014/5	Rozhodnutí ECB ze dne 31. ledna 2014 o úzké spolupráci s vnitrostátními příslušnými orgány zúčastněných členských států, jejichž měnou není euro (Úř. věst. L 198, 5.7.2014, s. 7)
ECB/2014/16	Rozhodnutí o zřízení správní revizní komise a o pravidlech jejího fungování (Úř. věst. L 175, 14.6.2014, s. 47)
ECB/2014/19	Doporučení k nařízení Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 2532/98 o pravomoci Evropské centrální banky uvalovat sankce (Úř. věst. C 144, 14.5.2014, s. 2)
ECB/2014/29	Rozhodnutí ECB ze dne 2. července 2014 o poskytování údajů z oblasti dohledu, které dohlížené subjekty v souladu s prováděcím nařízením Komise (EU) č. 680/2014 vykazují vnitrostátním příslušným orgánům, Evropské centrální bance (Úř. věst. L 214, 19.7.2014, s. 34)
ECB/2014/39	Rozhodnutí ECB ze dne 17. září 2014 o provedení zásady oddělení funkce měnové politiky od funkce dohledu Evropské centrální banky (Úř. věst. L 300, 18.10.2014, s. 57)
2013/694/EU	Interinstitucionální dohoda mezi Evropským parlamentem a Evropskou centrální bankou o praktických podmínkách uplatňování demokratické odpovědnosti a dohledu nad plněním úkolů, které jsou ECB svěřeny v rámci jednotného mechanismu dohledu (Úř. věst. L 320, 30.11.2013, s. 1)
--	Memorandum o porozumění ze dne 11. prosince 2013 mezi Radou Evropské unie a ECB o spolupráci na postupech souvisejících s jednotným mechanismem dohledu
--	Jednací řád Rady dohledu Evropské centrální banky (Úř. věst. L 182, 21.6.2014, s. 56)
--	Kodex chování členů Rady dohledu ECB ze dne 12. listopadu 2014
--	Změna 1/2014 ze dne 15. prosince 2014 jednacího řádu Rady dohledu ECB

Slovníček pojmů

Bankovní unie:

Jeden z klíčových prvků dokončení hospodářské a měnové unie, který se skládá z integrovaného finančního rámce s jednotným mechanismem dohledu, jednotným mechanismem pro řešení krizí bank a s jednotným souborem pravidel, včetně harmonizovaných systémů pojištění vkladů, jež se mohou vyvinout ve společné evropské pojištění vkladů.

CRR / CRD IV:

Nařízení a směrnice o kapitálových požadavcích: [Nařízení \(EU\) č. 575/2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky \(CRR\)](#) a [směrnice 2013/36/EU o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky \(CRD IV\)](#). Často jsou společně označovány jako CRD IV.

Evropský orgán pro bankovníctví (EBA):

EBA je nezávislý orgán EU zřízený dne 1. ledna 2011 za účelem zajištění účinné a konzistentní obezřetnostní regulace a dohledu v bankovním sektoru EU. Jeho hlavním úkolem je podílet se na tvorbě evropského jednotného souboru pravidel v bankovníctví, jehož cílem je stanovit jednotný soubor harmonizovaných obezřetnostních pravidel v celé EU. Orgán EBA také hraje významnou úlohu při podpoře konvergence postupů dohledu a je pověřen posuzováním rizik a zranitelných míst v bankovním sektoru EU.

Jednotná příručka dohledu:

Společný rámec vyvinutý EBA za účelem poskytování pokynů k hodnocení dohledu, zásahům a nápravným opatřením. Příručka představuje nezávaznou sbírku osvědčených postupů dohledu v oblasti metodik a postupů uplatňovaných v EU.

Jednotný mechanismus dohledu:

Mechanismus, který tvoří ECB a NCA, pro účely výkonu úkolů týkajících se dohledu svěřených ECB. ECB odpovídá za efektivní a konzistentní fungování tohoto mechanismu, který je součástí bankovní unie.

Jednotný mechanismus pro řešení krizí (SRM):

Mechanismus, který stanoví jednotná pravidla a postupy pro řešení krizí úvěrových institucí se sídlem v bankovní unii. Opírá se o Jednotný výbor pro řešení krizí, což je evropský orgán příslušný k řešení krize v bankovní unii působící od 1. ledna 2015, který úzce spolupracuje s vnitrostátními orgány zúčastněných členských států příslušnými k řešení krize. Pro účely řešení krizí bude SRM disponovat Jednotným fondem pro řešení krizí, který se právě zřizuje. SRM je doplňkem jednotného mechanismu dohledu, nezbytným pro dosažení dobře fungující bankovní unie.

Jednotný soubor pravidel:

Cílem jednotného souboru pravidel je stanovit jednotný soubor harmonizovaných obezřetnostních pravidel, která musí dodržovat banky v celé EU. Nad rámec právních předpisů zpracovaných Evropským parlamentem a Radou EU s pomocí

Evropské komise má EBA kompetence k dalšímu rozvíjení tohoto jednotného souboru pravidel a ke sledování jeho provádění.

Komplexní hodnocení:

Hodnocení bank v členských státech podílejících se na jednotném mechanismu dohledu, které měla provést ECB ve spolupráci s NCA zúčastněných členských států a které mělo být završeno dříve, než ECB převezme odpovědnost za dohled nad těmito institucemi. Komplexní hodnocení 130 bank v eurozóně, které měly být podle očekávání kvalifikovány jako významné, provedla ECB společně s NCA dříve, než se v listopadu 2014 ujala svých úkolů týkajících se dohledu.

Nařízení o rámci SSM:

Regulační rámec, který stanoví praktickou organizaci spolupráce mezi ECB a NCA v rámci jednotného mechanismu dohledu, jak je uvedeno v nařízení o SSM.

Nařízení o SSM:

Právní akt, který vytváří jednotný mechanismus dohledu nad úvěrovými institucemi v eurozóně, případně i v dalších členských státech EU. Tento mechanismus je jedním z hlavních prvků evropské bankovní unie. Nařízení o SSM svěřuje ECB zvláštní úkoly týkající se politik, které souvisejí s obezřetnostním dohledem nad úvěrovými institucemi.

Pasportizace:

Postupy týkající se svobody usazování a volného pohybu služeb poskytovaných v jiných členských státech kteroukoli úvěrovou institucí, jež byla povolena a jež podléhá dohledu příslušných orgánů jiného členského státu, pokud se vydané povolení vztahuje na tyto činnosti (jak upravují články 33 až 46 CRD IV).

Proces dohledu a hodnocení (SREP):

Proces používaný k řízení dohledového přezkumu významných i méně významných úvěrových institucí a ke stanovení toho, zda by (nad rámec minimálních požadavků) měly být uplatněny případné další požadavky, pokud jde o vlastní zdroje, zveřejňování nebo likviditu, či zda by měla být uplatněna jakákoli další opatření dohledu.

Příručka bankovního dohledu:

Cílem příručky je vysvětlit bankám, široké veřejnosti a sdělovacím prostředkům, jak jednotný mechanismus dohledu funguje, a podrobně rozepsat postupy dohledu v rámci jednotného mechanismu dohledu. První vydání bylo zveřejněno v září 2014.

Příručka dohledu SSM:

Příručka, která podrobně rozvádí obecné zásady, procesy a postupy i metodiku dohledu nad významnými a méně významnými institucemi, s přihlédnutím k zásadám fungování SSM. Popisuje postupy spolupráce v rámci SSM i s orgány mimo SSM. Příručka dohledu SSM je interní dokument pro zaměstnance zabývající se jednotným mechanismem dohledu; v září 2014 byla zveřejněna kratší příručka bankovního dohledu, která vysvětluje fungování jednotného mechanismu dohledu a podrobně rozvádí postupy dohledu v rámci jednotného mechanismu dohledu.

Rozhodnutí ECB v oblasti dohledu:

Právní akt přijatý ECB při plnění úkolů a výkonu pravomocí, které byly ECB svěřeny nařízením o SSM. Je určen jednomu nebo více dohlíženým subjektům či dohlíženým skupinám nebo jedné či více dalším osobám a nejedná se o obecně závazný právní akt.

Společný tým dohledu:

Tým osob vykonávajících dohled, složený ze zaměstnanců ECB a NCA, který je pověřen dohledem nad významným dohlíženým subjektem nebo nad významnou dohlíženou skupinou.

Úvěrová instituce:

Podnik, jehož činnost spočívá v přijímání vkladů nebo jiných splatných peněžních prostředků od veřejnosti a v poskytování úvěrů na vlastní účet.

Vnitrostátní příslušný orgán (NCA):

Veřejný orgán nebo subjekt úředně uznávaný vnitrostátním právem, který je vnitrostátním právem zmocněn dohlížet na instituce v rámci systému dohledu fungujícího v dotčeném členském státě.

Význam:

Kritérium, které určuje přidělení povinností spojených s dohledem v rámci jednotného mechanismu dohledu ECB, nebo NCA. Úroveň významu úvěrových institucí vychází z kritérií stanovených v nařízení o SSM a blíže určených v nařízení o rámci SSM.

Významný dohlížený subjekt:

Jak významný dohlížený subjekt, který se nachází v členském státě eurozóny, tak významný dohlížený subjekt, který se nachází v zúčastněném členském státě mimo eurozónu.

Závazné technické normy:

V rámci své úlohy sestavovat jednotný soubor pravidel v bankovníctví je EBA pověřen vypracováním řady závazných technických norem k provádění balíčku CRD IV. Závazné technické normy jsou právní akty, které blíže určují konkrétní aspekty znění právních předpisů EU (směrnic nebo nařízení) a snaží se zajistit konzistentní harmonizaci ve zvláštních oblastech. Závazné technické normy v konečném znění přijímá Evropská komise prostřednictvím nařízení nebo rozhodnutí. Jsou právně závazné a přímo použitelné ve všech členských státech.

Zkratky

Země

BE	Belgie	LT	Litva
BG	Bulharsko	LU	Lucembursko
CZ	Česká republika	HU	Maďarsko
DK	Dánsko	MT	Malta
DE	Německo	NL	Nizozemsko
EE	Estonsko	AT	Rakousko
IE	Irsko	PL	Polsko
GR	Řecko	PT	Portugalsko
ES	Španělsko	RO	Rumunsko
FR	Francie	SI	Slovinsko
HR	Chorvatsko	SK	Slovensko
IT	Itálie	FI	Finsko
CY	Kypr	SE	Švédsko
LV	Lotyšsko	UK	Spojené království

Jiné

AQR	přezkum kvality aktiv
BCBS	Basilejský výbor pro bankovní dohled
COREP	obecné vykazování
CRD IV	směrnice o kapitálových požadavcích
CRR	nařízení o kapitálových požadavcích
EBA	Evropský orgán pro bankovníctví
ECB	Evropská centrální banka
ESCB	Evropský systém centrálních bank
ESRB	Evropská rada pro systémová rizika
EU	Evropská unie
FINREP	finanční vykazování
FSB	Rada pro finanční stabilitu
ICAAP	interní bankovní postupy pro hodnocení kapitálové přiměřenosti
ILAAP	interní postupy pro hodnocení přiměřenosti likvidity
NCA	vnitrostátní příslušný orgán, resp. vnitrostátní příslušné orgány
RAS	systém posuzování rizik
SEP	program dohledových šetření
SREP	proces dohledu a hodnocení
SSM	jednotný mechanismus dohledu

© Evropská centrální banka, 2015

Poštovní adresa 60640 Frankfurt nad Mohanem, Německo
Telefon +49 69 1344 0
Internet www.bankingsupervision.europa.eu

Všechna práva vyhrazena. Reprodukce pro vzdělávací a nekomerční účely je povolena za předpokladu, že je uveden zdroj.

Ne všechny odkazy v tomto dokumentu jsou dostupné v češtině. Nejsou-li stránka nebo dokument dostupné v češtině, vede odkaz na anglické znění.

ISSN 2443-597X
ISBN 978-92-899-1766-7
DOI 10.2866/827179
Katalogové číslo EU QB-BU-15-001-CS-N